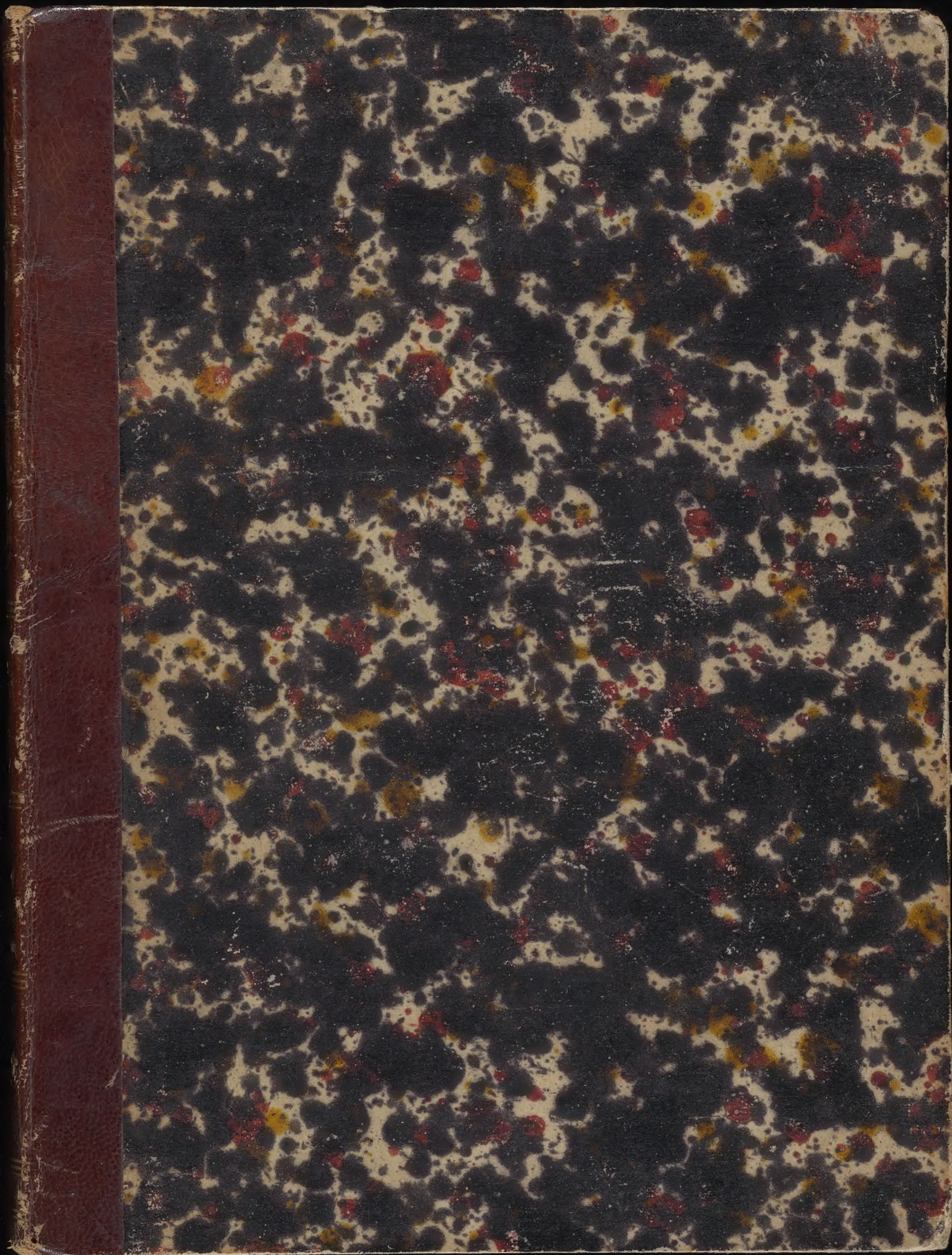

n/p.

Goll

MONSTRORVM HISTORIA MEMORABILIS,

MONSTROSA HVMANORVM PARTVVM MIRACVLA, STVPENDIS CONFORMATIONVM FORMVLIS ab vtero materno enata, viuis exemplis, obseruationibus, & picturis, referens.

Accessit Analogicum Argumentum

DE MONSTRIS BRVTIS.

SVPPLEMENTI LOCO AD OBSERVATIONES MEDIcas SCHENCKIANAS edita

à

IOANNE GEORGIO SCHENCKIO A GRAFENBERG FILIO, Philiatro, Hagenoensium Alsatiæ Poliatro, Comitisque Hanoensis Physico Medico.

FRANCOFVRTI,

Ex Officina Typographica MATTHIÆ BECKERI, Impensis viduæ Theodori de Bry, & duorum eius filiorum.

ANNO M. DC. IX.

ILLVSTRISSIMO PRINCI-PI AC D. D. IOANNI AVGVSTO, COMITI PALATINO RHENI, BOIARIÆ DVCI, COMITI IN Veldentz &c. Principi & Dn. Suo Clementissimo.

HISTORIAM MONSTRORVM, multa admiratione dignam, plenam verò physicis exemplis in lucem profero: ILLVSTRISSIME PRINCEPS, DOMINE CLEMENTISSIME. Ludit sane Naturæ Genius mirificè in conceptubus & conformationibus Animalium, hominis æque atque brutorum: & præter vernaculam imaginem, eam quæ primi Plasmatis fuit, peregrinas sæpè atque monstrosas partium conformationes, admirandas certè icones & oculis inuisas, imprimit. Infelix nempe Error quidam, ob luxuriantis materiæ copiam siue paupertatem, vel etiam indispositionem matricum intrinsecus; imò etiam, hausto forinsecus idolo at-

lo atque imaginariæ impreßionis nota, quæ per ſpiritus in interiora principiorum hypoſtaticorum delabitur, turpi vtique & abſurdo planeque inuerſo atque ſiniſtro molimine, interdum affingitur. Phyſica profectò hæc ſunt miracula, Monſtrorum nomine publicitus dicta; quotieſcunque videlicet ſecus conſuetam Naturæ legem & normam, ſecus naturalem conformationem & concorporationem in vtero materno effigiatam, peregrina quæpiam toti corpori vel eiusdem partibus atque appendicibus, Effigies & Character ſubſtantiæ eius, imprimitur. Huius generis Exempla rariſſima, ſtupenda, planè memorabilia, authenticis & fide dignis hominum obſeruationibus coaceruata titulo HISTORIÆ MONSTRORVM *impræſentiarum congeſſimus: & veluti ſupplementum ad Opus obſeruationum Paternum digeſſimus. Quâ in re, quæ viri doctiſſimi, in monſtroſis Hominū & Brutorum Conformationibus, magno naturæ errore, nec ſine vitæ detrimento, perpetuo autem hominum deſpectu, præſenti verò multorum interitu, accidere compererunt; viuis tum exemplis tum iconibus, poſteritati retinentiſſimæ in admirationem conſcripſimus. Inter hæc, alibi naturæ luxuriem meritiſſimò culpet lector: quoties gemellos connatos, bicipites, quadrimanes, tripedes, quadrupedes, gigantes, & hermaphroditos conſpexerit: alibi verò eiusdem deficientis pauperiem redarguat, quoties pygmæos, acephalos, ſolipedes, vnimanos*

manos, apodes, & si quos alios inaudiuerit: alibi denique, ne longior sim, absurdam totius corporis aut partium figuram damnauerit, cum tot peregrinos & turpes hominum conformationes, brutas & inhumanas, omnes profectò monstrosas & memorabiles obseruauerit, veluti anthropodæmonas, homines bestias, cornutos, homines vrsos, canes, porcos, simias, & belluas vel ipsis hominibus formidabiles. Nam & totam embryi hominis Massam in Lapidem & Saxum concreuisse res omnibus sæculis inaudita fuerit, dignißima vero quæ ad Posteritatis memoriam perennem transmittatur. Imaginationis autem vel solius tanta vis est, vt & ipsa per potentem impreßionem Imaginum altius infixarum, pertinacius haustarum ac conceptarum, intermedio spiritu mechanico opifice plastico, mirabiles figuras, formas, icones & imagines operetur: hinc tot & tot stigmata, næui natiui, characterismi vuarum, vini rubri, fructuum, carnium, imprimuntur; quarum rerum neque finis vllus neque vero modus vllus deprehendatur. Vt omittam reliquas occasiones vel Astri influentis, vel Indispositionum quarumcunque impedimenta: quæ omnia luculentissimis Exemplis, quibus rectißime docemur, comprobamus & confirmamus.

Hanc vero DE MONSTRIS HISTORIAM, *Honori Virtuti Clementiæque Illustriß. Celsit. Tuæ Lubens merito inscripsi, dedicaui, consecraui. Ad quod faciendum, Duas*

principes causas habui, quarum pondus & momentum hûc me impulerunt. Prima ex his est, singularis illa Celsit. T. Virtus Heroica, Sapientia Prudentia domi forisque cum consilio administrata, arcana denique scientia Naturæ Mirabilium: quibus omnibus & longe pluribus Celsitudo Tua Floret hodieque non sine inclita Laude & Prædicatione. Secunda: Vt Celsitudini Tuæ Animum meum in Cultu & Obseruatione Clientem, luculento argumento publice probarem, studia & officia mea inscriberem, offerrem, commendarem. Quare vt hanc Nuncupationem Illustriß. Celsitudo Tua Clementißimo animo acceptet, maiorem in modum rogo. Summus animorum Medicus qui in cœlis est, Illustrissimam Celsitudinem Tuam in multos annos superstitem florentemque tueatur & seruet. Scripsi Hagenoâ Imperiali opido & Camera a. d. 12. Kal. Mart. ∞. IↃC. IX.

Illustrissimæ CELSITVD. Tuæ
Cliens

IOAN. GEORGIVS SCHENCKIVS à Grafenberg Philiater, Hagenoensium Alsatiæ Poliater, Comitisque ab Hanavv Physicus Medicus.

MONSTRORVM HISTORIA.

ACEPHALI, SEV MONSTRA HVMANA PRODIGIOSE ABSQVE CAPITIBVS IN LVcem edita.

ACEPHALOS SEXVS FOEMINEI, seu humanus partus monstrosus sine capite.

NNO Domini 1562. Calendis Nouembris, Villæfrancæ in Vasconia, natum est monstrum, fœmina acephalon: cuius imaginem à Fontano Agenensi Medico, qui se id vidisse sancte affirmabat, acceptam mihi de monstris cōmentationem paranti obtulit Ioannes Altinus Doctor Medicus. Pareus lib. 24.cap.6. Quod ad iconem attinet, circa colli regionem tuber exprimit subacutum, auersa corporis partibus singulis scapulis rudimenta quædam papillarum, ex spirali linea ductarum, apparent, ex quarum demissiore regione media rostellum incuruum elephantis ꝓboscidi haud absimile exprimitur: quæ si inuicem conferantur, oculorū, nasi, atque adeo faciei imaginem quandam præbent. Humeris ab vtraque parte, vel auribus vel oculis quid simile incumbere conspicitur. Cætera muliebre corpus affabre compactum referunt: nisi quod vmbilicus paulo longius propendeat, & capite in vniuersum careat. Atque hæc ex nuda icone descriptio.

MONSTRVM HVMANVM SINE capite natum aliud.

ANNO salutis nostræ millesimo quingentesimo vigesimo quinto, infans Wittembergæ sine capite natus. Conradus Lycosthenes Chronologicus opere suo de prodigiis & ostentis.

ACEPHALOS: HOMO SINE CA-
pite natus, cui oculorum effigies in pectore expres-
sa fuerit.

Anno

ANno post natũ Christũ supra millesimũ quingentesimo quinquagesimo quarto, in Misnia infans natus est absq; capite, oculorum effigie in capite expressa. Iobus Fincelius, de miraculis nostri temporis.

MONSTROSVS INFANS MASCVLVS, *cuius caput, & genuina facies præter alia monstrosa tegumento carneo obuelata fuit.*

2.

IN agro Mechelburgensi Greuesmulen istiusmodi cuius Iconem adponimus, monstrum à Sartoris vxore, anno supra millesimum quingẽtesimo septuagesimo octauo, editum est. Infans fuit masculus corpore integro probe compacto, nisi quod caput in eo supra modum à communi Naturæ lege aberrauerit. Fuit omnium primo infantis huius genuina facies tegumento quodam carneo, pulmonum alteriusque obscurę faciei formam præseferente, obuelata. Quod si in faciem incumberet, oculi, os & nasus non conspiciebantur, sic vt minime constaret num ea subtus laterent: sed os oculique concludebantut, nasus vero deprimebatur aliquantulum. Tegumento sublato detectoque & ad superiora tracto, caput faciesque pileum oblongum Turcicum vel Tiaram imitabatur. Carebat craneo caput, cæterisque ossibus, vnde coniectura fuit caruisse non minus cerebro. Auriculæ defuerant, regionem earum Turcico illo pileo occupante. Atque si fictitia & adulterina hæc facies, quam carneum tegumentum nominamus, à genuina infantis facie liberaretur, & huiusmodi oblonga capitis constitutio adpareret, visum est os immani hiatu aperiri & expandi in modum horrende clamantium. Infans destituebatur lingua eiusdemque interior oris regio non aliter quam vel sanguine vel coruscante igne plena iudicabatur. Oculi patentes & patuli nullam pupillam continebant, sed aspectu formidabiles, interiori parte instar sanguinis ignisque rubescebant, vnde intuentibus terribiles visi sunt. Nasus æmulabatur nasum simum canis fæmellæ. Præterea fuit collum inusitatæ longitudinis & molle, adeo vt collo in rectum constituto caput retrorsum vel in dorsum vel antrorsum in pectus, vel ad alterutrum latus & omoplatam per inclinationem decumberet. Cæterum, quod non minus admiratione dignum censemus, fuit dextra manus in hoc monstroso fœtu semper expansa, sinistra vero clausa, & veluti in pugnum contracta, quæ etiam adaperta, digitis ad contracturam pronis & in volam coeunti-

bus, nihilominus ſemper iterum clauderetur. Quod ad cæterorum membrorum, totiuſque reliqui corporis conformationem attinet, nihil occurrebat quod MONSTRI notam præſetulerit. Ex charta Doctoris Simonis Pauli, anno 1578. patria lingua publicata.

INFANS MONSTROSO ET HORribili capite hirſuto, canis vel cati ſimillimo.

3.

An. poſt natũ Chriſtũ milleſimo quingẽteſimo quinquageſimo ſexto, Baſileæ Rauracorũ puellus natus eſt crudeli aſpectu, corpore quidẽ ſatis bene cõpacto, ſed capite hirſuto, canem aut catum magis, vel ſimiam, quã hominem referente, vixit autem circiter horam dimidiam. Conradus Lycoſthenes Hiſtoriographus opere ſuo de prodig. & oſtentis.

MONSTRVM HVMANVM, PRODIgioſo capite, canem vel ſimiam referente.

Anno ſupra milleſimum quadringenteſimum decimum quartum mõſtrum habens caput caninum, & cætera membra ſicut homo, præſentatur Ludouico. Faſciculus temporum.

PARTVS

PARTVS MONSTROSVS, MONstroso & horrendo natus capite, &c.

4 4.

5

QVinto Calend. Septembris anni 1544. Argentinæ, nobilis Alsatiæ Metropolis, infans fœminei sexus, horrendo, monstroso, atque in superiori parte aperto plane capite, lato ore, bouinis oculis, naribus aquilinis natus. Lycosthenes Chronic. de prodig. & ostent.

INFANS CORNVTO CApite natus.

NAtus est puer cum corniculo in capite: non dolebat, nec quicquam obnoxii ex eo percipiebat: grandior vero factus puer, cornu quoq; creuit, quod omnino deponendum ex capite puer contendebat & à patre efflagitabat, ob id quod pueri illum cornutum appellabant: accersito igitur chirurgo plus iusto audace: primo partem superiorem præcidit, ex qua incisione nullum fere puer dolorem sensit: Chirurgus vero credens ita

euenturum ſi radicitus corniculum reſecuerit, opus aggreditur, ſed infelici ſucceſſu, breui enim, vel intra paucas horas puer obiit, nec mirandum, cum cornu illud prædurum in parte inferiori, conflatũ ex craneo & medullari Cerebri ſubſtantia eſſet. Amat. Luſit. Centur. 1. Curat. 17.

MONSTRVM CORNVTVM, ORE patulo, oculis craßis ac prominentibus, abſq; collo, cæteris membris monſtroſe conſtitutis.

5.

ANno 1551. In Marchiæ villa Dammenwalde prope Witſtock, colo-ni cuiuſdam coniunx monſtrum huiuſmodi edidit. Infans toto corpore fuit ſpadiceo colore, capite cornuto, oculis craſſis, prominentibus abſque naſo, patulo ore, quod longitudine ſpithamæ diſtentum fuit, in cuius medio lingua candida eminuit, & quadrata, colli expers. Caput enim ſcapulis accreuit, corpus totum inflatum & rugoſum, brachia in lũbis hæſerunt, pedes longe tenuiſſimi. Ab vmbilico autem ſpecies longi inteſtini dependebat ad pedes. Iobus Fincelius de miraculis.

IN-

INFANS PRODIGIOSVS.
cornibus in capite positis.

ANno 1233. In Rathstadio oppido in Alpibus Noricis, quas Taurum incola vocat, infans cornutus natus est, vagitus eius atque ploratus quatuordecim dies, quam ederetur, auditus. Lycosth. Chronic. de prodig. & ostent.

FOETVS EIVSMODI MONSTROsus alius, quinq; cornua sibi aduersa, & arietinis similima in capite habens.

APud sub Alpinos in Quiero decem à Taurino miliaribus posito oppidulo anno Domini 1578. die 17. Ianuarii ad octauam horam vespertinam honesta matrona fœtum peperit, cornua quinque sibi aduersa, & arietinis similia capite gerentem: cui præterea à summa fronte ad occiput in dorsum fere totum prælongum carneum frustum pendebat, capitii mulie-

muliebris instar habens. Circa collum vero alia caro duplex aduoluebatur, tanquam collare subuculæ. Extrema vtriusque manus digitorum vncos rapacium auium referebant, genua tanquam in poplitibus erant. Crus dextrum, pes item dexter rubro colore præfulgebant. Reliquũ corpus boetico erat colore, magno cum clamore in lucem prodiisse dicitur, quo sic consternatæ obstetrices, & reliquæ mulieres clinicæ fuerunt, vt è vestigio in fugam se ab ædibus puerperæ dederint. De eo monstro cum subAlpinorum princeps resciuisset, iussit id ad se adduci, nec dici potest, quam varia fuerint tum aulicorum de ipso iudicia. Amb. Pareus libr. 24. cap. 2.

ROSTRIS ET ALIS ANSErinis nati.

ANno 1012. tempore Henrici II. gemini nati in Saxonia rostris & alis anserinis occisi ob aspectus fœditatem. M. Weinreichius de Monstris p. 56

FOETVS FACIE RANALI.

ANno Domini 1517. in Bosci Regis Paroecia, in Biera Sylua, via ad fontem Bellæaquæ natum est monstrum facie ranali, visum Ioanni Bellãgerio Machinariæ Regiæ Chirurgo coram Harmonii oppidi iustitiæ custodibus, in primis Ioanne Bribono, eius loci Procuratore Regio. Pater vocabatur Amadæus Paruus, Mater Magdalena Sarbucata. Hæc febre diuexata mulierculæ cuiusdam consilio ranam viuam manus palmæ affixerat, tamdiu detinendã quoad immoreretur parti, eo habitu in viri amplexus venerat de nocte, & conceperat, eam Bellangerius, perspicaci ingenio Vir, monstrosæ deformitatis fœtus causam esse arbitrabatur. Ambrosius Pareus lib. 24. cap. 7. Operum suorum.

INFANS NATVS: CVI PRÆTER alia monstrosa in vertice carnea massa: in ceruice vero quiddam murinæ caudæ simile agnatum cernebatur.

7.

STetini anno 1554. accidit, vt infans in lucem editus nocte baptizaretur, qui diro modo corporis giratione, vociferationibus, & gestibus

variis

variis aduerſatus eſt paſtori baptizaturo, vt terrorẽ omnibus adſtantibus incuteret. Tandem paſtor factis ad Deum ardentibus votis infantem baptizauit. Habuit ille in vertice maſſam carnis, imaginem præbens teſtudinis ruffæ, in ceruice caudam carnoſam habuit inſtar muris, ſed albeſcentem, qualis erat cutis ſine pilis, capite erat Therſitico, oculis extantibus. Iacobus Fincelius de miraculis noſtri temporis.

MONSTROSVS INFANS NATVS, *habens in fronte & occipitio maſſam carnis.*

8.

FRibergæ anno Domini poſt milleſimum quingenteſimo, quinquageſimo, infans natus eſt obſcæno vultu, qui in fronte & occipite maſſam carnoſam duram & prominentem habuit. Lycoſthenes Chronic. de prodig. & oſtent.

SINE OCVLIS ET NA- *ſo nati.*

PVeri ingenui Arimini ſine oculis & naſo nati. Lycoſthenes anno mũdi 3772. Chronic. de prodig. & oſtentis.

QVATVOR OCVLIS NATVM *monſtrum.*

ANno Domini 308. apud Daphnem amænum illud & ambitioſum Antiochiæ ſuburbanum, viſu relatuque horrendum, natum eſt Conſtãtii Imperatoris temporibus monſtrum infans ſcilicet ore gemino, dentibus cum binis, & barba, quatuor oculis, breuiſſimis duabus auriculis. Idem lib. prodig. & oſtent.

INFANS NATVS, SCISSIS *ac apertis naribus.*

9.

BAſileæ circa paſchatis feſtum anno 1556. infans adeo ſciſſis ac apertis naribus natus eſt, vt inde eius cerebrum facillime ſit conſpectum. Lycoſthenes.

PAR-

PARTVS MONSTROSVS, OCVlis & auribus carens, & naribus destitutus.

10.

IN Hassia infans bene distinctis mēbris natus est, nisi q͏̄ auribus in vniuersū careret, similiter oculis ac narib. ac in facie solū os haberet. Lycost.

MONSTROSVS PVER NATVS HAgenoæ, subter naso Ouini oris caruncula & lingula, fissoq; superiore labio insignitus.

11.

ANno Christi ∞ Iↄ c.ɪɪ x.a.d.iduum Septem. post horam diei quintam haud difficili partu in lucem venit Hagenoæ Alsatiæ Puer Masculus, absolutus quidem toto corpore & vndequaque perfectus, nisi quod circa labii superioris & nasi Interstitium monstrosa Caruncula siue Proboscis illi agnata videbatur. Referebat hæc Ouini oris & linguæ velut balantis subter labia exertæ Figuram: neque amplius occupabat superioris labii spacium, quam nasus ipse produceretur, reliquo eodem supe-

riore labello ad vtrumque latus interſecto & fiſſo. Vnde factum, vt Puellus eiulans ore diducto, hiantibusque labii ſuperioris alis, miram ſpectantibus faciem vultumque exhiberet. Cæterum naſum ipſum huic Carunculæ penitus connatum, & foraminibus conſuetis imperuium ſolidumq; depræhendimus, vt proinde aeri per nares attrahendo nulla via pateret, quemadmodum alimento inſuper hauriendo inſigni impedimento Caruncula iſthæc ſpectabatur. Animaduertimus autem expreſſe figuratam Lingulam veluti ouinam, in reliqua Carunculæ proboſcide manifeſte exſtantem: tametſi nihilominus vera & naturali Lingua oretenus minime deſtitueretur. Cauſam à Matre ſciſcitantes, deprehendimus eam ipſam multis iam annis capita ouina auerſatam, quæ in macellis exerta & prominente lingua vulgo conſpiciuntur: Eamque occaſionem faſtidii iam olim cepiſſe, ex quo maleficum & facinoroſum hominem publice vidit capite truncari, amputatumque caput linguam habuiſſe exertam. Vnde analogia facta, hanc effigiem memoria localis, (exemplarium & idearum retinentiſſima,) ad ouina capita balantia, domi frequentius exertis linguis conſpicienda, retulit. Quam deinceps imaginem nullo negotio Fœtui Mater per imaginationis impreſſionem affingere potuit. Etenim ex quo prægnans fuit mulier, capita ouina (tametſi odiſſet) emit & comedit. Superuixit puer, ex quo hæc ſcripſimus, eidemque Ioannis Iacobi nomen inditum in ſacro Fonte fuit. Hanc hiſtoriam Hagenoæ Alſatiæ obſeruauit Ioannes Georgius Schenckius, Medicus, Hagenoenſis R.P. Poliater.

AVRIBVS CARENS Alius infans.

QVarto Decembris anno *1556*. Baſileæ infans natus eſt virilis ſexus carens auribus, quarum loco habuit duo tantum foramina, quæ tamen ita clauſa erant, vt nihil inde audire potuerit. Vixit autem puellus valetudinarius vſque menſem Auguſtum, in cuius principio multis doloribus obijt. Lycoſthenes.

HOMINES BRVTORVM AVriculis.

AVriculas inſtar brutorum in hominibus obſeruaui. Columbus Anat. libr.

IN-

INFANS MONSTROSVS, AVRES leporinas habens.

12.

CRacouiæ mulier in ſuburbana villa, cui Nigræ nomen eſt, ad duodecimum Calen. Nouemb. anni 1494. monſtrum edidit, cætera quidem humana figura, ſed collo & auribus leporinis, & vno grandiore inteſtino totum ventrem occupante, diducto rictu ſpirans. Lycoſthen. Chron. de prodig. & oſtent.

Anno 1593. D. Michaelis feſto, Königsbergæ natus infans, virilis ſexus, aure leporina, cum Italico longiuſculo collari circa collum, necnon carnis portiuncula in capite, inſtar eius pileoli, quem noſtra lingua Barettlin vocant, barbaris piretum dicitur, quique iamolim virginibus nobilibus frequenti in vſu erat. Marchiæ auctor.

LABIO CVRTO NATA.

FAmiliariter mihi aliquandiu conuixit apud Hagenoenſes honeſta matrona, patritiæ gentis, cui à prima in vtero materno cõformatione

labrum ſuperius tam breue & curtum fuerat, vt ſuperioribus dentibus tegendis minime ſufficeret, non ſine deformi aſpectu. Cuius ipſamet probe gnara, inter confabulandum, mira induſtria & ciuilitate coram aſtantibus aut aſſidentibus labium extendendo, dentibusque inducendo, vitium hoc naturæ, tam pulchre tantaque arte tegebat, vt non niſi ſtudioſe obſeruantes, facile falleret. Schenckius Senior.

FISSIS LABIIS NATI.

ALiquos vidimus non integris, ſed potius diſciſſis labiis natos, qui nō parum in ſermone deficerent. Trincauella li. 5. c. 11.

MONSTRVM INFORME, COLlo carens, cui loco auriculæ brachium eminebat, cæterisq; membris prodigioſe conformatis.

13.

IN die trium Regum Stetini monſtrum in ſuburbio natum eſt, tali forma. Capitis loco maſſa informis erat, mobilis vt exta ouilla. Loco vnius auriculæ brachium ſtabat, loco faciei cincinus ſimilis pilis felinis, & lupi piſcis oua, per quæ inferius lucebant ocelli, vitrei & renidentes, os contractiſſimo erat foramine, ſine labiis, naſus quoque minutiſſimus erat, abſq; collo. Alterum brachium è latere prominebat. Sed neque pectoris neque dorſi effigies aderat, præterquam quod lineola notabatur rachi, nullius erat ſexus, nec Androgynus. Cætera monſtrum, brachia & longi pedes continuo oſſe rigebant, ſine iuncturis, cubitis & poplitibus. Manus & imi pedes erant molles, & penduli tanquam bis fracti, ſimiles vnguibus curuis & aduncis lutræ. Mortuus editus eſt infans, quanquam viueret in aluo materna antequam ederetur in hanc lucem. Hoc monſtrũ deſcribit Iobus Fincelius de miraculis huius temporis.

PAR-

PARTVS MONSTROSVS SINE COLlo, & enormi toto capite.

14.

SEptimo Idus Augusti anno 1557. apud nos Basileæ masculus natus est, corpore satis quidem bene compacto, sed sine collo, monstrosa plane facie, oculis insolitæ magnitudinis quasi in fronte sitis, ac superior capitis pars omnino deerat, in occipitio autem habebat foramen iustæ magnitudinis, ex quo sanguis aliquantulum fluebat, vnde statim postquam in lucem editus esset, diem suum obijt. Lycosthenes.

IN RECENS NATO PVELLO, TVmor farciminis instar dorso agnatus visus.

NVper puellus natus est, elegans & viuidus, nisi quod in dorso, paulo supra podicem tumorem farciminis instar adnatum habebat. Quo Chirurgi opera aperto: præter saniem & paris modicum nihil effluxit. Eodem

dem vero Medicorum quorundam conſilio in totum præciſo puer in quarto die extinctus eſt. CL. V. Thobias Cneulinus Auguſtinus Medicus de obſeruationibus ad D.Schenckium perſcriptis.

FOETVS MONSTROSI BICIPITES IN LVCEM EDITI.

PARTVS BICEPS, GEMINA FACIE, PEctore bino, & duobus capitibus.

NOtum eſt quam multa ſunt relata prodigia in veterum annalibus & hiſtoriis, quantumque admiranda. Sed vnum præcipue hoc loco repetendum exiſtimaui, præ cæteris, quæ vnquam ſcribantur, inſigne atq; monſtrificum. Traditum eſt in oppido quodam Emaus, Theodoſio Cæſare imperante, puerum natum fuiſſe, qui vmbilico tenus integer extaret: ſupernæ autem partes eiuſdem gemina facie apparebant, vt duo pectora, totidemque capita eſſent, ſuis partibus ac ſenſibus prædita. Nam & vna pars aliquando cibis & potione vtebatur, altera abſtinebat. Sic itidem in ſomno, quiete varie ac differenter ſe habebant, vt viciſſim luſitarent, & riſu, & lachrymis tenerentur, mutuisque plagis ſe cæderent, ac ſi diuerſis animis atque ingenio forent. Annis autem prope duobus vixerunt. Factum deinceps eſt, vt cum alter periret, qui ſuperfuit, quatriduo poſt ex agnata tabe putreſcens interiit. Quam rem Sigibertus in ſuis cõmentariis retulit, homo quidem diligens, atque vt illis temporibus, ſtudioſus magis quam eloquens. Quibus autem rationibus eiuſmodi portenta oriantur, Galenus & Ariſtoteles copioſe docent, vt aliorum ſentẽtias omittamus. Et affirmat quidem Ariſtoteles idcirco fieri monſtra in animantibus, quoniam plura ac diuerſa ſemina inter ſe cohæreſcunt, atq; confunduntur, aut cum forte materies exceſſus vel defectus extiterit. Petrus Crinitus lib. 21. cap. 8. de honeſta diſciplina.

MONSTRVM CAPITE ET SEXV DVplex, cæteris ſimplex.

CIrca annum milleſimum, centeſimum & decimum octauum, monſtrum quoddam Namuti natum eſt, biceps videlicet infantulus, tam

ſexu

ſexu duplex, quam cæteris, ſimplex autem compage corporis. Lycoſthenes, ſuo prodigiorum libro.

INFANS BICEPS ALIVS.

ANno milleſimo, quadringenteſimo, octogeſimo ſeptimo, biceps infans Pataui natus eſt, in quo prǽter naturæ luxuriem nihil alioqui fœdum aſpectu. Idem in eodem de prodigiis & oſtentis opere Chronologico.

PARTVS BICEPS INVSITATÆ MAGNItudinis in lucem editus, cui ex humeris tertia ſurgebat manus.

15.

ÆDitum in patrii ſoli vico, cui Sarzano nomen eſt, magnitudinis inuſitatæ monſtrum. Digna res eſt viſa, quam libellis inſererem, eo quidem procliuius, quoniam flagrante inteſtinis diſcordiis Italia, & intonante altius bellorum procella, quæ iam aliquot annis late vaſtitatem dedit, vice prodigii habitum, id eſt. Is vero infans fuit biceps, multa in eo mira. Primum quadrimeſtris magnitudo, membra omnia cum proceritate reſponſum habentia, abſoluta, amuſſitataque, facies vtraque ſimilitudinis prope indiſcretæ. In capitibus crines aliquanto longiores, ac nigricantes, inter vtrumque caput ex collimitio humerorum tertia ſurgebat manus, ſed quæ aures longitudine non excederet, nec integra viſebatur omnino. Reliquum corpus prorſum bene compactum, ac citra vllam maculæ fœditatem. Natus eſt quinto Idus Martias, anno nati Verbi, milleſimo, quingenteſimo quarto, ac decimo, poſtridie allatus Rhodigium eſt. Quia vero viſenda res erat, placuit ad Hiſpanum Ducem, qui in proximo vicaria Regis fungebatur poteſtate, adferri. Id vero vt citra putredinis timorem poſſet obiri, exenterare præmortuum neceſſe fuit. Inibi ergo mirum aliud, cor quidem ſimplex vt aſſolet, at iecur duplex ſicuti & lien. Nam in viſcere hoc quandoque viſam duplicationem, vel vno credimus Ariſtoteli; Et paulo poſt: Quod ad infantem attinet, illud amplius ſciendum, vnumne an plura ſint per coagmentationem, quod monſtrificum prodit animal: iudicandum eſt ex principii ratione. Nam ſi cor pars eiuſmodi eſt, quod vnum cor habet, vnum animal eſt: quod duo, animal item duplex coalitum propter conceptuum coniunctionem. Lud. Cœlius lib. 24. cap. 3.

PVELLA CAPITE, ET collo gemina nata.

Medio-

MEdiolani mense Ianuario, vt Cardanus refert, nata est puella biceps, reliqua autem omnia vnum corpus referebãt, nam bina crura, bina brachia, vulva vna; sed tamen cum Gabriel Cuneus Chirurgus dissecuisset, primo quidem gulam interiorem (sunt qui meri vocant) ac cum ea ventriculum invenit geminatum, sed tamen in fundo coibant, ibi pylorus vnus, attamen ex eo intestina gemina exoriebantur, vt vterque ordo duplicatus esset, illorum, præterquam in recto: nam in illo rursus in vnum coibant, sicque ad anum finiebatur. Erant autem fœces in ambobus, pulmones gemini visebantur, atque hi nulla ex parte in vnum coibant. Cor paulo altius quam in aliis esse solet, r. literam græcam referens, bifidum scilicet, sed tamen in vna sede. An vterque ventriculus superior in eo esset, haud explorauit. Iecur crassum & valde oblongum, sed absque penulis seu additamentis, atque ideo informe: spina dorsi duplicata, distabatque vna ab altera digiti magnitudine, vnaquæque suo inseruiens capiti, & vsque ad crus, quod sibi in directo erat, ferebatur. Dentes inferiores, anteriores quatuor, superiores autem duos tantum sed magnos, verum inferioribus duriores, ac paulo solidiores, sed tamen qui neque ipsi dentis exquisitam præferrent duritiem habuit: renes duplicati, vterus & vesica minime. Orta est mense nono, & absoluta, ac etiam corpulenta. Verum in ipso ortu ob errorem obtorto collo vnius ab obstetrice, idem dies eademque hora fuit, qua tenebras mortis, & vitæ huius lucem experta est. Manifestum est igitur in his contingere, quod in fructibus. Duas tentauit natura creare puellas, in ipso exortu principalium mẽbrorum collisa atque constricta sunt omnia, præter caput, omnia igitur principalia præter cerebrum, in vnum coiuerunt, fuerunt tamen potentia duo, quæ autem posterius creata sunt, velut vterus, brachia & extrema, ab vno tantum principio, & tanquam in vno fœtu sunt absoluta. Hactenus Conradus Lycost. in Chronologicis suis.

Sexto Octobris Anni 1593. mane inter septimam & octauam horam, in ditione Monasterii Wolmerstall, peperit vxor cuiusdam cauponis filiolam bicipitem, quam mortuam Valent. Wager vivis coloribus depinxit. D. M. Iansonius Doccomensis Frisius in Tomo 2. Mercurii Gallobelgici libr. 7. pag. 54.

PVELLA BICEPS, GEMINA *fœminea natura.*

C. Lælio, L.Domitio Coff. Puella biceps, quadripes, quadrimana, gemina fœminea natura mortua nata. Iulius Obſequens.

Louanii anno milleſimo, quingenteſimo trigeſimo ſexto, Infans biceps natus. Cornel. Gemma lib.1.c.6. Coſmocrit.

MONSTRVM HVMANVM BICEPS *brachiis mutilatis, pedibus ſimiæ, cauda vulpina.*

17.

IN vico Zeitern, miliare à Bruxellæ diſtante, Epiſcopatus Spirenſis, anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, die vigeſimo tertio Auguſti faſtorum veterum, Prætoris vxor hunc, quem viuo agalmate tibi depinximus, admirabilem, & naturæ contrarium fœtum enixa eſt. Hęc ad diem D. Bartholomæo ſacrum geſtationis in vtero determinato curſu, rure domum veniens, angore partus & doloribus torquebatur: cadit in terram, atque extemplo citra communem naturæ conſuetudinem Epileptico paroxyſmo corripitur. Noctu circa vndecimam & duodecimam talem, quem ponimus, partum edidit: cumque integris continuis nouem horis crudeliſſima Epilepſiæ acceſſione detineretur, eadem nocte intra ſecundam & tertiam animam efflauit. Infans horrendum aſpectum præſeferens, biceps erat, capitibus Simiarum capita æmulantibus præditus. Pars corporis reliqua, proportione correſpondebat infantulo bene & ſufficienter compacto: exceptis brachiis, quæ mutila & manca videbantur. Pedes Simiarum pedes iurares, non hominis. Regione poſteriore in faſtigio clunium cauda vulpina cernebatur. Schenckius Filius.

CAPITE GEMINI, QVI AD IVſtam ætatem, *quamuis monſtroſi, peruenerint.*

18.

ANno milleſimo quingenteſimo, trigeſimo octauo, natus eſt quidã, & ad perfecti viri ſtaturam excreuit, capite & humeris tãtum geminus, ita vt caput alterum ante alterum retro eſſet, mira inter ſe ſimilitudine.

dine. Barbis etiam & oculis ſeſe referebant mutuo. Idem erat cibi appetitus, fames eadem, vox ſimillima, idem vxoris, quam habebat, & excernendi vtriſque capitibus erat deſiderium. Annum excedebat trigeſimum quãdo hunc videre contigit. Iacobus Rueff. lib. 5. c. 3. de conc. & generat. hominis.

MVLIER DVOBVS CAPITIBVS, *vno ſatis deformi.*

SImile quoque monſtrum in Bauaria, anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo primo conſpeximus, erat autem mulier viginti ſex annorum, duobus capitibus, quorum tamen vnum ſatis deforme erat. Hæc dum mendici habitu oſtiatim victum quæreret, propter grauidas, dato viatico abire à finibus iuſſa eſt. Lycoſt. prodig. & oſtent. Chron.

MONSTRVM FOEMINEI SEXVS, *capitibus duobus, brachiis quatuor, pectore & ventre vno.*

ANte annos aliquot (nimirum anno milleſimo quadrageſimo octogeſimo nono, vt annotauit Cornelius Gemma) in ditione Werdenberga, monſtrum fœminei ſexus natum eſt, capitibus duobus, brachiis quatuor, pectore & ventre vno, pedibus duobus. Iacob. Rueff. li. 5. c. 3. de con. & generat. hominis.

BICEPS MONSTRVM, REFLEXIS *in dorſum capitibus.*

ANno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo fœtum vidit Haſſia editum 5. Idus Ianuarii, geminis capitibus, reflexis in dorſum, quorum ſeſe facies obuerſę inuicem minaci aſpexerunt vultu. Lycoſthen. in Chronicis ſuis.

INFANS BICEPS MASCVLVS, collo duplici, corpore reliquo bene compacto.

ANno millesimo q̃ngẽtesimo quinquagesimo secũdo in Hassia Germaniȩ haud ignobili, Witzẽhausȩ tertio post festum triũ regũ die, infans masculus biceps, collo duplici, duobus capitibus, ac corpore optime cum reliquis membris compacto natus est. Idem in opere commemorato.

Decimo tertio Calend. Sextilis, anni millesimi quingentesimi quinquagesimi tertii, in Misniæ pago Ziehest, non procul à Pirnah, natus est infans duobus capitibus, membris omnibus absolutis. Idem sæpius citato opere.

PAR-

PARTVS BICEPS, GENITALIBVS *vtriusq; sexus, collo gemino, sceleti & cadaueris formam præseferens.*

20.

ANno millesimo quingentesimo nonagesimo septimo, die mensis Maii vigesimo nono, qui fuit Dominica prima post diem Festum Sacrosanctæ Trinitati consecratum, in vico Lustnauw Ducatus Wirtébergensis, distante non procul Tubinga, à parentibus plebeis & pauperculis, Patre Iacobo Haug Vinitore, & Matre Agneta partus monstrosus, quem tibi delineatum proponimus, in lucem editus est. Cum circa diem festum Purificationis sacratissimæ virginis Mariæ, vxor Vinitoris præfati vtero gereret, post sedecim septimanas à conceptione (multo inquã citius, quam terminus ad consummatum partum requirat) puerperii dolores perpessa fœtum intermortuum absque vitæ suæ periculo peperit & enixa est. Immaturus & monstrosus hic fœtus, vtriusque sexus genitalia præferens, geminis capitibus, binisque collis constabat, quorum vtrumque caput binas aures, oculos binos, os vnicum & nasum vnum obtinebat. Erat hoc monstrum adspicientibus formidandum & horribile, capita à Craniis defunctorum hominum non multum distabant, quorum singulæ frontes intermedio non aliter diuisæ apparebant, ac si essent discissæ. Bina brachia, crura bina, vna cum paruulis manibus pedibusque macris & in angustum contractis, vt solent esse huiusmodi abortus, conspiciebantur. Fuit hoc monstrum Tubingæ à Medicis Celebris illius Academiæ lege Anatomica examinatum. Inueniebatur Cor duplex, pulmo duplex, duplex iecur. Capita internis suis partibus debite constantia visa sunt. In inferiore ventre, cum saltem constaret vnico, ventriculus simplex & vnicus neque intestina non gemina sese offerebant. Color infantis monstrosi extrorsum introrsumque eiusmodi fuit, qualis communiter in abortubus conspicitur, nisi quod circa pectus cœruleus spectaretur.

PRODIGIOSVS MASCVLVS BIceps, cui caput aliud Vmbilico exertum fuit.

21.

NAtus est infans (anno millesimo quingentesimo decimo sexto, secundum Lycosthenem) & in virum excreuit, qui caput aliud vmbilico exereret, quod pro more alterius quoque cibum caperet. Iacobus Rueff. li. 5. cap. 3. de conceptione & generatione hominis. Quo anno Franciscus primus Gallorum Rex fœdus cum Heluetiis iniuit, natum est in Germania monstrum, cuius è medio ventre caput insigne extabat, ad virilem ætatem peruenit, nec secus quam verum & summum monstri illius caput, hoc monstrificum, & tanquam applicitum nutriebatur. Ambrosius Pareus lib. 24. cap. 2.

* * *

PARTVS MONSTROSI IN BRACHIIS, CVBITIS ET MANVBVS, QVI VEL HORVNDEM numero, defectu, vel abundantia Prodigiosi extiterunt.

INFANTES QVADRVPEDES & quadrimanes.

T. Gracho, & M. Iuuentio Consulibus, pueri quadrupedes & quadrimanes nati sunt. Iulius Obsequens.

MONSTRVM INFANTIS HVMANVM, habens tres manus, & totidem pedes.

22.

P. Crasso, & Q. Scæuola Coss. puer tribus manibus, totidemque pedibus natus. Idem.

PARTVS MONSTROSVS QVATVOR manibus, & totidem pedibus.

M. Marcello, P. Sulpitio Coss. Theani (alii Theatri) Sidicini puer cum quatuor manibus & totidem pedibus natus. Idem.

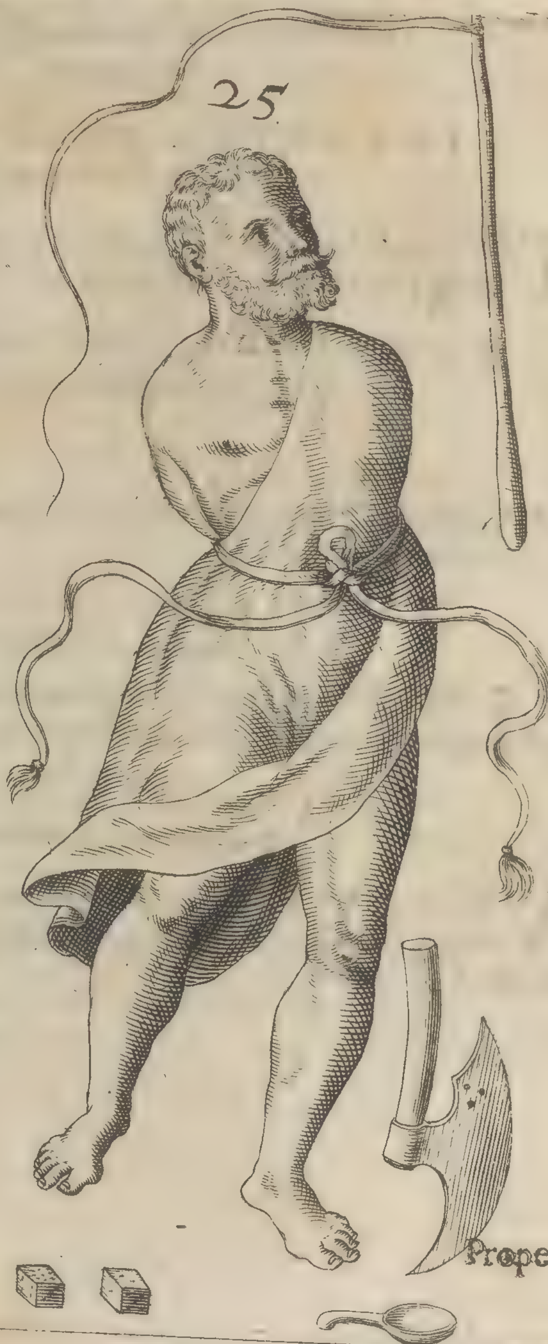
ALIVS INFANS MANIBVS TRIBVS & totidem pedibus.

VEnafri puer natus tribus manibus, totidemq; pedibus. Iacob. Reiff. libr. 5. de concept. & generat hominis, ex Romana, vt apparet, historia.

INFANS MASCVLVS QVADRIPES, *& quadrimanus, auribus quatuor.*

23.

Prope

PRope Esselingam Neccari, monstrum natum est, infans videlicet vnico capite: quatuor aures, quatuor brachia, & totidem pedes habens. Lycost.lib.prodig.anno millesimo quingentesimo vigesimo octauo.

ALIVS EIVSMODI.

INfans natus est crura, brachiaque quaterna habens, vixitque quoad ex sacro baptismi fonte leuatus est. Idem eodem opere, anno Domini millesimo trecentesimo octogesimo nono.

PARTVS QVATERNIS PEDIBVS *& totidem cruribus.*

REfert Iouianus Pontanus anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo nono, die nono Ianuarii, visum in Germania infantē masculum, quaternis brachiis, & totidem cruribus. Pareus operum suorum lib.24.cap.2.

QVADRVPES, QVADRIMANVS.

QVo die Veneti & Genuenses fœdus inierunt, natum est in Italia mōstrum quaternis brachiis & pedibus, vnico vero capite præditum. Id sacra baptismatis aqua lustratum, aliquandiu post vixit. Iacobus Ruesius Chirurgus Heluetius sibi simile visum narrat, sed quod maris & fœminæ insuper genitalia haberet. Idem eodem lib.cap.4.

TRIPES, TRIMANVS.

P. Africano, Lælio Coss. Amiterni puer tribus pedibus, vna manu natus. Idem.

BRACHIO VNICO NATVS.

C. Valerio, M. Herennio Coss. ancilla puerum vnimanum peperit. Iulius Obsequens.

SINE BRACHIIS, ET EX HIS *nonnulli sine pedibus visi.*

T. Gracho.M.Iuuentio Coss.Priueni puella sine manu nata. Idem.

In Piceno infans absque manibus & pedibus natus.Lycosth.libr. prodig.& ostent.pag.141.ex Romana historia nimirum.

Ex diminutione vidi virum, qui vsque hodie viuus est,& non fuerunt ei neque manus,neque pedes.Hali Rodoham Comment. ad libr.3. Tech. Galeni Tex.177.

SINE BRACHIIS NATI, QVI *vel ore,vel mento,vel pedibus, incredibili industria,quæuis subtilissima opera, manuum vice,efficere potuerunt.*

NOn est à Dione prætermissum, inter munera Augusto missa ab Indis,fuisse tigres Romæ tunc visas primo:& adolescentulum sine humeris,qui tamen pedibus manuum functionem obiret: namque arcum intendebat,sagittas etiam excutiens.Cæs.Antiq.lib.4. cap.12.

Vidimus mulierem sine brachiis enatam,pedibus pro manibus ad nendi suendique artem habuisse.Alexander Benedictus libr.1.c.2. Anatomes.

Eandem nos quoq; vidimus in castro Amandino Allifero, anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo nentem, suentem pedibus (manuum vice)cyathum vini apprehendentem,& bellantium more,pedibus arreptis baculis, tympanum belli manu pulsantem. Nicolaus Rocheus de morb.curand.c.32.

Sine brachiis enatum vidi Hispanum,certe monstra,quæ in natura rerum essent,omnia excedentem:pedibus enim citus admodum erat, vt cũ illis neret,seu acu expeditius pingeret, quam vel citissima mulier ambabus manibus,& arma bellica tam affabre tractaret,vt nemo miles agilitatem ipsius assequeretur,arcuque tam esset rectus,vt à scopo nunquam aberraret,& securi quemuis vnico ictu infringeret,etiam crassiusculum trũcum.Georgius Pictorius Sermon.conuiuial.lib.4.

Natus est infans, qui brachiis in vniuersum careret,reliqua corporis forma rectissime habens.Pedes huius, cum ad vigesimum annum ætatis peruenisset, manuum officio fungi vidimus, accipiendo, secando, ori inferendo,nec non etiam alea & chartis ludendo.Quod & alter quidam ore & mento præstare potuit.

FOEMINA BRACHIIS DESTITVTA, *nihilominus tamen industria pedibus.*

24.

EIusdem etiam agilitatis mulier Francofordię ad Mœnum, anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo sexto visa est, quæ manibus omnino carens, arrepto pede calamo, literas non tantum elegantissime pingere, sed tractare colum, nere, numerare pecuniam, ac subtilissima quæque pedum digitis conficere potuit. Lycosthenes lib. de prodig. & ostent. anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octauo.

Vidisse quendam memini me, qui cum brachiis omnino careret, dextro pede hastam vibrabat, collimabatq;, suebat vestem, edebat, scribebat, in acum filum immittebat. Nec tanti miraculi defuturos testes spero, cum res publice ageretur. Cardanus lib. 17. de subtil.

Mutili hominis historiam iucundam simul, atque admirabilem narras. Qui brachiis careret, dextro pede hastam vibrasse. Vestem suere solitum, scribere, edere, bibere, in acum filum immittere. Cuius rei testem te habiturum sperare scribis. Næ tu diuinus vir es. Ecce me sodes habeto. In Allobrogum prouincia eum spectauimus. Arbitror amplius quinquaginta millia hominum superesse, quibus ille miraculo fuit. Plus quoque quod de eo dicam habeo. Clauum caligarium in asserem malleo penitus adigebat, cerdonum more, quem dicto celerius cõuersi mallei auriculis extrahebat. Antonius ei nomen fuit, Neapoli se ortum prædicabat. Iul. Cæsar Scaliger Exercit. 334. ad subtil. Card.

VIR BRACHIIS CARENS, INcredibili tamen solertia humeris manuum opera pertractans.

25.

PAucis ab hinc annis visus est Lutetiæ vir quadragenarius, quadrato corpore, qui etsi brachiis careret, omnia tamen quæ manibus perfici solent, munia, haud infeliciter obibat. Humeri enim trunco & capite, colloque vibrato, securim in palum oppositum, tam certo & valido ictu, quã manu quiuis alius vir eiaculabatur: aurigæ flagellum tanta vi distringebat,

vt aere validius percusso, sonaret. Cæterum pedibus edebat, bibebat. Tandem latro & sicarius deprehensus, ex cruce strangulatus rotæ affixus est.

Visa etiam non ita pridem mulier Lutetiæ est, sine brachiis, quæ nihilominus secabat, & plæraque alia, quasi manus adessent, perficiebat. Pareus operum suorum lib. 24. c. 6.

Siue eundem, siue alium, à Parei descriptione, at eiusdem certe ætatis, atque corporis constitutionis, Haganoæ, quo tempore eius Reip. Medicum Physicum agebamus, videre nobis contigit. Qui præter alia à Pareo recitata, me & aliis multis spectantibus, frondis fagineę ramum brachii crassitie aquæ tum impositum, quæ æstatis tempore conclauia suo virore exornare in hospitiis solet, gladii Heluetici capulo, mento humerorum vni appresso, comprehensoq; vnico impulsu euaginato, & stringēte ictu etiam vno dissecuit: ministro gladium, vagina adhuc, donec ab eodem educebatur, conclusum, continente. At quod de bipenni affirmat Paræus, eam ille noster, simili modo quo gladium, apprehensam, ad designatum & expeditum parieti tabulato ligneo locum & punctum, exacte impegit. Natione Heluetium prædicabant. Ioannes Schenckius Senior.

Anno millesimo quingentesimo octogesimo sexto Halæ Sueuorum, vir quidam nomine Thomas Schweicker (cuius effigiem tibi transmittimus) annum ætatis suæ quadragesimum primum agens, superest, sine brachiis natus. Qui quæ alii manibus ingeniosissima opera, eadem ille pedibus, incredibili prope solertia perficit. Cuius Iconem ad vivum ectypā, in argento, taleri numi magnitudine, fusam, digitoque pedis calamum scriptorium sustinentem, exprimentemq;, Ioannes Beringer, summi apud nos templi architectus, visendam mihi exhibuit. Et præterea eiusdem scripturam ostendit, pedibus tam eleganter delineatam, emblematibusque variis circa margines ornatam, vt vel peritissimos, qui vel in nobilioribus ciuitatibus scribendi munus publicum, atque vna quoque Arithmeticam practicam, tum per numeros, tum per calculos, profitentur, prouocare, imo longe superare queat. Idem quoque admirabili industria, eadem quæ arcularii dedolando, sculpendo, scindendo, forando, serrando, ingeniosissima efficere solent opera, velut columnulas, peristylia, eiusque generis alia, pedibus fœlici imitatione præstat, adeo quidem, vt in eo iure quispiam brachia & manus desiderare, velut superuacanea, debeat minime. Idem Parens meus Schenckius.

ICON
THOMÆ SCHVVEICKERI, SI-
ne brachiis nati.

26.

SCHWEIC-

SCHWEICKERVS LOQVITVR.

DJeweil ich/ daß es Gott erbarm/
Hab weder Finger/Hend noch Arm/
Vnd mich also behelffen muß/
Schreib ich doch diß mit meinem Fuß.
Drumb frommer Christ dein Lebenlang
Sag Gott für diese Wolthat danck/
Daß du hast ein geraden Leib/
Wie meinst daß ich mein Zeit vertreib/
Das zeigt dir die Contrafactur.
Weil mich nun Gott vnd die Natur
Also erschuff/hats mir doch geben/
Alles zuthun mit Füßen eben/
Essen vnd trincken vber Tisch
Mit meinem Fuß ich bhend erwisch/
Schreib/mahl/schnitz/bind Bücher ein/
Das Armbrust kan ich brauchen fein/
Zehl gelt/vnd auff freundtlichs begeren/
Im Brettspiel meins mans mich thu wehren.
Schenck ein/trinck auß/ die Kleider mein
Anleg selbst/schneid ein Feder fein.

EPI-

EPIGRAMMA IN SCHVVEICKERI DEXTERITATEM CONSCRIPTVM.

QVod digitis alij præstant, hoc præstat id ipsum
Schvveickerus mira dexteritate pedum.
Is pede depingit decoratos Syrmate versus,
Ille cibum pedibus carpit, & omne facit.
Hoc opus esse DEI mirandum nemo negabit,
Qui modo pectus habet quod ratione valet.

Subiungemus de eodem Viro, sine brachiis nato, affinia quædam testimonia, præsertim doctissimi Camerarii, quod sic habet:

Mira est prouidentia & Sollicitudo naturæ, quam creator omnium rerum, ei tanquam optimæ matri attribuit. Ea enim in animalibus membris distortis, vel mutilatis, aut debilitatis, vel etiam omnino deficientibus, plerumque aliis membris, præter suum officium ad quod destinata sunt, tale robur & dexteritatem ex diuturna consuetudine suppeditat, vt dicere aliquis possit, non in distinctione membrorum, sed in continuo vsu perfectionem consistere. Hac de re sæpius cogitaui, cum essemus Comburgi, apud vere Nobilem & præstantissimum virum, Dominum Erasmum Neienstetterum. Is enim cum nulla benignitatis erga nos prætermisisset officia, iussit accersi ex vicinis salinis Sueuicis Thomam Schweickerum, natum 31. annos, & quidem honestis parentibus. Quem licet mater sua absque brachiis enixa fuisset in lucem, omnia tamen munia manuum, pedum subsidio, ita exequebatur, vt quod in vno desideraret, in altero sibi compensatum esse, affirmare non erubesceret.

Nam cum in editiore loco, qui æquaret altitudinem tabulæ, in qua esculenta apposita erant consedisset, apprehenso pedibus cultro, scindebat panem, & alios cibos, pedes ea postea, nec non & potum, veluti manus ori porrigebant. Peracto prandio pedibus pingebat nobis omnibus videntibus, tam elegantes latinas litteras ac germanicas, vt exempla earum, quasi rem insolitam nobiscum sumeremus. Postulantibus etiam nobis cultello parabat calamos ad scribendum aptissimos, quos postea nobis donabat. Cum esset ita occupatus, diligenter inspexi formam pedum, quorum di-

giti erant ita oblongi & ad res tenendas apti, vt procul aſpicientibus manus (pallio enim ſuo verecunde admodum crura tegebat) viderẽtur. Hoc ſpectaculum ſane iucundum, & ante non viſum nobis fuit. Iuſſus etiam fuerat, paulo ante Ceſareæ Maieſtati diuo Maximiliano Secundo, cum Halam vrbem, ad comitia Spirenſia tranſiret, & Electoribus Palatinatus atque Saxoniæ, Ludouico & Auguſto ſe exhibere, quorum Maieſtas & Celſitudo, hanc mirandam naturæ compenſationem, non abſque munificentia, & cum admiratione ſpectauit. Hoc ipſum illuſtrauit elegantiſſimo hoc Epigrammate Doctor Ioannes Poſthius Medicus, & Poeta eximius.

Mira fides pedibus dextre facit omnia Schvveicker,
Cui natura parens brachia nulla dedit.
Namq; bibit pedibus, pedibus ſua fercula ſumit,
Voluit & his libros, præparat his calamos.
Quin & literulas pede tam bene pingere nouit,
Artificis ſuperet grammata ducta manu.
Maximus hoc Cæſar ſtupuit quondam Æmilianus,
Donaq; ſcribenti largus honeſta dedit:
Omnia namq; poteſt vigilans induſtria, quodq;
Natura ipſa negat, perficit ingenium.

Placuit & hoc conſcriptum Epigramma de eodem Schweickero, brachiis carente, adiungere, humanoque lectori Iconem ſcribentis communicare.

THOMAS SCHVVEICKERVS SINE BRAchiis natus, literas pingens pedibus.

27.

Thomas Schvveickerus mirandæ sortis homullus,
 Quem ditem pietas ingeniumq; facit:
Has sine brachiolis vitales luminis auras
 Adspexit Suevi sub vada lenta Nicri.
Ne natura tamen litem pateretur acerbam,
 Robur ei tribuit fortibus in pedibus.
Quod dextris alii tractant, peraguntq; sinistris,
 Ille ministerio perficit omne pedum.
Nam bibit & scribit pedibus, comeditq;, facitq;
 Singula. mireris, si videas hominem.
Optimus est calamus crena scriptoribus vnca
 Quem mira adstanti præparat arte tibi.

Hunc stupuit Cæsar Maxæmilianus, eiq;
Scribenti quondam largiter æra dedit.
Mirati Comites, admiratiq; Barones,
Mirandi nobis proposuere modum.
Membro alij accedit si quid decesserit vni.
Hæc hoc exemplo est maxima nacta fidem.
Quid non continuus natura perficit vsus?
Vidi hominem. bene sit, quippe meretur, ei.

Cubito, manu, digitis & cruribus monstrosus puer.

ANno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo tertio vidi Lutetiæ ad D. Andreæ ædem, puerum nouem annos natum Parpauillæ pago, sex à Guisio oppido miliaribus, Petro Renardo, & matre Margretha genitum. Huic tantum duo digiti in dextra manu erant, brachium haud inuenuste à summo humero ad cubitum vsque deformatum erat: at inde ad extremos digitos duos valde deforme visebatur, cruribus carebat, quanquam à nate dextra, pedis imperfecta velut figura, quatuor tanquam digitis distincta, proferre se videbatur, à sinistræ vero natis medio duo digiti prosiliebant, quorum vnus genitali virili haud erat absimilis. Pareus operum suorum lib. 24. cap. 6. qui & iconem eius exhibet.

SINE MANIBVS NATI.

NAtos infantes vidimus, defectu membrorum, mutilos, manibus inquam carentes. Iac. Rueff. lib. 5. de con. & gener. hominis.

INVERSIS MANIBVS ET PEDIbus nati.

NAti sunt quidam retrouersis manibus, & in obliquum transuersis pedibus. Idem iam citato libro.

Infantis, qui à prima in vteri conformatione, situs materni vitio, pedibus manibusque distentis euasit, iconem exhibet Pareus operum suorum lib. 23. c. 9.

PVEL-

PVELLÆ CVIVSDAM MANVS *à natiuitate trunca & tuberoſa.*

PVellam vidi, non ignobilem, trunca ac tuberoſa manu, quam cum contrectandam mihi exhibuiſſent parentes, deprehendi digitorum contactu articulos, qui naturæ munere erupturi erant, intus conuolutos atque in ſe retortos, ita vt nullam digitorum effigiem præſeferrent, ſiquidem omnes membri huius partes, tam oſſiculorum ſeries & connexus, quibus manus complicari vel expãdi ſolet, initio delituiſſe comperti ſunt, Stompen noſtri vocant. Ita errorem hunc, ac naturæ vitium inde contractum pronuntiari, quod ea vis ac facultas, quæ formationi fœtus inſiſtit, omnibuſque ſuis partibus conſummare hominem nititur, aliquo impedimento prohibita ſit, quo minus articulos potuerit perficere, atque in ſpecioſam, decentemque manus formam producere: cum enim mater ſplenis duritiei eſſet obnoxia, ac fœmellæ in id latus, nempe ſiniſtrum, declinent, ex affectu eius viſceris, cui partes illæ tanquam ſcopulo ac cautibus illiſæ incubuerunt, informem atque indecoram ſpeciem ſunt conſecuta. Leuin. Lemnius lib. 4. c. 7. de occultis nat. mirac.

***

MONSTRVM MANIBVS PEDIbusq; anserinis, & capite enormi natum.

28.

28

IN Germania prope Lauffenburgum oppidum, in finibus Heluetiorum ad Rhenum fluuium sitũ, natus est infans manibus ac pedibus anserinis, horrendo capite. Lycosthenes libro suo de prodig. & ostentis, sub anno 1274.

MONSTROSI HVMANI FOETVS, *sex digitos aut plures, minusve prodigiose habentes.*

VIdi digitum additum multoties. Haly Rodoham Comment. ad libr. 3. Tech. Galeni num. 177.

Sunt

Sunt in manibus pedibusque παραφύσεις, id est, agnationes, vbi superueniens adnascitur digitus, ratione materiæ exsuperantis. De qua re sic Plinius: membra animalibus agnata inutilia sunt, sicut semper sextus in homine digitus. Quod ex illo forsan Aristotelico videatur sumptum, libro de generatione quarto: Quibus autem habere gemina contigit genitalia, alterum maris, alterum fœminæ, iis semper alterum rarum, alterum irritũ redditur. Ipse vidi Bononiæ quendam de plebe inopem, senis in manu vtraque digitis; imo in pedibus quoque superfluus digitus inter auricularem annularemque intersitus agnoscebatur, magnitudine ad reliquorum responsum, mobilis præterea, & ad omnem vsum, vt assolet, accommodus. Manus insigni erant latitudine: nihil præterea quod deceret minus. Hoc eo adnotasse libentius volui, vt sciremus, decretorium non esse, agnata membra, inutilia haberi & irrita, qui παραφυόμενοι dicuntur, alios esse carnosos omnino, alios ossa habere, & vngues quandoque. Horum autem alii ex articulis prodeunt, à scythale alii. Sed hi prorsus ἀκίνητοι, hoc est, immobiles sunt: cæteris mobilibus quandoque. Cœlius Antiq. Lect. 17. cap. 12.

Nati quidam abundantibus membrorum partibus, alter quidem singulis pedibus manibusque digitos habens duodecim. Iacobus Rueff. de concept. & generat. hom. lib. 5.

Puer monstrosus annorum circiter quindecim Arelatæ visus, anno millesimo quingentesimo sexagesimo primo, mense Iulio, cui in vtroque pede septem inerant digiti (pollex namque pede in vtroque duplex erat) & in vtraque manu digiti sex. In sinistra vero manu annularis & medius coniuncti absque vllo interstitio erant. Pedes vero admodum latos perinde atque manus puer habet. Franciscus Valleriola lib. 4. obseruat. 2.

PARTVS MONSTROSVS MASCVLINVS, *cui brachia & pedes ob naturæ defectum non conueniebant.*

IN pago Dirlistorff sexto die Decembris, qui D.Nicolao Episcopo sacratus est, natus est puellus, corpore quidem bene compacto, cui tamen brachia, pedesque ob naturæ defectum non conueniebant. Dextra enim manus cum omnino deesset, eo loco, quo pollex esse solet, carnosus tumor instar verticuli aut nucis paruæ eminebat. Sinistræ autem manus pars dimidia, in tres tantum digitos, sed plane coniunctos, vt quoque pedes in totidem digitos desinebant. Educatus autem, non tantum cibum potumque monstrosis manibus capere, sed numerare pecuniam, subducere rationes, easdemque elegantissimis literarum characteribus rationum libro assignare potuit, quemadmodum alia omnia, quæ alios manuum auxilio ab hominibus fieri solent. Viuit adhuc Domini sui liberalitate adiutus anno millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo, quo hæc scribi-

ſcribimus,iam natus 60 .annos,vidimus adhuc, ac obeſo corpore ſenex. Conradus Lycoſthenes libro de prodigiis & oſtentis anno Domini 1497.

In oppido quodam Franc. Orientalis Kittinga dicto, honeſtam matronam vidi,quæ ſenos habebat in manibus & pedibus digitos, totidemque habentem digitos filiolum pepererat.Clariſſ. Vir D.Poſthius in ſuis obſeruationibus ad D.Schenckium tranſmiſſis.

M.Ioannes Halcher φιλίατρος heri retulit,hic ſtudioſum eſſe,qui indicem digitum manus ſiniſtrę circumferat in tres acies quidem diſtinctum, & vngue præpilatum : Cæterum vnciali mole altero compari digito minorem.D.Moccius de obſeru. propriis.

ICON

MONSTROSÆ MANVS CONSTITV-*tionis,digitorum duntaxat quatuor,quorum pollex inuſitatam longitudinem & proportionem præſeferebat.*

30.

ANno ſuperiore CIↃ IↃ CVI. accitus ſum Ego cum duobus aliis Medicis,ad anatomen partus monſtroſi Pueri Maſculi, à Magiſtratu Hagenoenſi.Comperimus proinde fœtum ad aliquot dies ſuperuixiſſe,tandem interiiſſe:eumque alioqui abſolutum & integrum deprehendimus, niſi quod à prima in vtero conformatione vmbilicotenus Foramen patulum idque rotundum,ad interiora ventris aperto itinere pertingens,& quaſi pugione cōfoſſum,miſerabili certè ſpectaculo, obtinuerit.Quare quæ hauriebat alimenta,atque etiam excrementa, per idipſum naturale vulnus (quod magnitudinem denarii numi facile exæquabat) protinus effluebant.Adhæc corpuſculum ſecantes, inuenimus cæteris omnibus ſaluis,veſica deſtitutum,& ano imperforato ſolidoque in lucem veniſſe.Et verò horum omnium abditam cauſam inueſtigantibus, relatū nobis eſt, prægnantem fœminam perſecutione & impetu Mariti per diſtrictum gladium perterritam fuiſſe,& ſeſe ad euitandum Mariti imminens periculum pro ſaluatione in angulum domus conieciſſe. Quæ imaginatio matris in fœtum eidem facile notam enſis in ventrem adacti affingere potuit:atque membrorum hæc ipſa in angulo contractio & com-

pressio ad defectum vesicæ & solidam ani conformationem occasionem præbere. Hanc Historiam obseruauit Hagenoę Alsatiæ Ioannes Georgius Schenckius Medicus, Hagenoensium Poliater.

Manus hamata monstrosa, gammarorum occasione in materno vtero conformata, cuius historia exhibetur libro 5. Obseruationum, operis recogniti. Tametsi nos isthic effigiem negleximus. Schenckius Fil.

INFANS MONSTROSVS, VENtris Foramine vmbilicotenus insignitus, & vesica destitutus, Hagenoæ Alsatiæ natus.

31.

MONSTROSI PARTVS CIRCA MEMBRA GENITALIA.

PVER MONSTROSVS MVLTIfariam, cui genitale membrum à vertice propendit.

ANno millesimo quadringentesimo octogesimo septimo, puer Venetiis editus est, ore pluriuariam scisso, & præter multa fœdiora relatu, genitale membrum habuit vertici agnatum, atque ob eam rem non placuit in apertum referre. Lycosth. Chronic. de prodig. & ostent.

PENE GEMINO VISVS QIDAM.

VIdimus Bononiæ in publicis dissectionibus cadauer viri, qui duplicem habuit penem. D. D. Ioa. Iacobus Weckerus in suis Schenckio communicatis obseruatio.

SINE MENTVLA NATVS INfans, sed cum scroto & testiculis.

ANtepaucos dies misellus infans natus apud nos est, cui membra circa Vmbilicum resolutā herniam præferebant: carebat membro virili: cuius loco foramen, quo vrinam profundebat, conspiciebatur, scrotū ambobus testiculis, vt in aliis conformatum visebatur. Parentes Chirurgi opera vtuntur, at vix supervicturum opinor. D. Thobias Cneulinus de suis transmissis obseruationibus ad Parentem meum Schenckium.

VISI SVNT TRIBVS TEsticulis condonati.

BErgomi familia Coleonum illustris (Bartholomæo Coleono & fortitudine & fide apud Venetos clarissimo insignis, cuius equestrem statuam Venetiis in area D. D. Ioannis & Pauli videre licet) hoc peculiare habere fertur, vt multi ex ea familia mares tres habeant testiculos. Cui rei attestatur, vel saltem suspicioni occasionem dedit gentilitium familiæ symbolum, tres nigros continens testiculos. Hinc prouerbium Italis vsitatissimum,

ſimum, Conglioni de Bergamo, de re monſtroſa & inaudita, non autem vt vulgus autumat, de homine ſtupido & obſcæno. Cæl.Rhod. lib.24. cap. 4. A.L. Franciſco Philelpho tres fuiſſe teſticulos proditum ſcio. Idem libr. 17. cap.12. A. L.

Tertium teſticulum omnibus cuiuſdam familiæ ſuperare nouimus. Fernelius lib.1. cap.8. Patholog.

Obſeruauimus in Anatome viri cuiuſdam tres teſticulos. Quidam ex aduerſ. Ioan. Dryandri.

Videre nobis contigit in puero typographi filio tertium teſticulum. Nec deſunt, qui aſſerant, quibuſdam familiis peculiare eſſe, vt tertium habeant teſticulum. Scholiographi ad c.62. de morb. intern. Hollerii.

GENITALIBVS VTRIVSque *ſexus carens natus quidam.*

VIdi qui natus eſt, & non habebat neque vulvam, neque priapum, neque teſticulos: & erat in forma ſua, & in ſuis moribus ſecundum aſſimilationem caſtrati, & erat ei foramen minimum, ex quo mingebat tantum. Hali Rhodoham Comment. ad lib.3. Galeni art. medic. text. 77.

Quibus gemina habere genitalia accidit, alterum maris alterum fœminæ, iis ſemper alterum rarum, alterum irritum redditur, cum per alimentum ſubinde deliteſcat: quoniam præter naturam eſt: agnatum enim eſt modo abſceſſus, nam & abſceſſus abſumunt aliquid nutrimenti, quamuis poſt geniti ſint, & præter naturam. Ariſtoteles lib.4. ca.4. de generat. animal.

Gignuntur & vtriuſque ſexus, quos hermaphroditos vocamus, olim Androgynos vocatos, & in prodigiis habitos, nunc vero in deliciis. Plin. lib.7. ca.3. nat. hiſtoriæ. Supra Naſamonas confineſque illis Machlyas, Androgynos eſſe vtriuſque naturæ, inter ſe vicibus coeuntes, Calliphanes tradit. Ariſtoteles adiicit, dextram mammam iis virilem, læuam muliebrem eſſe. Idem lib.7. ca.2.

Mulierum paucis prodigioſa aſſimilatio, ſicut hermaphroditis vtriuſque ſexus: quod etiam quadrupedum generi accidiſſe Neronis principatu primum arbitror. Oſtentabat certe hermaphroditas ſubiunctas carpento ſuo equas in Treuerico Galliæ agro repertas: ceu plane viſenda res eſſet, principem terrarum inſidere portentis. Idem lib.11. c.49.

HER-

HERMAPHRODITI, SEV
Androgyni.

32.

32.

HErmaphroditos seu Androgynos vocant etiam διφυεῖς & Ἀνδροθή-λυας & Ἀρσενοθήλυας In maribus id fit tribus modis, cum in perineo siue interfœmineo muliebre pudendum exiguum videtur, cum itidem in scroto, sed nullo excrementi profluuio: cum ibidem exeunte lotio. In fœminis vnico, cum penis supra genitalis fastigium, in clitorio & ima pube prominet. Addunt quidam in maribus, cum supra colis radicem muliebris natura exstat: in fœminis, cum penis ad inguina vel in peronæo profertur. Rhodig. cap. 10. & 15. 12. 19. Androgynos vocauit, & Pollux concubinos. Dalechampius annotat ad c. 3. lib. 7. Plinii N. H. litera d.

M. Meſſala, C. Liuio Coſſ. geminas duodecim ferme annorum natus, aruſpicumque iuſſu necatus. Iulius Obſequens lib. prodig.

L. Metello, Q. Fabio Maximo Coſſ. Lunæ Androgynus natus, præcepto aruſpicum in mare deportatus. Idem.

P. Africano, C. Fuluio Coſſ. in agro Ferentino Androgynus natus, & in flumen deportatus. Idem.

Cn. Domitio, C. Fannio Coſſ. in foro Veſſano, Androgynns natus, in mare delatus eſt. Idem.

L. Aurelio, & L. Cæcilio Coſſ. in agro Romano Androgynus annorum octo inuentus, & in mare deportatus. Idem.

L. Cæcilio, L. Aurelio Coſſ. Saturnius Androgynus annorum decem inuentus, & in mari demerſus. Idem.

Q. Metello, Tullio Didio, Coſſ. Romæ Androgynus in mare deportatus. Idem.

Cneio Cornelio Lentulo, P. Licinio Coſſ. Androgynus inuentus in mare deportatus erat. Idem.

Sinueſſæ natus infans, ambiguo inter marem & fœminam ſexu. Lycoſthen. lib. prodig. & oſtent p. 125.

In Sabinis incertus infans natus maſculus an fœmina eſſet. Alter ſexdecim annorum, iam item ambiguo ſexu inuentus: Idem p. 136.

Vidi virum qui habebat veretrum & teſticulos, & vulvam mulieris ſimul. Hali Rhodoham Comment. ad lib. 3. Techn. Gal. tex. 38.

Inter tot admirabilia & rara, quæ in humani corporis fabrica diuerſis temporibus obſeruaui, nihil admirabilius, nihil rarius cenſeo quam quod de neutra natura diligenter inueſtigaui. Propoſito enim mihi Androgyno, ſeu hermaphrodito, ſubiecto inquam eodem mare & fœmina, ſuperioribus etenim annis fœminam mihi videre contigit, quæ præter vulvā membro quoque virili prædita erat, quod tamen non erat admodum craſſum. Quamobrem in eius Anatome generationis vaſa accurate admodum perueſtigaui: vaſa ſeminaria teſteſque conſiderans, nunquid vlla inter hæc communio aut conſenſus adeſſet: tandem hoc comperi, vaſa quidem præparantia ab aliarum fœminarum præparantibus vaſis non differre: deferentia vero differre: nam bipartita erant, & ex binis quaterna natura genuerat: ex quibus duo, quæ etiam maiora erant, ad matricis concauum deſtinabantur, reliqua duo ad penis radicem, qui glandularum paræſtatum expers erat. Hoc tam admirabile viſu & ſpeculatu erat, quam

quod

quod maxime: quo pacto natura prudens sagaxque locum satis tutum selegerat, per quem vasa hæc ad penem deferri possent: & quemadmodũ meatum, qui in ipso est pene, perforarent, qui meatus in aliis tum semini tum vrinæ communis existit: hic vero vrinæ nihil quicquam opis afferebat: nam instar aliarum mulierum vrina exibat. Vterus autem, nec non vteri ceruix à cæterarum fœminarum matrice colloque nihil distabat: sed in testibus discrimen erat: nam testes in hac crassiores erãt, quam in reliquis mulieribus: sed quo ad situm ipsorum nullum discrimen deprehendi. Peni scrotum contiguum nõ erat, imo vero scroto prorsus carebat, & duobus musculis præditus erat huius fœminæ penis, non quatuor vt in maribus perfectis. Præterea penis huius hermaphroditi tenui pelle integebatur, nullum aderat præputium, sed duo spongiosa corpora, per quæ duæ arteriæ ferebantur, ab illis ortæ, quæ ad vesicam tendebant. Atque hæc sint satis de hermaphrodito, quem mortuum secui.

Duos deinde hermaphroditos viventes consideraui, in quibus alter mas, fœmina alter erat, (dicuntur autem à superabundanti vel mares vel fœminæ, vt vel plantandis hominibus vel homini suscipiendo sunt aptiores, vel aptiores creduntur) Fœmina erat Æthiopica mulier earum, quas Cingaras appellant Longobardi, hæc neque agere neque pati commode poterat, nam vterque sexus imperfectus illi contigerat suo magno malo: penis namque minimi digiti longitudinem crassiciemque non excedebat: vuluæ autem foramen adeo angustum erat, vt minimi digiti apicem vix intromitteret, optabat misera, vt hunc illi penem ferro euellerem, quippe quem sibi impedimẽto esse diceret, dum cũ viro coire exoptabat: optabat ẽt vt vuluæ foramen illi amplificarẽ, vt viro ferendo idonea esset. Ego vero, qui horum vasorum discrimen intueri sæpius cupiebam, verbis detinui. Non enim sũm ausus aggredi illius cupiditati satisfacere, quoniam id absque vitæ discrimine fieri non posse existimabamus.

Hermaphroditus vir, quem vivum summa diligentia inspexi, hoc modo habebat, penis aderat cum scroto, testibusque, sub quibus in peritonæo seu tauro, quo loco (inter anum scilicet & testes) fit sectio pro extrahendo vesicæ lapide: foramen quidem perstabat in vuluæ morem, sed non penetrabat. Atque hi sunt, quos vidi, Hermaphroditi. Columbus libr. 15. Anatomiæ.

Vidi corpus puellæ annorum circiter octodecim, omnibus, vestitu nimirum, capillis & habitu vniuerso, puellam præferentem, cum puellis cubantem,

bantem,& perpetuo,vt ancillam,elocatam. Quæ peste mortua,cum ecthimatibus multis & magnis atque liuidis,inter alia,reperta est habere duos testiculos amplos, membrum virile amplum: pubescebat pubes pilis nigricantibus:existimabatur puella, quia per paruum foramen sub cole,qua parte adhærebat pubi,mingebat. Aperto corpore nulla matrix visa est, similis aliis masculis. Videbatur etiam rem cum puellis habuisse,præputium enim facillime detegebatur,nulla sordicies circa balanum,mammæ nullę: dissecto cole,nerui duo ampli porosi:vrinarius ductus nullus. Huius affectus meminit Paulus Ægineta inter Hermaphroditos lib.6.capit. 69. & similis fere affectus hypospadiceorum lib.6.cap.54. D. Ioannes Bauhinus de obseru. propriis.

Contingit generari quosdam & aliquo vsque adolescere, de quibus inspicienti non constet cuiusnam sexus sint. Imperitiores illos vtriusque sexus esse autumant,sed longe falluntur. Fit enim casu aliquo vt ex terroribus subitis etiam circa hæc membra semen aliquid vitii contrahat. Exēpli gratia: Contigit nobis talem offerri infantem, de quo non satis constaret,cuiusnam sexus esset. Prominebant quidem testiculi,membrum præterea nullum. Infra testiculos ruptura erat vnde vrina efflueret. Sed quia propter virgæ prominentis defectum (nec enim tota aberat, sed intro cōuersa ad modo dictam rupturam deflectebat) hanc natura vrinæ viam dedisset,non pro fœmella, nec pro Androgyno, sed pro masculo hunc haberi & baptizari placuit. Fatebatur autem mater, se ex viso quodam adeo territam, vt hinc infanti hoc contractum esse coniiceret. Iacob. Rueff. li. 5.c.3.de conceptu & generat. hominis.

ANDROGYNVS, SIVE PARtus monstrosus, vtriusq; sexus.

33.

ANno millesimo quingentesimo decimo nono Tiguri Hermaphroditus vel Androgynos nat⁹ est,supra vmbilicū egregie formatus: sed circa vmbilicum rubeam carnis massam habens:sub qua membrum muliebre,& infra hoc loco conuenienti virile quoque. Iacob. Rueff. lib. 5. cap. 3. de concept. & & generat. hominis.

Anno domini millesimo quadragesimo octogesimo sexto ad Heidelbergam in agri Palatini pago, Rorbachio, gemelli duo nati sunt, dorsibus

cohæ-

cohærentes, & hermaphroditi ambo. Lycosthenes lib. prod. Ipse noui hermaphroditum, qui sequioris sexus seu muliebris putabatur, viroque nupserat, cui filios aliquot & filias peperit: nihilominus ancillulas comprimere, & in his generare solebat. Hier. Montuus de Med. Theoresi lib. 1. cap. 6.

C. Claudio, M. Perpenna Coss. mulier duplici natura inuenta. Obsequens.

MONSTROSI FOETVS CIRCA PEDES, QVI VEL NVMERO, VEL DEFE-ctu, vel superabundantia, vel aliena forma prodigiosi conformati sint.

MONSTRVM PRODIGIOSVM HVmanum, cruribus & tibiis coalitum, cauda suilla.

34.

34

ANno Christiparæ Virginis supra millesimum quingentesimo nonagesimo septimo, secundo Maii, stylo nouo, monstrum hoc humanum, cuius Iconem tibi exhibemus, in percelebri Imperiali ciuitate Colonia in lucem prolatum est Erat infans bene compactus, nisi quod in ceruice duos contiguos tumores instar duorum ouorum secum ex vtero matris tulerit. Insuper femora pedesque ab imo ventre ad pedis extremũ vsque coaluerant, digitis pedis sinistri omnino deficientibus, quorum loco in eodem pede sinistro calcis regione massula quædam prominebat, puellorum auriculari non absimilis. Retro, vbi natura anum denegauerat, cauda suilla cernebatur, atque paulo altius in coccige tumor vel adnatum quoddam oui magnitudine adparebat.

INFANS PRODIGIOSVS NATVS, *pedibus ternis, & vnico brachio.*

35.

P. AFRI

P Africano & Lælio Coss. Amiterni puer tribus pedibus, vna manu natus. Iulius Obsequens.

INFANS TRIBVS PEDIbus natus.

36.

APpio Claudio, P. Metello Coss. Amiterni puer tribus pedibus natus. Idem eodem libro.

PVELLA MONSTROSA QVAdrupes.

37.

P. Africano, C. Fuluio Coss. puella quadrupes nata. Idem.

Constantinopoli puer natus quadrupes. Lycosth. libro prodigiorum Anno Domini millesimo quingentesimo, nonagesimo quinto.

Puer quadrupes natus, Mauritii Romanorum regis tempore. Idem libro citato anno Domini millesimo sexcentesimo primo.

Plura huiusmodi exempla require supra in obseruatione, qui brachiis tribus vel quatuor nati sunt.

INFANS ABSQVE PEDIBUS natus.

38.

IN villa Nebritz, non procul ab oppido Wutzensi sito ad Moldam, natus est infans sine pedibus. Lycosthenes de prodig. & ostent. anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo septimo.

In Piceno absque manibus & pedibus natos Romana tradit historia. Peucerus Teratoscopiæ pag. 442. facie auersa.

MONSTRVM SVPERNA PARTE *hominis effigie ad vmbilicum vsq; inferna Syrenum caudam pedum loco referens.*

OCtauo die Februarii, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo primo in castro Diui Amandi Alliferi in solo Borbonico, ex iuuencula quadam mihi notissima natum est monstrum, hominis effigiem à capite ad vmbilicum vsque referens, ab vmbilico infra crurum pedumque ac digitorum pedis loco substituta est cauda Syrenum modo, pyramidali figura, in latum tamen pedis magnitudine desinebat. Tinctũ fuit hoc monstrum Christianorum lauacro, horamque à partu duntaxat vixit. Nicol. Rocheus de morb. mulier. curand. cap.

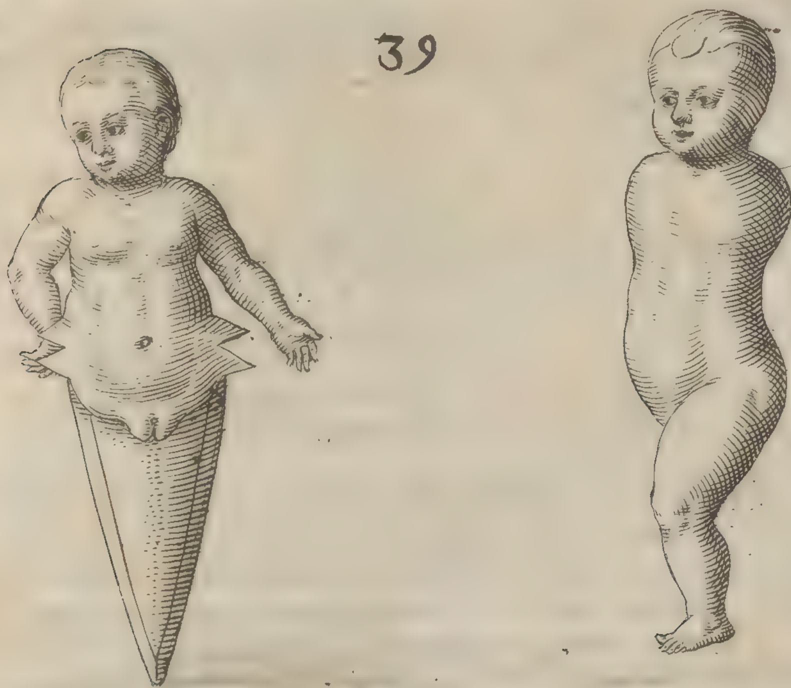
MONSTRVM PEDIBVS CAPRINIS.

MIchaelis Parpinacei Imperio, natum monstrum, quod pedes habuit caprinos, in media fronte oculum vnum. Peucerus li. 4. Chronici Carionis.

SINE

SINE PEDIBVS HVMANVS *partus, quorum loco, & à lateribus habuit cuſpides prominentes.*

39.

VVidensbachi, quod diſtat miliare vnum à Schleuſinga, monſtrum natum ex muliere, imagine infantis, abſque pedibus, quorum loco habuit cuſpidem demiſſam, à femoribus etiam cuſpides prominentes habuit. Auctor Iobus Fincelius de miraculis.

Natos infantes vidimus, defectu membrorum mutilos, pedibus carẽtes. Iacobus Rueff. lib. 5. de concep. & gener. hominis.

INVERSIS PEDIBVS INFANS *natus.*

IN Saxonia infans Witebergæ natus inuerſis pedibus. Lycoſthenes in ſuis prodigiis, an. milleſimo quingenteſimo vigeſimo quinto.

MONSTROSVS PARTVS PEDE *duntaxat vno, absq; brachiis.*

40.

DEcimo Octauo Calend. Maii, intra ſextam & ſeptimam Myſenæ natus infans, diuiſo in fronte craneo, vnico crure ſine labiis, oris loco exiguum habens foramen, reliquo truncatus corpore. Lycoſthenes libro de prodig. & oſtentis.

MONSTROSI PARTVS GEMELLORVM MVLTIFARIAM CONNATORVM & cohærentium.

GEMELLI VNICO CAPITE *coniuncti.*

ANno Domini milleſimo quingenteſimo ſexageſimo nono, Turonenſis quædam mulier gemellos peperit, vnico capite coniunctos, & ſe mutuo complectentes. Horum ad me Sceleton miſit Renatus Ciretus tota Turonenſi regione famatiſſimus. Ambroſius Paræus operum ſuorum lib. 24. cap. 2.

GEMEL-

GEMELLI MONSTROSI NATI, *vni saltem capiti prodigiose adhærentes.*

41.

LOuanii septimo Idus Aprilis Anno quadragesimo septimo gemelli nati distinctis corporibus, vni adhærentibus capiti. Peucerus Teratoscopiæ pag. 440. facie auersa.

Quendam, qui circumferebatur Auennione, vidisse me memini, à ceruice infra bicorporeum totum. Valleriola locorum communium libr. 1. cap. 18.

DVÆ VIRGINES, MONSTROSÆ, *frontibus connexæ.*

42.

VNum, cui⁹ in Cosmographia sua meminit Munsterus, quod præ cęteris admiratione dignum sit, hic adscripsisse iuuabit. Colloquebantur,

tur, vt ſcribit, non procul à Wormacia (in villa Birſtat, quæ ſita eſt inter Wormaciam & Bensheim, vt teſtatur Lycoſthenes lib. prodig. & oſtent.) Anno ſalutis humanæ ſupra milleſimum quadringenteſimo nonageſimo quinto, duę mulieres, quarum cum vna vterum geſtaret, ac tertia quædam ex inſperato ſuperueniens colloquentium capita concuſſit: grauida animo conſternata, in concepto iam fœtu manifeſtum concuſſionis huius reliquit ſignum: ſiquidem cum iam parturiginis tempus adeſſet, enixa eſt didymos: erant duæ puellæ corporibus integræ, ſed in vertice fronte tenus connexæ inſeparabiliter, & ſe mutuo inſpicientes, cogebantur ſimul incedere, ſimul dormire & ſurgere, & cum vna procederet altera retrocedebat: naſi vtriuſque ſeſe fere contingebant, oculi vero non in directum, ſed in latera tantum torqueri poterant, quia paululum ſupra oculos frõtes cohærebant. Extenſa eſt vita illarum ad decimum annum, & cum tunc vna moreretur, illaque à ſuperſtite reſecaretur, viua ab accepto vulnere, aut potius ex vulneris fœtore & cerebri putrefactione, ſororem paulo poſt mortem eſt ſubſecuta. Hactenus Munſterus, quæ niſi is ſeſe ſuis oculis vidiſſe affirmaret, quoniam ſupra hominum fidem ſunt, non crederemus. Baldus Ronſſeus lib. de hominis primordiis, &c. cap. 10. Cardanus li. *12*. de ſubtil. Corn. Gemma lib. 1. Coſmocrit. cap. *6*. Lycoſth. lib. de prodig. & oſtent. Ambroſ. Pareus lib. 24. cap. 2.

GEMELLÆ VIRGINES, INFERIORE MAXILLA, & PECTORIBUS CONNATÆ.

SExta Octobris ſupra milleſimum quingenteſimo ſeptuageſimo tertio, geminorum ſe complectentium prodigioſa ſpecies nata, ambobus quidem fœminei ſexus, quatuor brachiis, pedibus quatuor. Erant connatæ pectoribus, atque inferiore maxilla, vt prorſus os vnicũ videretur. Vixit ad ſpacium dimidiæ horæ. Diſſecto cadauere, cor cuique ſuum, ſua ſede diſcretum, ſecus quam alias apud nos viſum fuit. Gemma Coſmocrit. lib. *2*. pag. 170.

GEMINI PECTORIBVS connati.

BErcheldiæ, in ditione Principis Illuſtriſſ. Palatini Electoris, in villa nõ procul ab Heidelberga, 14. Calend. Ianuarii, nati ſunt gemini pectoribus

bus ſibi affixis, vnico vmbilici dependentis vinculo conſtricto. Lycoſthenes lib. prodig. & oſtentorum. Anno Domini ſupra milleſimum quadringenteſimo nonageſimo quarto.

Anno ſupra milleſimum quingenteſimo quadrageſimo primo, die decimo nono Februarii, Friburgi Myſorum editi gemelli, iuncti totius anterioris thoracis cohæſu. Peucerus Teratoſcopiæ pagina 442.b.

GEMELLI, PECTORIS COALITV VSque ad vmbilicum conglutinati.

43.

IN ducatu Wirtenbergenſi nati ſunt gemini, coalitu pectoris, ad vmbilicum vſque connexi. Idem eodem opere.

Nati ſunt gemini pectoribus ſibi affixis, & mutuo obuerſis faciebus, vno vmbilici conſtricto vinculo. Iacobus Rueff. de concep. & genera. hominis lib. 5. c. 3.

Heidelbergæ nati sunt gemelli, anno quadragesimo quarto, vtrique complicatis sese mutuo amplexi sunt manibus. Peucerus in Teratoscopia pag. 441. b.

Nos Romæ vidimus Alexandri temporibus infantes geminos simul coniunctos, aduersis inter se vultibus ac manibus in eodem corpore: qui tamen parum vixerunt. Volaterranus lib. 24. de genitalibus.

AGALMA ET DELINEATIO PARTVS MONstrosi bicorporis, Virginum gemellarum, capitibus, collo, pectore & ventre cohærentium, quæ ab hinc annis duobus Argentinæ editæ sunt.

44.

44

Anno

ANno millesimo centesimo sexto, tertio die Ianuarii, in celebri imperiali ciuitate Argentina fœtus monstrosus, à parentibus pauperculis & plebeis, Patre Stephano Schwartz fabro lignario, ad signum mali inaurati, habitante editus est. Fuit partus bicorporeus, sexus fœminini, capitibus, collo, pectore, & integro ventre connatus. Vna adparebat facies, binis oculis, quatuor auribus, vnico naso, & ore vnico quidem non admodū indecenter prædita, si parte anteriore monstrum spectaretur, hoc est, ea parte, qua ex duobus conglutinatis capitibus facies effigiabatur; sed posterius, fœtu in faciem procumbente, vbi & secunda alterius infantis facies expectaretur, coaluere capita vtris in modum, nihilque ea regione, præter auriculas duas in colli fastigio vtrimque positas, conspectui se offerebat. Hæ gemellæ pectore & ventre vniuerso cohærentes, vtraque binis suis brachiis alterutram complexabatur, brachiis decussatim superimpositis. Pedes, vt & brachia, certo suo numero constabant, qui & ipsi inter se diuaricati complicabantur, ab vmbilico vtriusq; infantis vinculo subtus propendente. Vixerunt sesquihoram, tincti sunt lauacro Baptismi, & Annæ Mariæ nomine insigniti. Iis apertis post obitum, inuentum est cor vnicum, pulmo vnicus, duplex iecur, ventriculus vnicus, & quatuor renes.

HISTORIÆ ALIQVOT MEMORABILES *gemellorum connatorum: quorum alter acephalus, collum circa imum pectus aut ventrem alterius insertum habens, propendere visus est.*

GEminos nasci nullus dubitat, vt indistincti sint, monstruosum est. Mulier quædam Alexandra nomine, ex Mediolanensi agro Florentiam veniens, geminos mares quæstui spectandos dabat, quorum alter integer toto corpore, distinctisque membris erat: alter vero ita scapulis alterius iungebatur ventriculo, vt illi totum caput iniecisse videretur: cætero vero corpore ab eo seiunctus, non secus illo de mammilla matris lac exsugente mouebatur, ac si ipse pariter sugeret. Beniuenius c. vlt. abditor.

Vidimus aliquando ex Gallia in Italiam hominis in natura aduectum monstrum, quod per vrbes ad spectaculum quæstus causa à plærisque circumferebatur. Id puer nondum plenæ pubertatis erat, cui ab anteriore parte inter imum pectus & vmbilicum eiusdem sexus paulo minus, quam integer alius pendebat homo: alterius illius & integri, ex quo pendebat

tertia fere pars. Caput illi tantum,& superiores humerorum partes deerant:quæ veluti insitione quadam in integro illo latentes tam apte, quo diximus loco, coaluerant, vt sine labore,vitæque tædio,duo simul paulo minus quam tota corpora in vno homine viuerent. Brachia incepta illi tantum videbantur:reliquum vndique integrum corpus erat,quod ad alterius sensus, necessitatesque omnes etiam moueretur. Marcellus Virg. Comment.ad lib.4.cap.142.Dioscoridis.

Hoc ego etiam vidi in pandocheo quodam in oppido Castauariensi Pictonum,cum tertium decimum ætatis annum agerem,anno à Christo nato,aut passo supra millesimum quingentesimo decimo sexto.Nicolaus Rocheus de morbis muliebribus curandis, c.32.

Superuixisse ex monstris solum eum constat, qui puelli medietatem ab vmbilico inferius insertam habuit adeo,vt pene puelli etiam mingeret. Circumuagabatur hoc monstrum,iuuenis 25.annum præferebat, puelli pars inserta,qualis agentis decimum annum,seu crura,seu pedes inspiceres.

Hoc anno alium è Germania,priori simillimum vidimus, ætas annorũ circiter viginti quinque, sexus iuuenis incertus:pendulus infans masculus,nam è pene minxit,brachia & manus & crura contracta,sed crura non solum pro fœtus magnitudine,reliquaque diximus exiliora, anus nullus, nec interstitium,sed vtris in modum coniuncti clunes.Sensu carere oportuit,nam capite animal perfectum si destituatur,& motu & sensu carere necesse est.Sed si anima mulieris(propior enim fœminæ facies videbatur) animatus fuisset,animal perfectum plus quam quatuor notis moueri potuisset. At hoc & ab Aristotele,& à nobis alibi fieri non posse, demonstratum est:nihil tamen prohibet moueri seorsum partes, vt digitos. Cardan. lib.12.de subtilitate.

Monstrum mihi oblatum est Pataurii dissecandum, erat infans semestris mas,vt alii mares sunt, cui alius imperfect⁹ infantulus anteriore parte incumbebat,cruribus,brachiis,dorso,abdominis parte,pene, medioq; collo.Videbatur autem caput huius imperfecti puelli in thoracem perfectioris intrusum. Hoc monstrum vixit aliquandiu. Quamobrem inter studiosos viros lis orta est & quæstio, vtrum Cor illi vnicum adesset, vel duplex:idem de iecore,cerebroque quæsitum est,& de aliis internis membris.Marcus Antonius Ianua,illustris philosophus vnicam in illo subiecto animam esse opinabatur.Nam si quis imperfectam illam appendicem, & pon-

pondus inutile attigiſſet, quem integrum membrorum omniũ diximus, ſtatim perſentiſcere animaduertebatur. Non deerant tamen quibus oppoſitum videretur. Hoc itaque monſtrum vbi diem ſuum obiit, ego, rei nouitate allectus, libenter ſecui, quæ autẽ obſeruaui hæc fere ſunt. In imperfecto, quem dixi, nonnulla inteſtina aderant, ex quorum vnius portione tum veſica, tum anus conſtituebatur, nullum ibi aderat iecur, neque cor, neque cerebrum, ſed ren permagnus, quem ego pene hepatis munere fungi ſum opinatus, nam ab extremo iecore perfecti infantis craſſa vena, duraque inſtar arteriæ deducebatur ad renem illum inſignem, atque inde venæ aliæ complures paſſim diſtribuebantur, at ab arteria dextra axillari perfecti puelli arteria ortum ducebat, quæ poſtmodum per vniuerſam partem monſtri imperfectioris diducebatur. Item à neruis dextri brachii exibant, qui per reliquum corpus imperfecti homunculi diſſeminabantur. Columbus de re Anatom. lib. 15.

Cum hæc ſcribo, Anconam venit puer Illyricus ſex natus annos, boni ſane habitus, exacte & perfecte omnia membra habens, monſtrum tamen præſeferens, quia ab eius vmbilico thoracem verſus, alterum pueri corpuſculum deducebatur abſque tamen capite, ſed duo habebat brachia, duo crura, ſed vtraque immobilia, ano carebat, ſed ſcroto abſque didymis, id eſt, gemellis teſticulis, ornabatur, non ſecus ac pelle oblonga quadam glandis vice, per quam vrina fere ſemper deſtillabat. Sed puer cum mingebat, & per hanc quoque viam vrinam repente mittebat. Erat autẽ puer hic ita omnibus admirationi, vt eo parentes per vniuerſam Italiam magnam corraſerint pecuniam, fuit autem hoc mõſtrum Anconæ, anno ſupra milleſimum quingenteſimo quinquageſimo ſecundo. Amat. Luſit. Curat. 57. cent. 3.

Illud quod nuper ex nundinis Francofordianis (vnde velut ex Africa ſemper aliquid noui ad nos perfertur) accepi, obticere non poſſum. Anno à Chriſtiparæ Virginis partu, ſupra ſeſquimille & quinquaginta ſex annos, ad quartum à celebri vrbe Argentina lapidem, mulier inops in pago quodam enixa eſt maſculum, cui per epigaſtrium infra ξιφοειδέα orificii ventriculi cartilaginem, manu tranſuerſa, prominebat moles infanti non diſſimilis, cuius caput cum ceruice ad ſcapulas vſque intra pectus cognati maſculi latere videbatur: ſi modo vllum habuit. Brachia vero vtrimque cum manibus eminebant foras: ſiniſtra manus quatuor, dextra tribus digitis conſtabat. Nates vtraſque habuit leniter extuberantes, diuaricatis vſ-

que ad ſui cognati crura pedibus, quorum inuerſa planta dextra tabeſcebat, hiſpidam ſub axillis & in pube lanuginem, & penem virilem, vnde ſerum ſanguinis eminxit, vt embryo inter ἀλλαντοειδῆ & ἄμνιον tunicas ſuum effundit lotium, & proinde ac fœtus in vtero nihil excrementi per annum egerit, ſic quoque nihil excreuit, hos enim ſeminis copia ita agnatos coaluiſſe in confeſſo eſt, qui nundinis elapſis octo numis videndi proſtabant. Langius epiſt. 8. Tom. 2.

Anno poſt Chriſtum natum ſupra milleſimum quingenteſimum vigeſimum nonum, in quodam Herciniæ Syluæ ſuperioris pago infans natus eſt, & in iuſtæ ſtaturæ virum excreuit, vniuerſa corporis figura mas recte habens, niſi quod vbera haberet, & ex ipſius pectore alterius corpus propenderet, ſine capite & humeris, brachiorum informẽ figuram prodentes, manibus plus ad pedum, quam manuum formam accedentibus. Iacobus Rueff. lib. 5. cap. 3. de conceptione & generatione hominis.

FOETVS

FOETVS PRODIGIOSVS VIRILIS SEXVS, *cuius è pectore aliud integrum corpus, solo abscondito capite, dependebat.*

45.

COlmariæ imperialis Alsatiæ oppidi ad illum fluuium siti natus est infans virilis sexus, ex cuius pectore aliud integri hominis eiusdem sexus corpus omnibus absolutum, ad genua vsq; protẽdebat, solo capite in alio corpore infixo. Lycosthenes lib. prodigiorum, anno millesimo, quingentesimo decimo quarto.

Ex Sabaudia in Heluetiam venit quidam iustæ ætatis, integra forma, membris bene compactis omnibus, ex cuius tamen ventriculo præterea aliud hominis corpus ita propendebat, vt caput tantum atque brachia sola de-

la deessent. Circumtulit Vir bonus hanc molem, magno hominum vndiquaque confluentium spectaculo & admiratione, per regiones diuersas, ex corpore miraculoso quæstum faciens. Idem, anno millesimo quingentesimo decimo nono, citati operis.

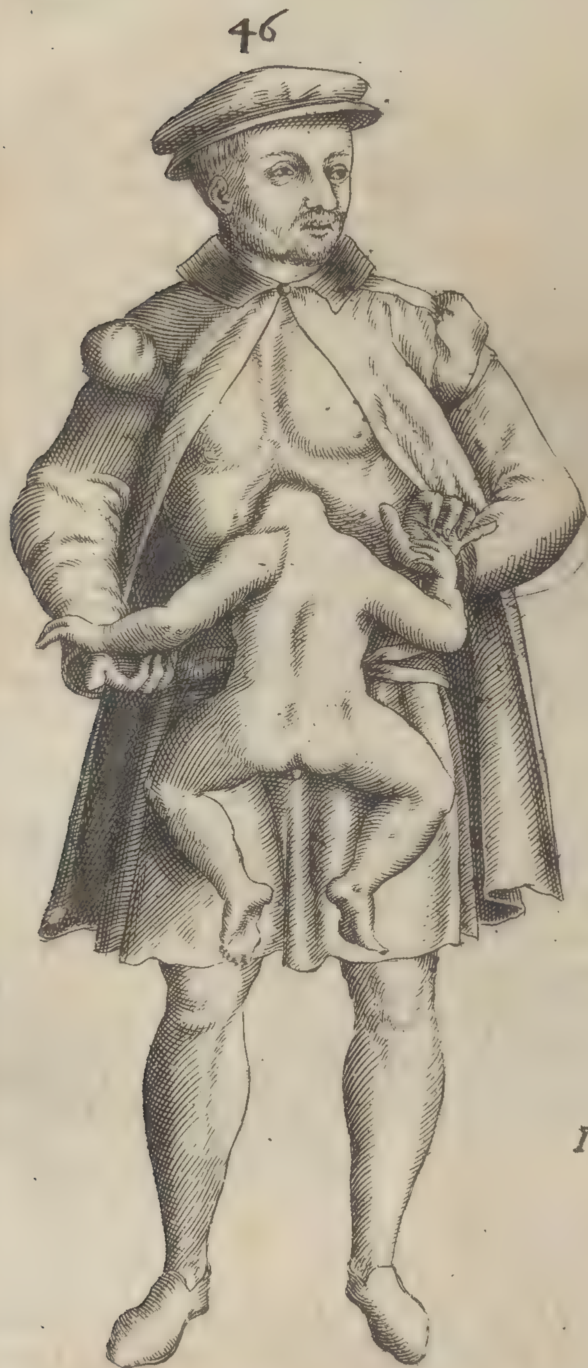
In Hercyniæ syluæ quodam pago, non procul à Kniebis, infans monstrosus natus est, virilis sexus, in corpusculo circa pectus aliud præterea corpus membris omnibus absolutis propendebat ad genua vsque: solo capite in alio corpore tecto. Peruenit monstrum hominis ad virilem vsq; ætatem, hinc inde miraculi loco, ac Argentinæ adhuc, in nundinis circa Ioannis Baptistæ festum 1555. ac sequenti, quo hæc scribimus, apud nos Basileæ in Nundinis D. Martino sacratis conspectum est. Idem.

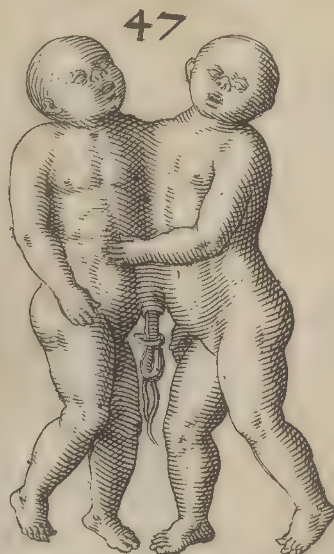
Anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo visus est vir Lutetiæ, ex cuius aluo alter velut consitus homo pendebat, membris omnibus, capite excepto, absolutus. Vir ille quadragenarius erat, insertumque illũ & velut prodeuntem ex sese hominem tanta omnium admiratione vlnis suis gestabat, vt certatim ad spectaculum accurrerent. Pareus operum suorum lib. 24. c. 2.

Vidi in hac vrbe ante annos circiter viginti, virum, non magnæ staturæ, qui corpus humanum, aliud à suo integrum à ceruice, qua thoraci illius adnatum erat, gestabat. Hoc à thorace in terram vsque propendebat, omnibus aliis partibus, præter caput, quod ac si corpori intrusum esset, nõ apparebat, absolutum, vnguibus insuper, pilisque sub axillis ac pube ornatum. Hoc, quotiescunque vir ille mingebat, similiter vrinam profundebat, podice alias clauso, & nullibi apparente. D. Felix Platerus de obseruationibus propriis Parenti meo communicatis.

AGALMA GEMELLORVM, QVOrum alter caput circa pectus alterius insertum habuit, ad vivum ectypum effigiatum.

46.

MONSTROSI GEMELLI, PECTORE *& ventre connexi & conglutinati.*

47.

OCtauo Idus Februarii hora quinta, eodemque minuto, Scaphusiæ Heluetiorum nati sunt infantes duo, vterque fœminei sexus, capitibus duobus, brachiis quatuor, totidemque pedibus disiunctis, vno vero corpore à collo ad vmbilicum vsque, vmbilici subtus vinculo propendẽte, Lycosthe. libr. Prodig. anno Domini supra millesimum quingentesimo quadragesimo tertio. Vide quæ annotauimus de geminis lateribus ex Rueffio, num eandem vel aliam historiam inaudiat, annus & locus respõdent, sed coalitu partium differunt.

Anno Domini millesimo, quingentesimo, septuagesimo secundo, in Ponte Sæo ad Andes oppidulo, prodierunt in lucem, decimo die Iulii, gemellæ fœminæ, cetera membris omnibus perfectæ, nisi quod alterius manus sinistra quatuor digitis tantum distincta erat. Cohærebant autem anterioribus partibus, nempe à mento ad vmbilicum vsque, qui ipsis vnicus, & cor vnum erat: hepar vero in lobos quatuor diuisum. Vixere semihorã, & regenerationis lauacro insignitæ fuere.

Vidit parens hic Louanii ita commissos, vt capite distincti, brachiis, manibusque quatuor, ventre, & sterno pectoribus copularentur. Inuentum illo præsente per anatomen cor commune, cerebrum suum cuique secretum. Neque vulgaris quæstio, an pro vno homine, an pro duobus foret genus hoc monstri philosophis appellandum. Orta est contentio varia, aliis sedem τῆς ἐντελεχείας, in corde, aliis in cerebro collocantibus. Mihi quidem (saluo semper meliore iudicio) formæ humanæ dignitas ex rationis domicilio potius æstimanda censebitur, quanquam in corde sit fons caloris vitalis, ac facultatum animalium & naturalium præcipuus nodus, hoc enim ad vitam, & totam animalis compositionem potius, quã ad differentiam spectat. Adde his, quod & formatrix vis, quæ primum cũcta delineat, atque discernit, in cerebro habere primam sedem certissime demonstretur, si quis nostræ conce tionis monogrammata, seu embryonis primum formati rudimenta per sectionem Anatomicam accuratissime contempletur: semper enim particulis cæteris grandius caput inuenimus, quin & perpetua proportione minora singula membra, quanto lõgius

gius

gius à capitis regione distiterint, donec plenæ formationis typum sunt cõsecuta. Idem in ranis aliisque animantibus facile est animaduertas. Gemma Cosmocrit. lib. cap. 6.

Partus monstrosus nuper Treisæ editus, ita fuit formatus, & editus à parentibus probis, inferioris & tenuioris fortunæ, quique victum ex diario labore quæritant, pedibus primum, præter naturalem & consuetum pariendi modum, in lucem prodiit, vita caruit, quanquam paulo ante tempus pariendi vitalem senserit puerpera, partus is gemelli fuerant, seu duo infantes, vterque fœminei sexus, qui antico corpore, pectore nimirum & ventre coaluerant, & conglutinati erant, bina capita habuerunt, ternis erant auriculis, & quarta auris erat tantum quædam particula inferius de aure pendula, quaternis pedibus, quaternis item brachiis, mutuos amplexus habuerunt. Cum autem cogitatio mentem meam subiret, an ne etiam interiorum partium non naturalis quædam formatio, aut coalitio foret, consensu Parentum & Parochi dissecui cum Chirurgo præsente Parocho & Diacono: offendimus autem interius vnum ventriculum, vnum epar, idque satis amplum & latiusculum, quemadmodum etiam habuerunt foris vnum magnum vmbilicum & ductum, quo hauserunt maternum alimentarem sanguinem: intestina erant vniusmodi, nec ita diuisa aut disterminata, vt quilibet infans sua haberet, nihilominus duos splenes, in vtroque ventriculi latere vnum, habuerunt, quemadmodum etiam duas vesiculas fellis, vtrinque iecinori subnexas, habuit præterea quilibet infans binos suos renes, suam vesicam, suamque matricem, & partes genitales, singula iusto suo loco sita. In medio ventre pectore nimirum, habuerunt vnum cor amplum & latum, quod non circumplicabatur à pulmone, vt alias solet, sed membrana, mediastinum dicta, quæ medium pulmonem dorso & pectori alligat, erat gemina, quæ tanquam duo parietes, & latera aliquatenus à se distantia, intermedium cor cum pericardio continebat, vtrinque deinde in reliqua cauitate pectoris erat exigua portio pulmonum suis ligamentis alligata, vt non vnum, sed duos pulmones cognouerimus. Capita non fuerunt aperta aut dissecta, fuit enim cuique infanti suum peculiare caput, nec aliquid singulare & præter naturam in his fore arbitrabamur conspiciendum. Quare post diuturnam inspectionem fuerunt tum terræ mandati: aliquot etiam maculæ visæ sunt, præsertim in brachiis, & posteriore parte corporum, alterius etiam caput nonnihil grandius fuit altero. Cl. V. D. Ioachimus Camerarius de suis Obseruationibus ad parentem meum missis.

GEMINI VENTRIBVS COHÆrentes.

48.

HEidelbergæ ad Neccarum flumen nati ſunt die Pentecoſtes duo cõiuncti, & maſculi, duobus corporibus, ventre conglutinatis, duobus capitibus, quatuor manibus & pedibus, quorum mater Catharina, Pater vero Caſparus Besler faber. Baptiſati ſunt ambo, quorum vnus Ioannes, alter vero Hieronymus nuncupatus eſt, vixerunt diem vnum cum dimidio. Defunctis vero à Medicis membra interiora per ſectionem viſa, cor tantum vnum inuentum eſt. Lycoſthenes prodig. Anno Domini ſupra milleſimum quingenteſimo quinquageſimo quarto.

GEMEL-

GEMELLÆ VIRGINES, VENtre coalitæ.

49.

HErbeſebii in Thuringiæ pago, vigeſimo Martii, gemellæ natæ ſunt ventre concreto, ac faſcia carnea in vnũ quaſi colligatæ, medio corpore ſe mutuis amplexibus retinentes. Idem eodem opere, anno Domini ſupra milleſimum quingenteſimo quinquageſimo tertio.

In fine Iulii anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo octauo, mulier quædam peperit geminos fœminei ſexus, ſolo ventre, vnico vmbilico tãtum inſignito, connatos. Viſſenac. lib. 2. Theoricæ p. 88.

GEMELLI VMBILICO CONNATI.

COnſtantiæ ad lacum Acronium, duo infantes, maſculus ac fœmella, duobus capitibus, quatuor brachiis, totidemque pedibus, membris

omnibus abſolutis,ſed circa vmbilicum coniunctis corporibus nati ſunt. Lycoſthen.lib.prodig.anno. 1093.

In pago vallis ſuperioris Arni, nomine Tertanio,monſtrum eſt natũ, habens duos pueros,vno vmbilico ad inuicem iunctos, cui ab vno latere & genitalia erant membra,& bina quoque pendebant inualida crura, ab altero vero latere crus ſolum exibat imperfectum, vixitque diem vnum. Lycoſt.prodig.anno Domini 1503.

In pago Groſſou agri Tigurini apud Heluetios,mulier honeſta peperit maſculos duos,duobus capitibus,vno quidem corpore, vmbilici vinculo coniunctos,quatuor manibus,totidemque pedibus. Idem eodem opere ſub annum milleſimum quingenteſimum trigeſimum.

Anno ſupra milleſimum quingenteſimum nonageſimũ,quarto Maii, circa meridiem,in pago Hermeltzheim,ditionis Epiſcopatus Argentoratenſis, Margaretha Theobaldi Helden, ciuis,vxor enixa eſt fœtũ bicipitẽ, quadrimanum,quadrupedem,duobus membris muliebribus, omnibus reliquis partibus,vno excepto vmbilico,quo nimirum colligati erant gemelli,diſtinctum. Wilhelmus Mees amicus noſter.

PARTVS BICORPOREVS, VMBILICO *vice verſa connexus.*

50.

DIe vigeſimo ſecundo Maii,qui fuit dies Martis, Anno poſt Chriſtum natum milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quinto, Venetiis è fœmina Hebræa admirandum,formidandumque monſtrum enatum eſt; duo quippe infantuli, corporibus inuicem conglutinatis & cohærentibus,quorum ſinguli capite oreque donati cibum potumque naturaliter aſſumebant;poſſidebant inſuper brachia, & pedes inter ſe complicatos: deſtituebantur locis ſecretis & naturalibus,quorum vicem vmbilicus ſupplebat.Quæ omnia adpictum agalma viua delineatione clarius ob oculos ponit,ac de eius veritate,ſi opus foret,præfata Venetia teſtatur.

GEMINI LATERIBVS CONIVNCTI.

IN oppido Seckingen (patria Viri Clariſſimi Ioannis Iacobi Beureri in Academia Frib. Profeſſoris,amici Paterni ſingularis) tribus miliaribus

ſupra Baſileam ad Rheni ripam ſito, gemini nati ſunt, coniunctis lateribus, qui tamen propter matris grauiter parturientis dolores, non diu vixerunt. Lycoſthenes lib. prodigiorum anno Domini milleſimo quingenteſimo quinquageſimo quarto.

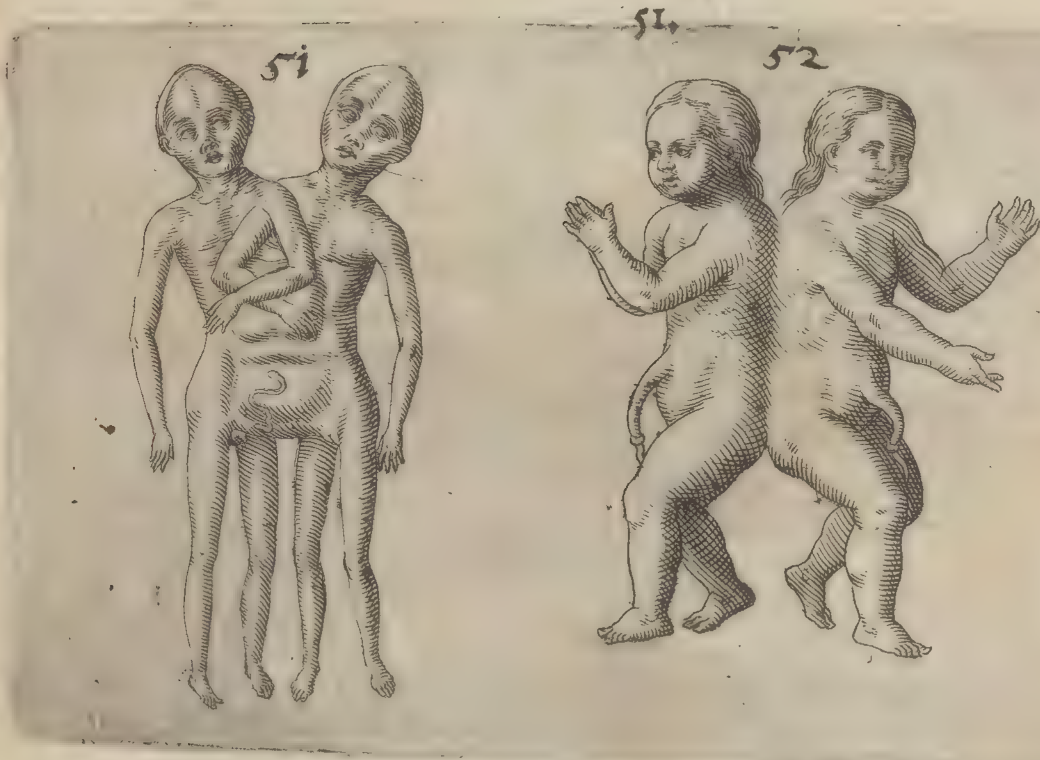
In Acken oppido Saxoniæ ad Albim, infantes femoribus lateretenus connati ſunt viſi, eo ſitu, vt dexter ſiniſtra manu humero dextero alterius incumberet, ſiniſter dextram thoraci alterius transuerſim prætenderet. Peucerus Teratoſcopiæ pag. 441.

Scaphuſiæ Heluetiorum anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo tertio, infantes duo nati ſunt, coniuncto altero latere, capitibus duobus, brachiis quatuor, totidemque pedibus, vmbilico vno, fœminei ſexus vterque. Ex his alter mortuus in lucem prodiit, alter vero vivus prodiens, continuo expirauit. His per omnia ſimiles alii quoque anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo tertio, in Einſiedel nati ſunt. Iacob. Rueff. de concept. & generat. hominis libr. 5. capit. 3.

Icon

ICON
GEMELLORVM FOEMINEI SExus, lateribus cohærentium, ab amicis communicata, & ad viuum apposita.

51.

GEMINI VTRIVSQVE SEXVS, obuersis tergoribus connexi.

52.

IN Palatinatu non procul ab Heidelberga in pago quodam Rorbachio gemini vtriusque sexus, obuersis tergoribus annexis, nati sunt. Lycost. prodig. lib. anno Domini 1486.

Nati sunt quidam tergoribus annexis, singillatim vmbilici vinculis propendentibus, distinctis membris, nullo deficiente aut superante. Iacobus Rueff. de conceptione & generatione hominis lib. 5. cap. 3.

Anno

Anno Domini millesimo quadragentesimo septuagesimo quinto Veronæ in Italia natæ produntur duæ Virgunculæ, sibi dorso ab humeris ad nates vsque arctissime cohærentes. Monstri nouitas pauperes parentes impulit, vt id per omnia Italiæ oppida, ad corrugandum ex accurrente vndique multitudine pecuniam, circumferrent. Pareus libr. 4. c. 2. historiæ.

Eiusdem (vt apparet) historiæ meminit Lycosthenes prodig. libr. his verbis. In Veronensi, inquit, agro infans fœmina orta est, binis genitalibus, duplici ventre, quaternis brachiis. Id monstrum parentes multum diuque per Italiæ vrbes quæstus causa circumtulere. Vide annum Domini allegatum.

Simile Romæ anno supra millesimum quadragentesimo nonagesimo tertio visum annotauit Corn. Gemma Cosmocrit. lib. 1. ca 6. Ex Lycosthene, cuius hæc sunt: Romæ gemini nati sunt, simulque vno corpore iuncti, aduersis inter se manibus ac facie, qui pauxillos vixerunt dies. Vide eiusdem prodig. lib. anni citati.

In Romana historia Vrbis 660. geminas puellas dorsorum concretione continuas, natas legimus C. Lælio & L. Domitio Coss. Peucerus in Teratoscopia. pag. 441. b. forte ii, qui à Ruffeo adducuntur proxime.

Vulsiniis gemelli nati, tergis sibi affixi, capitibus duobus, brachiis quatuor, totidemque pedibus, vterque sexus fœminei. Iacob. Rueff. de concept. & generat. hominis lib. 5. cap. 3.

***

BICORPORA TERGORI CONnata: quorum anticum hominis, posticum canis forma.

53.

CIrca finem Imperii Lotharii Cæsaris, qui fuit Saxoniæ Dux, quædam mulier edidit partum monstrosum, specie videlicet hominis ac canis, integerrime corporibus coniunctis, dorso connexis, ac dorsi spina solidissime conglutinatis. Lycosthen. lib. prodig. Anno domini 854.

In Albania ignobilis muliercula monstrum bis gemini corporis est enixa, auersis vultibus, & corporibus sibi cohærens: ante quidem effigies hominis, integro corporisque membrorum homine distincta, retro vero facies canis, similiter corporis, & membrorum proprietate integra. Idem Anno Domini 1126.

MON-

MONSTRA BICIPITIA, ET GEmina superna corporis parte, inferna simplicia.

ANte annos aliquot nostra certe memoria in Oriente duplex homo natus est superioribus membris, inferioribus simplex: nam duo erant capita, duo pectora, quatuor manus, venter autem vnus, & pedes duo, sicut vni homini, & tam diu vixit, vt multos ad eum interdum fama traheret. D. Augustinus de ciuitate Dei lib.16 c.8.

Augustinus in Enchiridio c.87. facit mentionem bimembris cuiusdam nati, tum in Oriente, sed descripti ab Hieron. apud quem est: Lyddæ natũ hominem duorum capitum, quatuor manuum, vno ventre, duobus pedibus. Martinus Weinrichius Comment. de monstris. c.24.

Constat monstrum in Ægypto nimirum vixisse ad quartum vsque annum, quod vmbilicotenus ex duobus constabat, infra autem vnus erat puer. Cardanus Comment. ad Hippoc. de sep. partu.

Anno Henrici III. Imp. V. in confinio Ortmanniæ & Britanniæ portentum aliquod visum est in vna vel potius duabus mulieribus. Duo erãt capita, & quatuor brachia, cætera gemina vsque ad vmbilicum, inferius singula omnia. Comedebat, ridebat, loquebatur, vna flebat, esuriebat, altera tacebat, ore gemino manducabat, sed vno meatu per ventrem eiiciebat, vna defuncta superuixit altera, pene triennio mortuam portans, donec & pondere molis, & nidore cadaueris defecit. Vincen. lib.26. cap.38. Speculi historici, ex Guillerino. Sed hæc Matth. Palmerius retulit ad annũ Christi 1061.

In infante nato in Britannia, cuius genitalia genitalibus inserta erant, crura commixta, vt in duo redirent, cætera duorum, caput, brachia, venter atque ex aduerso positi, mortem regis, mutationemque regni, & sororis successionem ostenderunt. Cardanus lib.14. c.77. de varietate.

In Anglia natus est puer geminus à clune ad superiores partes ita diuisus, vt duo haberet capita, duo corpora integra ad renes, cũ suis brachiis, qui baptizatus triduo superuixit. Lycost. lib. prodig. Anno Domini 1112.

Aliquando fit bicorporeum superius vel inferius, sicut accidit de eo, qui fuit natus Cracouiæ cum duobus capitibus, & postea continuata erant duo corpora in collo & in dorso vtriusque, & inferius videbatur vnum corpus. Albert. Comment. ad librum 2. Physicorum Arist.

In agro Florentino natus puer bicorpori [illegible] minis capitibus, quaternis manibus, circa genitales partes connexu[illegible] quod non amplius quam in geminos pedes desineret, viderunt illic omnes. Ad nos autem, qui tunc in Gallia degebamus, per amicos ciues imago picta transmissa est. Ingensque solius ad picturę spectaculum concursus hominum fuit. Septimum ætatis annum agens, genitorem meum vidi tabellam eiusmodi in manibus tenentem. Sciscitatus quid esset? Rem omnem eo monstrante didici: & aure conuulsa meminisse iussus: enarraturus filiis, vt ipse dicebat, meis. Ego autem & nepotibus renarro. Et hic quidem partus diebus (vt perhibent) paucis vixit. Franc. Petrarcha lib. 4. cap. 21. de rebus memorandis.

Hac Petrus Paulusq; vno sub corpore bini
Fabrica naturæ mira iacemus humo.
Cuiq; suum fuit & manuum: fuit oris opusq;
Vesicæ: ast vnum ventris opusq; fuit.
Iunxere extremæ partes nos corporis ambos,
Quas neuter simul & dicat vterq; suas.
Neutra ex parte pedes, capita ex vtraq; fuerunt
Bina, sed è medio corpore planta fuit.
Bina fuit medio quæ corpora planta deorsum
Pendebat: sursum quinta erat vna manus.
Non vero nobis vnus somnusq; cibusq;,
Nec risus nobis: fletus & vnus erat.
Somno membra dabat vnus, ridebat & alter,
Surgebatq; vnus, flens quoq; & alter erat.
In Florentina natos nos fluminis Arni
Valle dedit patriæ, nos pia cura patris:
Inde alti: & sacro pariter de fonte lauati,
Viximus ambo decem, bis totidemq; dies.
Quid nunc Neptunum: quid nunc Ianumq; bifrontem
Miraris? stygii terna quid ora canis?
Et quid Geryonis tria corpora? scilicet vnum
Nos corpus: binas nos animasq; lege.

Idem de eodem monstro tractatu 7. cap. 2. eiusdem operis. Effigies mōstri huius nati in comitatu Florentinorum sculpta est in hospitali ad scalas.

-las. Lycosthenes ad annum Domini 1310. retulit. In oppido Germaniæ Rottwil ad Herciniam syluam sito infans duobus capitibus, quatuor manibus, duobus pedibus natus est.

Idem lib. prodig. anno Domini millesimo quadragentesimo nonagesimo quarto.

Ante annos aliquot (nimirum 1489. vt annotauit Cornelius Gemma) in ditione Werdenberga, monstrum fœminei sexus natum est capitibus duobus, brachiis quatuor, pectore & ventre vno, pedibus duobus Eucha. Rhodion lib. de partu hominis cap. 3. & Iacob. Rueff. lib 5. cap. 3. de conception. & generat. hominis.

Anno Christi supra millesimum, quingentesimum quadragesimum tertium, altera à D. Catharinæ die, mulier quædam in pago Reinach, prope Basileam, monstrosum partum enixa est: superna scilicet corporis parte geminos, at ventribus & pectoribus ad collum vsque concretos, sed distinctis capitibus duobus, sese inuicem contuentibus: & quatuor brachiis mutuo se complectentibus, genitali vnico, eodemque masculo, ano item vnico: reliquo inferioris corporis trunco simplici, in duos solum pedes desinente. Ex his alter mortuus, alter viuus in lucem prodiit, qui tamen horam vnicam non superuixit. Similis partus alius Anno Christi 1063. in Vngaria visus est, cæterum fœminei sexus. Munsterus Cosmographiæ libr. 3. Edit 1564. pag. 50.

Monstrum noui generis in Scotia natum est, inferiore quidem corporis parte specie maris, nec quicquam à communi hominum forma discrepans, vmbilicum vero supra, trunco corporis ac reliquis omnibus membris geminis, & ad vsum atque speciem discretis. Id rex diligenter & educandum & erudiendum curauit, ac maxime in musicis, qua in re mirabiliter profecit, quin & varias linguas edidicit, & variis voluntatibus duo corpora secum discordia dissentiebant, ac interim litigabant, cum aliud alii placeret, interim veluti in communi consultabant. Illud etiam in eo memorabile fuit, quod cum inferna crura lumbiue offenderentur, commune corpus vtrumque dolorem sentiret, cum vero superne pungeretur, aut alioqui læderetur, ad alterum corpus tantum doloris sensus perueniret, quod discrimen in morte fuit magis conspicuum. Nam cum alterum corpus complures ante alterum dies extinctum fuisset, quod superstes fuit, dimidio sui computrescente paulatim contabuit. Vixit id monstrũ annos viginti octo, ac decessit, administrante rem Scoticam Ioanne

prorege. Hac de re scribimus eo confidentius, quod adhuc supersint homines honesti complures, qui hæc viderint. Georgius Buchananus Scoticæ historiæ lib. 13.

MONSTRA SVPERNO SVI *corporis trunco simplicia seu vnicorpora: at inferna parte duplicia seu bicorpora.*

CONtigit in Italia non longe ante ista tempora, visum est monstrum in specie humana, sexu muliebri figuratum, continuum vsque ad pectoris cauitatem, & ab inde duplex exstitit perfecte: quod fuit optime cantatiuum, & huic simile dicit se vidisse Haly in tech. de causis. Petrus Aponensis Comment. ad problema 62. Partic. 10. Arist.

Aliquando fit bicorporeum superius, vel inferius, sicut accidit de eo, qui fuit natus cum duobus capitibus, & postea continuata erant duo corpora, in collo, & in dorso vtriusque, & inferius videbatur vnum corpus. Aliquando autem visus natus est econtra, qui quatuor habuit crura: & vnicum & continuum corpus apparuit in superiori parte, quod absque dubio contigit ex diuisione spermatis in matrice. Albertus comment. ad ca. 2. lib. 2. Aristot.

PVELLA SVPERIORE CORporis parte simplex, inferiore duplex.

54.

BErnæ in Italia puella nata est, vno capite, duabus posterioribus corporis partibus, totidemque membris. Lycosthenes de prodig. Anno Domini millesimo quadragentesimo septuagesimo secundo.

PARTVS MONSTROSVS VSque ad genitales partes bicorpor, cruribus & pedibus simplex.

55.

CIrca hæc tempora in agro Florentino puer natus bicorpori effigie, geminis capitibus, quaternis manibus, circa genitales partes connexus, sic vt non nisi in geminos pedes desineret. Et hic quidem partus, diebus (vt perhibent) paucis vixit. Lycosthen.

BICIPITIA MONSTRA, QVÆ VNA VEL manibus, aut pedibus, vel vtrisq; simul monstrose conformata fuerant.

C Lælio, L. Domitio Coss. puella biceps, quadripes, quadrimana, gemina fœminea natura, mortua nata. Iulius Obsequens.

PRO-

PRODIGIOSVS INFANS BICEPS, tribus manibus, & totidem pedibus.

56.

IN agro Tigurino natus est infans ei plane similis, qui in Heluetiis etiam in pago Gossouu, ante sexennium natus est, vno scilicet corpore, duobus capitibus, tribus manibus, totidemque pedibus. Lycosthenes lib. prodigiorum, Anno Domini millesimo quingentesimo trecentesimo sexto.

GEMINI, PECTORIBVS ET ventre cohærentes, absq; secreto sexum prodente.

57.

Vige-

VIgesima septima die decembris, qui Diuo Stephano sacratus est, in pago Freywerck, non procul ab Adorffio Voitlandiæ oppido, biceps infans, quatuor manibus ac pedibus totidem, absque secreto sexum prodente (cuius tamen loco vmbilicum habebat) à fabri cuiusdam ferrarii vxore natus est. Idem anno Domini supra millesimum quingentesimo quinquagesimo quinto.

INFANS MONSTROSVS BICEPS, *quatuor brachiis, totidem pedibus, & ventre vno.*

58.

NOn procul à Lipsia biceps infans, quatuor manibus totidemque pedibus, vno autem corpore tantum, natus est. Idem sub annum Domini millesimum quingentesimum, quinquagesimum sextum.

INFORMIS HVMANVS PARTVS, *duobus capitibus, quatuor brachiis, manibus totidem, pedibus tribus, cæteris prodigiose conformatis.*

59.

60

59

ANno millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo in Anglia, non procul ab Oxonia, informis quidam partus natus est, capitibus duobus, brachiis quatuor, manibus totidem, ventre vno, membro muliebri, sede vna. Ex vna parte pedes transuersi duo erant. Ex altera vnus tantum rite exporrectus, forma duorum pedum, digitos habens decem. Horum alter diebus quindecim, alter vero vno superuixit. Lachrymarunt hoc tempore raro. Alter ex his lætus admodum, alter vero somniculosus & tristis exstitit, viginti digitos transuersos erat longitudo & latitudo ipsorum. Iacob. Rueff. de concep. & generat. hominis lib. 5. ca. 3. Lycost. addit 3. Augusti inter decimam ac vndecimam noctis horam Mildeltostoni in Anglia natum.

MON-

MONSTRVM HVMANVM BIFRONS *ſexus vtriusq;, cæteris omnibus membris prodigioſe conſtitutis.*

60.

GEneuæ an. 1555. apud Allobroges monſtrum, ex Galla quadã muliere, Geneuæ tunc habitante, natum eſt: quod materiæ redundantis indicium fuit. Id monſtrum binas habuit facies, hoc eſt, bifrons erat, qualem Ianum pinxit antiquitas. Quod vtrimque pendet inflatum, inteſtina ſunt ex dorſo prodeuntia. Quod autem ex ventris inferiore parte pendet, id iecur eſt, è fœminæ vulua prolapſum. Monſtrum hoc vtrumque habet ſexum, ad dexteram mas eſt, ad læuam fœmina. Crura quæ iacere ſeparatim vides, ſic diſcerpta, avulſaque ex ipſa matre, dum eniteretur, fuerunt. Ad vivum expreſſit Gaſpar Maſerius pictor, qui tum ibidem cum multis aliis aderat. Lycoſth.

TOTO CORPORE, AVT PLERISque *ſui partibus monſtroſus natus infans.*

IN Thracia, paulo ante Mauritii Romanorum Regis obitum, mulier portentum genuit monſtroſum prorſus, naturæque ipſius piaculum. Oculis namque, palpebris & ſuperciliis caruit, neque vel reliqua corporis conſtitutione formam & effigiem iuſtam habuit: quippe cui neque manus neque brachia eſſent, & cui ad coxendices cauda piſcis illis innata dependeret. Quod portentum vbi Mauritius Imperator vidit, interfici id iuſſit, gladiumque ſtatim exoſculatus eſt. Mater autem, quæ monſtrum ipſum protulerat, quandoquidem ſua culpa ad inopinatum miraculum nihil contuliſſet, crimine abſoluta eſt. Lycoſthenes prodigiorum lib. anno Domini 601.

INFANS HORRENDO ASPECTV, *contusis & laceratis membris, capite quasi pileo Turcico.*

61.

IN Saxonia mense Februario infans natus est horrendo aspectu, corpore quidem integro & bene compacto, sed contusis, laceratis, & laxatis membris omnibus excepto capite oblongo, ac quasi Turcico pileo insignito. Idem lib. prodig. anno Domini 1545.

PARTVS MONSTROSVS ABSQVE *dorso & ventre, cui intestina nuda dependebant, totus prodigiosus.*

62.

IN Ploa Voitlandiæ oppido infans natus est monstrosus, in eo enim neque dorsum, neque venter apparuit, præterquam quod intestina circa pectus

pectus ex aperto corpore longe dependerent, pedes versus caput inclinauit, vmbilicum in mola sinistræ tibiæ habuit, capite fuit acuminato ad similitudinem cidaris aut tyaræ. Idem lib. prodig. anno Domini 1547.

SINE CVTE NATVS.

LVdouicus Vngariæ & Boemiæ Rex, sine extrema cute, quam ἐπιδερμίδα vocant, editus est Arteque & inunctionibus ea producta, vel adolescens canos aliquot alebat capillos. Vnde aliqui non diu duraturum regnum, portendi, sunt arbitrati. Sambucus in appendice Bonfinii.

INFANS EDITVS, HABENS IN VENtre prominentem cultrum.

63.

ANte bellum Germanicum, quod Carolus Quintus Imperator, aduersus Ducem Saxoniæ & fœderatos gessit, vt Marcus Frytschius in Meteorologicis refert, natus est infans in pago quodam Francorũ, cui exempto ex aluo matris culter iacuit in ventre, eminens cuspide extra ventrem, qui & paulatim facta suppuratione extractus est. In suis Chronologicis Lycosthenes.

PALLIO CARNEO AMICTVS NAtus quidam.

64.

BRemopirgi Marchiæ vrbe infans natus est, ita in corpore circumflua & laxa carnis mole, vt indutus sago militari germanico crederetur. Iobus Fincelius de miraculis.

PVEL-

PVELLA NATA MAMMILLIS PENDVlis, pilis alarum atq; pubis ornata, cui etiam menstrua recens natæ fluerent.

MEis temporibus præsentata fuit puella, quæ nata fuit dependentibus vberibus: & cum pilis inguinis & ascellarum: & fatebatur mater eius etiam, quod patiebatur resolutionem menstruorum, quod absque dubio accidit propter fortitudinem caloris formantis & maturantis. Albertus Magnus Comment. ad lib. 2. Physic. Aristot.

FOETVS MONSTROSVS ET PRODIgiosus totus.

MArgareta Heckelin ciuis Passauiensis, anno Domini 1590. fœtum enixa est monstrosum & horrendum: capite felis, oculis in fronte triginta, pedibus sex, brachiis quatuor, digitorum manus loco vngulis vitulinis, pedibus omnibus digitatis, & vnguibus recuruis, præpilatis, forma prorsus cacodæmonis, cauda vitulina, corpore scabro & carnoso, voce qualis capræ, id est, vanelli vulgo dicti auis. Tetrum hoc animal simul atque in lucem prodiit, conclaue velocissimo cursu pererrauit: id mulieres aduocatis in subsidium vicinis, captum interfecerunt. Visumque fœdum & abominabile monstrum istud aliquot centum hominibus.

MON-

MONSTRVM INAVDITVM ET HORribile, *quale vix ætas vlla vidit, informe & immane.*

65.

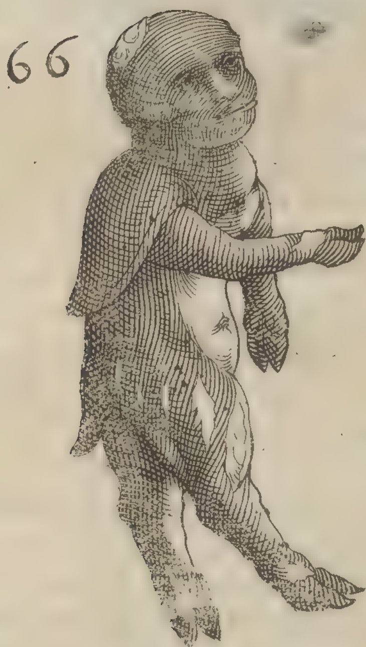
RAuennæ natum eſt monſtrum, cornu in capite, alas habebat, brachia nulla, pedem vnum, vt auis rapax, oculum in genu, ſexum vtrumq;, in medio pectore Ypſilon, & crucis effigiem. Aliqui interpretati ſunt cornua ſuperbiam, alas leuitatem & mentis inconſtantiam, carentiam brachiorum, defectum bonorum operum, pedem rapacem, rapinam, vſurã, & omnimodam auaritiam, oculum in genu ſolum, ad res terrenas mentis defectionem, vtrumque ſexum, ſodomiam: & propter hæc vitia Italiam ſic bellicis contritionibus quati, regem autem Franciæ non ſua virtute id facere, ſed ſolum eſſe DEI flagellum. Ypſilon vero & X. ſigna eſſe ſalutis, nam Y figura eſt virtutis. Ideo ſi ad virtutem recurrant, & ad Chriſti crucẽ, ab his preſſuris & tribulationibus reſpirationem & pacem conquaſſationibus deſiderabiliorem ſint habituri.

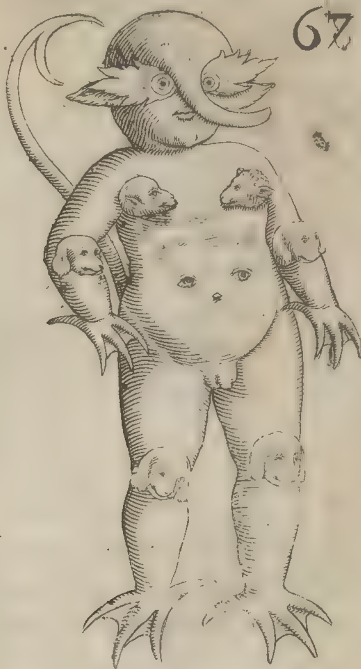
Hæc

Hæc legimus apud Ioannem Multivallem ac Casparum Hedionem in historica synopsi post Sabellicum ad nostra vsque tempora. Verum & aliam eiusdem mõstri effigiem, sed paulo diuersam, ac priori non in omnibus respondentem, cum interpretatione carmine expressa, vidimus. Lycosthenes de prodig. & ostent.

MONSTRVM EIVSMODI HORRENdum aliud, *corona sacerdotali, cucullo monastico, ventre & pedibus vitulinis, cæteris partibus monstrose conformatis.*

66.

ANno post Christum natum supra millesimum quingentesimo vigesimo secundo, duodecimo die mensis Decembris, Friburgi in Misnia, à patre Lanione horrificum hoc monstrum, cuius iconem eo auidius apposuimus, quod esset longe stupendium & admirandum, natum est. Erat colore nigro spectabile, referens multis notis virum monachum. In ca-

pite enim corona ſacerdotalis exſtabat,& cucullus monaſticus de humeris dependeba .Pedibus,manibuſque, ventre etiam repræſentabat ſuem, vitulinis vngulis. Id monſtrum Dux Henricus Friburgi,in memoriam ſempiternam, furno exſiccari curauit,vt eius monſtrifici partus in multos annos proſtaret teſtimonium & ſceleton.

MONSTRVM HVMANVM, INFORME, *horrendum, & omnibus modis prodigioſum.*

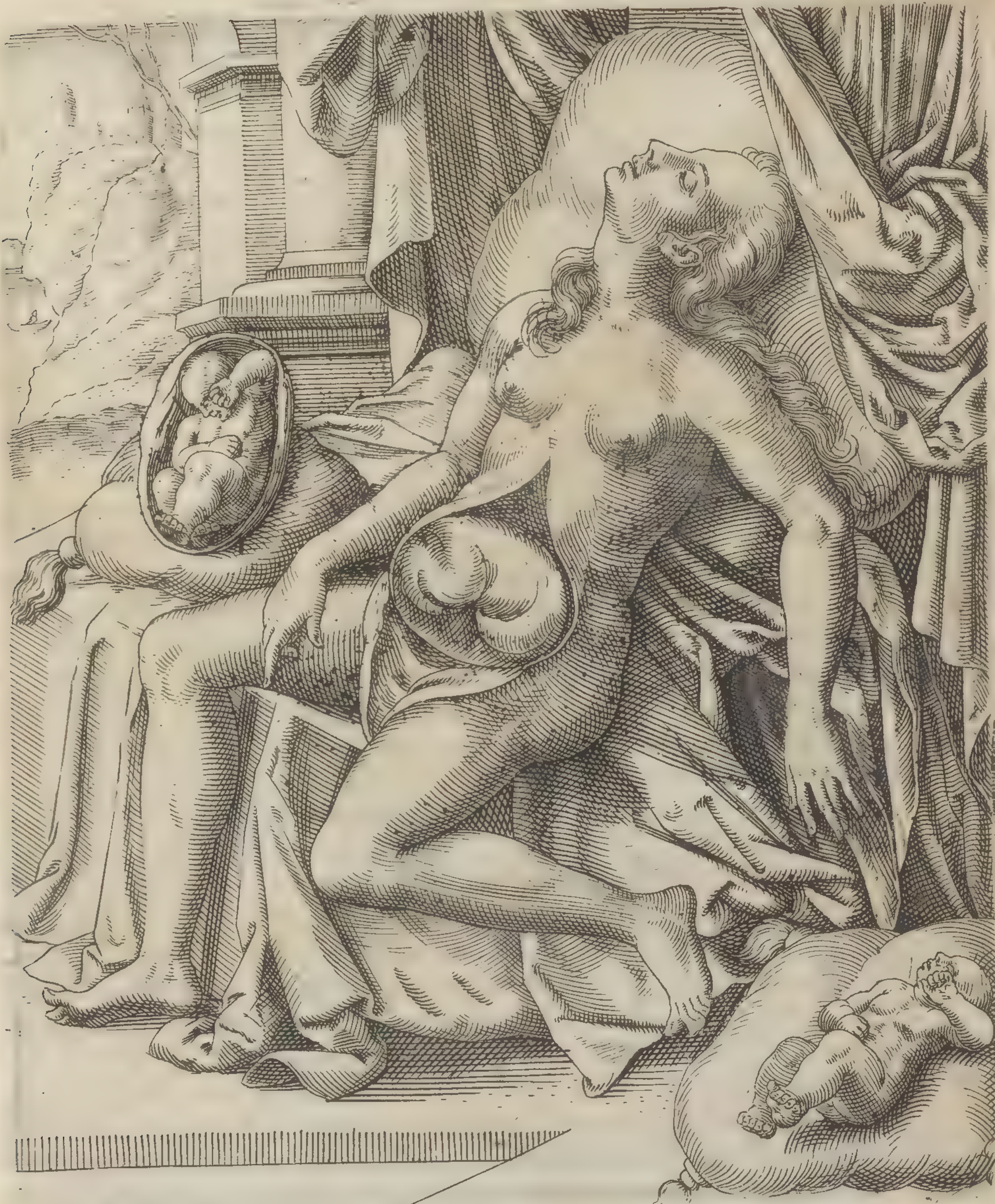
67.

CRacouiæ natus eſt infans ex honeſtis & nobilibus parentibus, teter admodum & horribilis aſpectu, flammeis & radiantibus oculis, ore naribuſque bouinis, cornu figura exortis & prominentibus, dorſo pilis caninis hiſpido, ſimiarum faciebus in pectore extantibus, qua mammarũ locus, oculis felium ſubtus vmbilicum hypogaſtrio adfixis, tetris ac minacibus canum capitibus ad vtrumque cubitum & pedis vtriuſque patellã antrorſum ſpectantibus στεγανόπους & στεγανόχειρ, figura pedũ cygni, cauda ſurſum reflexa, & recurua, longitudine vlnæ dimidiæ editus in lucem quatuor horas vixiſſe, & tandem his emiſſis vocibus: Vigilate, Dominus DEVS veſter aduentat, expiraſſe dicitur. Hoc monſtrum deſcribit Caſparus Peucerus de Teratoſcop. & Munſterus in Coſmographicis: elegantiſſimo autem carmine Caſparus Bruſchius. Idem Lycoſth. de prodig. & oſtentis anno 1543.

HISTORIA.

LIthopædion, admirationem omnem ſuperans, qua fœtus exacte conformatus, & viginti octo annis in vtero geſtatus, in marmoream duritiem conuerſus: atque à matris obitu per ſectionem exemtus, vel hodie quoque nullius putredinis aut teredinis notam præbens, conſpicitur.

A. Figura & ſitus infantis in vtero.
B. Infans extractus cum parte vteri & tunicarum.
C. Corpuſculum, in quam dimenſionem potuimus, extenſum.

MVlier Senonenſis, nomine Columba Chatry, quæ Ludouico Carita homuncioni (quadrato tamen & bene habito) ex vulgari plebe & ſartori veſtiario nupſerat, ab annis quadraginta octo, fracta ætate & valetudine, hic occubuit decimo ſexto Menſis Maii, annum ætatis agens ſexageſimum octauum.

Hæc ante annos viginti octo, quæ nunquam antea vterum geſtarat, licet iam pridem nupſiſſet (nihil de ſanitate prius admodum cõqueſta) certiſſima habuit incoati hominis indicia. Nam qui ſtatis periodis erumpere ſolent menſes, illi ſtatim ſubſtiterunt Pica primis menſibus laborauit, tẽpeſtiuum embryonis motum & frequentem perſenſit, tumore lumborũ & abdominis paulatim ſuccreſcente, mammiſque lacte turgentibus. Tãdem autẽ decurſo pene geſtationis curriculo, labores puerperii graues, & abdominis dolores experiri incæpit, vrina ad aliquot dies ſuppreſſa (Medicis tunc varia & dubia de illa κυοφορίᾳ ſentientibus) quæ poſtea currenti veluti alueo & magna vi eripuit, profuſo illo ichore, non tamen ex veſicæ meatu, vt credibile eſt, ſcaturiente, quæ ex mulieris loculis, Amnio tunica diſrupta, cum vna cum iſtis ſeroſis recrementis (quas mulierculæ aquas vocant) aliquis concreti ſanguinis trumbus emerſerit. Inde autem & mammæ concidere viſæ ſunt, motus infantis aut ignauus, aut nullus, labores mulieris tollerabiliores. Quibus omnibus attonitæ fuerunt obſtetrices, quæ antea certiſſimum puerperium expectaſſent.

A ludibrio autem iſtius fæturæ, totum triennium lectulo illa decubuit, ad extremam vitæ calcem de valetudine conqueſta, de tumore, de duritie, de torminibus alui (quam obuiis quibuſque & chirurgis & medicis tractãdam exhibebat) de inutili & graui illo pondere, quod pro vario geſtantis motu, modo in hanc, modo in illam partem procumbebat. Denique de languente & deprauata appetentia, quam ſubinde acetariis, & abſorpto omphacio ſollicitabat, alioqui perpetuo ἄσιτος. Illãque ferunt vicinæ inter ſuos ſales ſæpe dictitaſſe (vt erat genio ſatis lepido) ſe fœtum vtero gerere, qui tandem parenti foret exitio & internecioni, quanquam cum ſerio loqueretur maleficium acceptum potius accuſaret.

Poſtquam autem fato eſſet functa, eius vir officioſus in vxoris manes, (quam tamdiu, & tantopere excruciatam viderat) accerſiuit vnum atque alterum ex noſtris chirurgis, ambo valentes arte & artis vſu, quibus (licet de ſcirrhoſo tantum tumore cogitarent) diſſecto mulieris abdomine, & reiecto infra peritonæo, vterus ſeſe offert, aſpectu quidem rugoſus, & verſico-

ſi color, vt criſta illa pendula, quæ Gallis Indicis ex ſummo capite prolabitur, vel potius, vt operimentum illud cutaneum, quod illorum collum ambit. Tactu autem durus, teſtaceus, & inſtar τῶν ὀστρακοδέρμων. Tum nouaculam in portentoſam illam molem & gypſeam iniiciunt, qua ad aciem cultelli renitente, ſcalprum altius adigunt. Eorum autem alter inflicto caſu in cranium vulnere, & in aliquot coſtas, tandem humerum dextrum impetit, à quo erumpens oſſis caput, certiſſimam fidem fecit oſſium illic latitantium. Ex quo ſcalpellum alio transferunt, & magna vi, ſenſim tamen & recta vterum ſecant, diductiſque duriſſimis vulneris labris, infantem in orbem implicitum, & ex tranſuerſo in vtero poſitum introſpiciũt, in penitiſſimo ſinu, & altiſſimis latebris ſtabulantem, in ſuamque veluti Cyſtin, quam allantoidem tunicam fuiſſe puto, calloſiſſimam reconditum.

Quo ſpectaculo inexſpectato obſtupefacti, medicos conuocant, quos in re inaudita conſulant, adhibeantque in teſtimonium, & iudicium rei huius, quæ pene fidem omnem ſuperet. Interea multis ad nouum prodigium accurrentibus, & opus Chirurgorum interturbantibus, venit ipſis in mentem, totam iſtam molem ex illo veluti antro, & manibus & vncis chirurgicis, qua valerent, vi abſtrahere, vt arborem ex ſuo caudice, domumque comportare, vt priuatim, & apud ſe accuratius corpuſculi anatomen ſectarentur, & cum peritis de portento nouo & inaudito conſilia conferrent.

In præcipiti autem, & violenta illa laniena non licuit opus feſtinantibus introſpicere, quod ſubſtratum eſſet infantulo Chorion, quæ vteri acetabula, qualia Vmbilici vaſa, quis eſſet Allantoidis cum vtero & cum fœtu nexus, cum vterus ipſe, præcipue ad coxam dextram, ad nates & ad partem ſpinæ dorſi cum cute infantuli omnino coaluiſſet.

Situs infantis erat pæne ſphæricus facie ad thoracem affixa, ſublatis ad nates genibus, vnde poſtea eæ patulæ retuſæ & reſimæ conſpectæ ſunt. Oſſa capitis tenuia quidem, ſed firma & inſtar cornu nitentia, cute capitis multis in locis piloſa, caput in ſiniſtrum brachium ita procumbebat, vt à protuberante humero auris & os occipitis impellerentur, quod incauatum ea parte introceſſiſſe conſpicerentur. Cubitus ad ſummum humerũ reflectebatur porrecta ſola manu, quæ in pugnum adeo firmiter contracta, & ſummi digiti ita palmæ hærebant, vt licet apparerent ſerratim inter ſe diſtincti, re ipſa tamen in vnum idemque vere lapideum corpus concreuiſ-

creuissent. Dextrum autem brachium ad vmbilicum manum extendebat, quæ ad Carpum inaduertenter abstracta fuit, & in aluo matris relicta. Femur, genu, tibia sinistra, dextris incumbebant: quibus tamen erant ita implicita, vt talus sinister, pedisque planta in dextrum pedion implantarentur, quibus excauatum cederet, & pæne indissolubili nexu colligarentur. Vtrumque crus in ventrem & pectus reflectebatur, certissimamque fœminei sexus notulam tegebat, tibia vtraque ad nates intorquebatur, pedibus, & pedum digitis ita inter se compactis & lapidefactis, vt facto ex oculis & tactu iudicio, totum istud opus dixisses esse alicuius Phidiæ, qui vel ex ebore, vel ex marmore maturæ ætatis Embryi absolutissimam Iconem expressisset, maxime cum in ea duricie corpusculi moles non concidisset, imo cum cute nitida integram suam, & συμμετρίαν & πολυσαρκίαν retinuisset.

Partes autem internæ, viscera nempe omnia, cor & cerebrum habebant naturaliter, eo dempto, quod vltra modum induruerant, minus tamen quam externæ, ita vt hodie quoque exsertum istud corpusculum, neque putredinem minetur, neque teredinem. Ex quo postea dentem exemit inopinanter quidam obuius, qui prodigium contrectabat, vt dentis sedem in ipso alueario adhuc conspicere liceat.

Ioannes Albosius.

MON-

MONSTROSA LIENIS CONFORMATIO
in Milite Gallo adinuenta appendicis loco annexa.

69.

ICON
MONSTROSÆ GIGANTEÆ STATVRÆ
Antonii Franckenpoint Geldri.

70.

ANtonius Fräckenpoint Geldrus origine, annũ agẽs nonũ ſupra trigeſimum, ſtatura gigantæa viſus eſt: cuius longitudo Lineam ſedecies repetitam (eam quam imagini ſubiecimus) exæquabat. Familiariter autem cum alibi, tum circa Argentinam vrbem, conuixit. Schenckius Filius.

FINIS.

DE

DE MONSTRIS BRVTORVM OBSERVATIONES MEMORABILES.

LEO PRODIGIOSO CAPITE, *humano videlicet.*

71.

IN agro Constantiensi mulier humano capite Leonem peperit. Conradus Lycosthenes Chronologicus opere suo de prodigiis & ostentis.

EQVVS MONSTROSVS, CA*pite humano.*

72.

BEstiam quandoque vidi ex equa progenitam, humano capite, humanam vocem edentem, ad reliqua tamen equum. Pictorius serm. conuiuial. lib. 4. p. 8. 5.

EQVVS HVMANA FACIE.

CVm ad montem Altinum collatis Florentinorum & Pisanorum signis decertatum est, monstrum in agro Veronensi æditum, ex Equa quadrupedem fœtum humano capite. Ad cuius murmur, vagitum & cõfusum humanæ vocis sonitum occurrens ruris illius accola, & nouo attonitus spectaculo execto ingenti gladio monstrum occidit; quam ob causam ad iudicium tractus & de monstruosi partus origine & de occidendi causis interrogatus horrore atque abominatione rei tantum se fecisse respondit, quo audito suspicionem omnem ademerunt. Lycosthen. pag. 438. de Prodig. & Ostentis.

EQVA PVLLVM PEPERIT *humana facie.*

ANno Domini 1254. Veronæ equa pullum peperit, cætera quidem equum, sed humana plane facie Paulo post bellum inter Turcos & Pisanos exarsit, quo vniuersa fere Italia conflagrauit. A. Pare⁹, operum suorum. lib. 24. p. 732.

EQVVS POSTERIORI PARte ceruus.

IN Gallia equa à ceruo subacta, pullum peperit, posteriori parte Ceruæ similem, quem nullus alius Equus cursu æquare potuit, ipsumque Ludouv. Rex à possessore dono accepit. I. Rueffius lib. 5. c. 3. de concept.

EQVVS HERMAPHRODITVS.

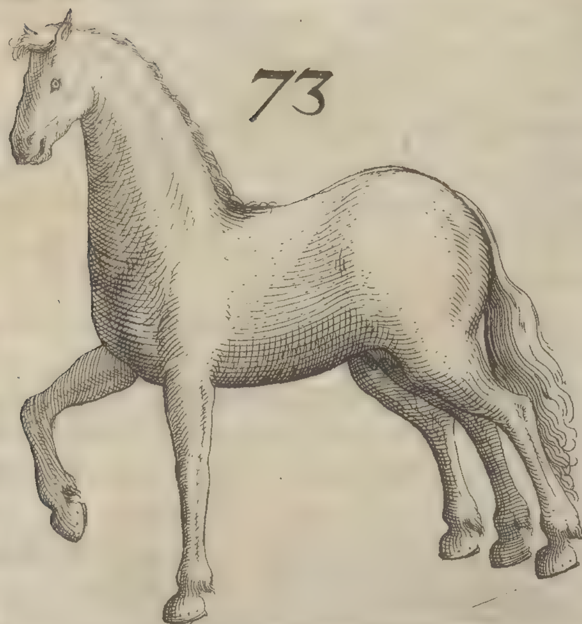
EQuum vidi androgynum Antuerpiæ & canem, qui intus testiculos habebat, ad venerem. n. promptus erat, nec tñ testiculos habebat, qui tangi possent. Ambo autem erant amicorum. Sed equi præstat formam describere: is erat Principalli Vicecomitis, vnum habebat tantum testem loco proprio, cum mammis tumidis, vt equæ habent. Inde vuluam proprio loco: & ex vulua penis emittebatur. Hinniebat ad equas, & forma masculina erat, promptus & erectus capite, crassiore autem corpore, colore gryseo (vt vocant) caput magnum, penis. n. maior palmo cum illum exereret. Emptus aureis 36. certum erat cum auerso esset pene, illum coire non posse. Card. l. 7. c. 37. de Variet.

EQVVS ANTERIORIBVS PEDIbus similimis humanis digitis.

C. Iulius Cæsar cum Lusitaniæ præesset, equus insignis fissis vnguibus anteriorum pedum, & propemodum digitorum humanorum, natus est ferox admodum atque elatus. Quem natum apud se, cum aruspices imperium orbis terræ significare domino pronunciassent, magna cura aluit. Nec patientem sessoris alterius, primus ascendit. Cuius etiam signũ pro æde Veneris genitricis postea dedicauit, &c. Lycosth.

EQVVS QVINQVE PEDIbus natus.

73.

BErnæ Heluetiorum equuleus quinque pedibus visus, & apud nos Basileæ Rauracorum bos, à quodam circulatore quinq; pedibus circumductus est. Chronic. Lycosth. 1551. anno dom.

M.Æmylio & C.Hoſtilio Mancino Coſſ. Exquiliis equuleus cum quinque pedibus natus. Obſequens.

PVLLVS EQVINIS PEDIBVS, CÆTEra vaccinus.

IN Heluetiis equa à tauro ſubacta, exacto tempore, pullum peperit, equinis tantum pedibus, forma vero, crinibus & cauda vaccæ ſimilem. Rueffius l.5.cap.3.de concept.

EQVI TOTO CORPORE MVLTIFAriam monſtroſi, deſcriptio.

IN villa Pomeraniæ Rekouu vicina Rugio, ad oſtium Viadri, equi pullus natus eſt capite horrendo, in cuius loco oculorum maculæ erant ſubruffæ, aures pendulæ, quales ſunt canum ſagacium: infimis auriculis cuti accretis. Os quoque erat monſtroſum, labris inflexis, quemadmodum duæ tudiculæ compoſitæ, vt lactari non poſſet. Collum erat tortum, & ſinuoſum diſtinctis coloribus, tamquã catenis variarum. Iuba erat impexa, plena plegmatibus. Quando hinniebat, putabatur hinnire ingens caballus, ac ſi qui forte ex nobilibus accederent, toto corpore mouebatur, terrãque pulſabat, tanquam in rabiem verſus, & quaſi impetum in ipſos facturus.

Erectus ſtabat, hinnitu terribilis. Ciues & colonos ferre poterat, quibus acceſſum liberum permittebat. Cutis erat aſperior, veſtis villoſa. Loco caudæ alta criſta erigebatur, ẽt mortuo pullo. Pes imus anterior, vnus erat humanus, alter nullus erat, ſed tantum tibia manca. Pedes poſteriores erãt equini. Triduum viuebat, deinde extinctus in triuio ſepeliebatur. I.Fincelius. Accidit hoc anno Domini 1554.

EQVVS EX TAVRI CVM EQVA congreſſu natus.

GEſnerus à fidedignis audiuit, viſum equum ad radicem montis Spelungi in Rhetia, ex equa & tauro generatum. Porta M.N.l.1.c.9.

EX BOVE EQVVS NATVS.

Ad Sinueſſam bos equuleum peperit. Liuius decad.3.l.3.

QVA-

QVADRICORNIS CERVVS.

CErvum quadricornem Nicocreon Cyprius habuit, citante B. Porta magn. nat. l. 2. c. 17.

BOS BICEPS.

IN eo bello, quod Romani contra Persas gesserunt, plurima prodigia, Rom. futuras clades portendentia tum visa sunt: bos & recens natus, in initio belli conspectus est, ex cuius ceruice duo capita eminebant. Lycost. an. Dom. 573.

BOS QVINQVE PEDIBVS *monstrosus.*

74.

AIt Conradus Lycosthenes, opere suo de prodig. & ostent. circumductum esse bouem à Circulatore quodam, quinque pedibus, quorum quintus pes supra posteriores è latere dependebat.

BOS SERPENTEM ENIXA.

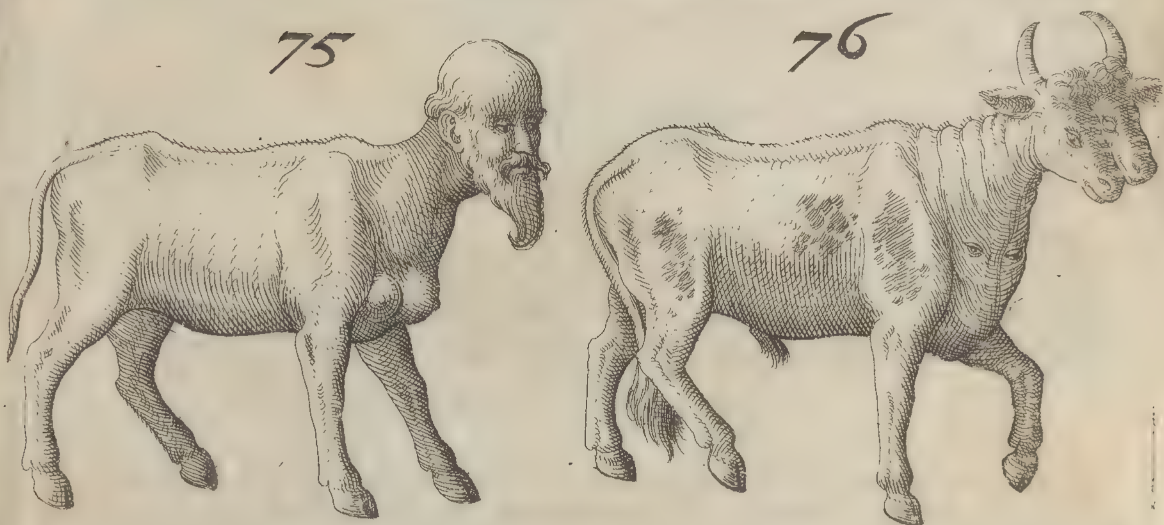
MOnstra hoc anno plura diuersis in locis natura edidit, In agro senogaliensi, in Piceno, bos quendam serpentem peperit miræ magnitudinis; capite erat grossiori, quam sit vituli, collo longo ad mensuram vlnæ, corpore cani similis terete & longiore.

Hunc editum cum bos conuersa respexisset, magnoque mugitu edito exterrita, an fugere vellet, erectus serpens subito posterioribus cruribus cauda circumdatis ad vbera os admouit, tamdiu sugens, quoad lac inerat vberibus. Deinde boue relicto ad syluas vicinas aufugit: vbera postmodum, & ea crurium pars, quam serpens cauda tetigerat, veluti adusta nigraque diutius permanserunt. Hoc pastores (nam in armento bos erat) se vidisse affirmarunt, bouemque vitulum postea peperisse, Idque ex literis Ferrariam nunciatum. Poggius.

MON-

MONSTRVM A VACCA PRONA-
tum, humana facie, barba humana, & humano pectore.

75.

VIcesimo quarto Iulii deforme monstrum vacca enixa est, in pago Cleisdorff, distante tria miliaria à Pabenberga, quod Fincelius quoque descripsit, pedes habuit quatuor vitulinos, caput humanum virile, atra barba, geminis auribus humanis, & modicis capillis, pectus item humanum & mammosum. Lycosth. opere suo Chronologico.

VACCA DVOS HVM. FOETVS
enixa.

ANno 1597. in Burgies, Hispaniæ loco, Vacca, marem & fœminam humanos fœtus, suis membris apposite formatos & distinctos, enixa proditur,

ditur, vti aliquoties ad nos Venetiis perſcriptum eſt. Quæ res omnibus & ſtupori & metui erat maximo. Eos ad ſacri fontis characterem nullo modo admittere voluit eius loci Archiepiſcopus. Iaco. Francus relat. hiſtoric. anno 1597.

VITVLVS BICEPS, OCVLIS quatuor.

76.

DVm Comitia Imperialia Auguſtæ Vindelicorum, à Sereniſſima Romanorum Regia Maieſtate Ferdinando celebrantur, ſeptem miliaribus ab Auguſta vrbe naſcitur vitulus, Maii vigeſimo primo die, in pago quodam Leder nomine, habens duas facies, oculos quatuor, duos quidem in fronte anteriori, in lateribus vero alteros, per omnia alioquin in membris quidem ſingulis vero vitulo perſimilis, qui inſuper quamprimum in lucem editus eſt, animam actutum efflauit. Marcus Fryſchius in Meteologicis.

VACCÆ VNICO CORNV.

LVd. Bertheme C. 2. L. 4. Navig. ſuar. in Inſula Zeilam vaccas aſſerit ſe vidiſſe vno tantum cornu præditas. Dalechamp. annot. ad c. 50. lib. 11. Plinii.

VACCA ANO IMPERFORATO.

VAccam fuiſſe Perinthi, cui cibi excrementum attenuatum per veſicam tranſmittebatur, ſcribit Ariſt. diſſectusque anus denuo propere coaleſcebat, inquit, nec reſecando euincere vitium poterant. Geſn. epiſto. ad Coſ. Holtzachium, Lib. Epiſt. 4 pag. 86. facie auerſa.

VITVLVS DVOBVS CAPITIBVS monſtroſus.

IN Agro Paduano, menſe Iunii, conſtat natum eſſe vitulum duobus capitibus, vnico corpore, poſterioribus, anterioribuſque cruribus duplicatis, ita tamen vt eſſent coniuncta. Hoc monſtrum quidam ad quæſtum circumferebant, multique id vidiſſe affirmabant. Poggius.

Wisæ in Turgaviæ oppido vitulus biceps procreatus est, & eiusdẽ oppidi portis per dies plures, spectaculi gratia, affixus est. Lycosth. anno domini 1433.

Vitulus biceps nascitur mense Decembri anno 1551. in Schinna pago, quem longum nominant, proxime Fribergum. Chronic. Lycosth.

MONSTROSVS BICEPS VItulus.

77.

ANno Dom. 1541. in Sardinia insula, ea ipsa nocte, qua Carolus Quintus Romanorum Imperator in Mauritaniam soluturus venerat, vitulus duobus capitibus in oppido Lagara natus est. Idem opere sæpius citato.

Anno post Christum natum millesimo, quadragentesimo, nonagesimo nono, vitulus prodigiosus duobus capitibus, ante, & post, Cracouiæ natus. Idem.

VITV-

VITVLI BICIPITIS DEscriptio.

ANno Domini 1540. Mediolani vitulus biceps natus est, habebat autem capita perfecta duo, vnumquodque habuit suam linguam, ac dentes, nares, oculos, aures, sed iuncta erant capita in occipitio, quorum vnum masculi rotundum, alterum fœminæ oblongum, speciem diuersi sexus præseferebant. Animal, vitula erat exenteratum, ac matre excisum: occisa quod diutius partum traheret, quã vt seruari possit Superuixit, vt referebant, fœtus dimidio horæ, & erat in caupona Cancri. Translatum est eo anno regnum ad Cæs. Filium, qui vxorem habet, multisque incõmodis à Gallis acceptis, quia Vitulus laborem significet, & sexus, multorũ Ducum infelicitatem, & fugam, atque amissas absque expugnatione Vrbes & arces, prouinciamque absque prælio. Cardanus de Variet. libr. 14. cap. 75.

PRODIGIOSVS VITVLVS, DVObus corporibus, capitibus, caudis, sed tribus tantum Oculis.

78.

BOnnæ inferioris Germaniæ, haud ignobilis, atque ad Rhenum quatuor miliaribus à Colonia Agrippina siti oppidi, decimo septimo Calend. Iunii biceps vitulus, duobus scilicet corporibus, capitibus, caudis sed tribus tantum oculis natus est. Lycosth. sub anno 1552.

VITVLVS BICORPOR NATVS.

DEcemb. 11. ann. 1572. prope Amsterodamum natus est in villa quadam Vitulus biceps, gemino dorso, & octo pedibus, nec diu supervixit L. Surius Commen. rerum in orbe gest.

VITVLVS PVRPVREA CORONA in latere natus.

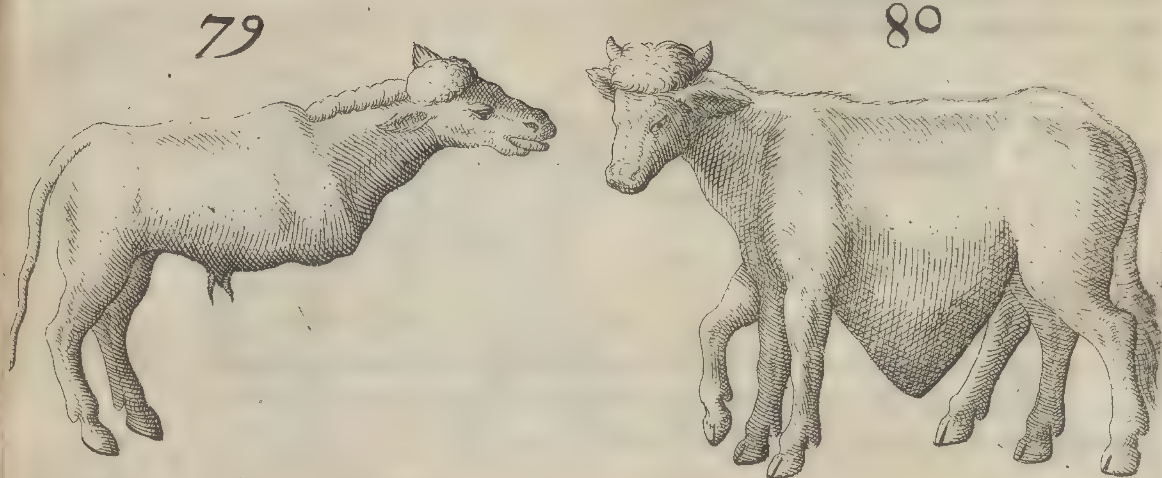
DE Vitulo in ea villa, in qua Aurelianus Imp. natus est patre paupere, candore eximio, sed in latere purpureis maculis depicta corona edito, vide Sabell. l. 1. c. 4.

VITULUS CIRCA COLLUM ET ANteriores pedes collari insignitus.

IN Marchia veteri, paucis ab hinc annis, vitulus in lucem prolatus, circa colli regionem, nec non anteriores pedes collari insignitus. Andr. Angelus lib. de monstris. c. 11. lib. 2.

VITULUS PRIORIBUS DUOBUS pedibus destitutus.

79.

ANno 1556. prid. non. Ian. in Germaniæ pago quodam Episcopatus Dilingensis, quem patria lingua Oberhauusen vocant, Vitulus ex vacca, duobus tantum posterioribus pedibus natus est, tantæ tamen velocitatis, vt corpore erecto currens, vitulos omnes facile superaret. Lycosth.

VITV-

VITVLVS SEXTIPES, CVI E
latere maſſa carnis dependebat.

80.

IN Thuringiæ vico vitulus natus eſt ſextipes, maſſam carnis è latere dependentem geſtans. An. Domini milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo. Lycoſth. Idem.

VITVLVS SEPTEM PEDIBVS,
duobus capitibus caninis.

81.

ANno Domini 1269. Caliſſæ intra octauum diem natalis Chriſti natus eſt vitulus cum duobus caninis capitibus atque dentibus, ſeptem pedibus vitulinis, minus vero ad caudam ſitum erat.

Ab eius cadauere canes atque volucres abhorruere. Lycoſth.

MONSTRVM VITVLI ADMIrandum.

ANno Domini 1556.3.Martii in oppido Bergerdoff, monſtrum natum eſt,aliqua ratione Vitulum referens.Sextipes erat,gemino capite,vno podice,diſiuncta autem erant corpora in longitudine,quorum vnum Orientem, aliud vero Occidentem ſpectare videbatur.Tres pedes huic,tres alteri inhærebant. Lycoſth.de prodig.& oſt.

ALIA PRODIGIOSA VITVLI conformatio.

AD oppidum Bitterfeld Vitulus in agro repertus,oculis,naribus & auribus humanis, vertice tõſo, & miniato, rictu & pectore vitulino, crurib.anterioribus vitulinis,poſterioribus humanis & breuibus admodum, ſed vtriſque deſinentibus partim in vngulas vitulinas, partim in humanos digitos,qui vngulis ſuberant & ſeparatim propendebant. Caſparus Peucerus.

VITVLOMONACHVS.

82.

VItulomonachus monſtrum terribile, natum Walterſodorfi vno à Fribergo lapide,pago ditionis Cellenſis, villa ruſtici, cognomento Stecheri,Lycoſth.an. Virginis 1523.

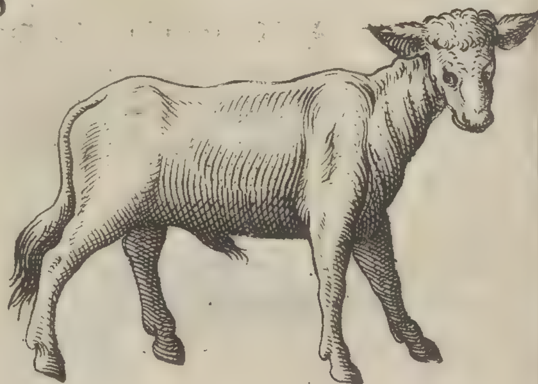
HISTO-

HISTORIA MEMORABILIS.

Vituli cum alterius Sceleto exclusi.

83.

83

VAcca partus difficultate impedita, cum fœtum conceptum parere minime posset, nihil grauius passa, post tem-us aliquod rursum cōcepit, & exacto tempore Vitulum viuum & sceleton prioris Vituli, edidit. Mirum sane potuisse eiusmodi corruptionem vaccam perferre, & rursum ossibus prioris Vituli retentis, concipere nihilominus. Hæc ossa vidi apud Generosam Dominam de Rappoltzstein in cuius oppido hæc acciderunt. Hanc historiam à CL. V. Felice Platero mihi communicatā subiicere placuit. Bauhinus in append. ad Roussetum.

ASINVS TRIBVS PEDIBVS.

Anno mundi 3794. Calatiæ asinus tripes natus. Lycost. Chron.

M V-

MVLO-VITVLVS.

NOs Ferrariæ vidimus aliquos forma muli, capite vitulino, quibus cornuum loco duo inerant tubercula, indefessæ & indomitæ ferociæ, coloris nigri, oculis taurinis, eo spectaculo mirum in modum delectabamur. Audiuimus in aliquibus Galliç partibus vulgares esse, etsi per Galliam pertransiens non viderim. Porta M.N.l.1.c.9.

MVLVS TRIPES.

ANno mundi 3784. Mulus tripes Reate natus. Lycosth. Chron. Idem an. M. 3804. ibid. factum.

L. Æmilio Paulo, Gn. Bebio Tamphilo Coss. Mulus tripes Reate natus. I. Obsequens de prodi.

LVPVS CANEM PEPERIT.

ROmæ è lupo canem generatum vidi. I.B. Porta magn. naturalis libr. 1. cap. 6.

CAPRA

CAPRA GERENS CORNV VNVM ex latere.

84.

IN Germania à circulatore quodam lucri gratia, capra circumducta eſt tria habens cornua, quorum duo ſuo quidem loco erant, tertium vero ex latere aut ventre potius eminebat. Chronic. Lycoſthen. anno Domini 1555.

SVS CAPITE, FACIE, ANTErioribus pedibus, & omoplatis hominem referens.

ANn. Domini 1564. Bruxellæ in ædibus Ioeſt Dictzpeert, vico Warmoesbroectz ſus ſex peperit nefrendes, quorum primus monſtrum erat, capite, facie, anterioribuſque pedibus, & omoplatis hominem refe-

 rens,

rens,reliquo toto corpore nefrendem:nam & genitalia fœminæ ſuis habebat,cæterorum more ſuilla vbera ſugebat. Sed ſecundo ſui ortus die à plebe monſtri diritate incitata cum matre confoſſus eſt. Pareus operum ſuor.lib.24.

PORCVS HVMANO CAPITE in Cypro natus.

85.

DIe 12.menſis Decembris,anno ſupra milleſimum quingenteſimo ſexageſimo octauo,allatum & oppoſitum fuit monſtrum tale, quale figura oſtendit.Erat namque totum corpus veri porci,nudum & ſine pilis:caput effigiem humanam habebat:à fronte criſta quædam illi dependebat,vti galli Indici habent,quæ criſta illi partem oculorum & naſum tegebat:aures hominis habebat. Hoc monſtrum ibi prope Nicoſiã inuentum fuit,natum ex porca cum quatuor aliis porcellis,qui omnino ſimiles erant matri. Ex charta Venetiis excuſa cum monſtri huius Icone gallica lingua publicata anno 1569.

PORCÆ FOETVS HVMANA facie inſignis.

POrca enixa fœtum humana facie inſignem. Vide Poly.Virgilii Anglicæ hiſt. lib. 11.

Circa finem Henrici tertii Romanorum Imperatoris porca enixa eſt porcellum humano capite.Lycoſt.an.Dom. 1055.

Sus fœta porcellum humana facie enixa eſt.Idem An. 110.

Item porca enixa fœtum humana facie edidit.Anno 1011.Idem.

Anno quo Philippus Rex Francorum, & Anshelmus Cantuarienſis Archiepiſcopus obierunt,in Parochia Legienſi porca enixa eſt porcellum faciem hominis habentem.Lycoſth.

PORCVS SEX PEDIBVS ANSErinis ſimilibus.

IN pago Sugenheim Argentinenſis Epiſcopatus ann.d.1496.porcus ſex pedibus anſerinis fere ſimilibus natus eſt.Lycoſth.prodig.

POR-

PORCOSACERDOS.

SCimus etiam natum Porcoſacerdotem tertio decimo anno poſt, Hali in Saxonia, ipſo die Paſchatis. Lycoſth. in ſuis Chron.

PORCI MONSTROSI HISTORIA.

86.

ANno dom. *1496.* In Suntgoia fertiliſſima Germaniæ Prouincia, in pago Läſer, porcus vno capite, quatuor auribus, duobus oculis ac linguis, octo pedibus, corpore à capite ad vmbilicum vſque coniuncto, ad poſteriores partes vero ſeparato natus eſt. Lycoſth. de prodig.

NEFRENDIS MONSTROSI
exemplum.

ANno domini 1572. poſtera à Paſchatis die Metis in Lotharingia, in hoſpitio, cui S. Spiritus imago pro inſigni eſt, ſus nefrendem peperit

octonis cruribus, quaternis auribus, & capite canino proditum. Posteriora corporum à ventre deorsum tanquam gemellorum distincta erant, anteriora sursum vnita, duas in ore linguas habebat cum dentibus quaternis in superioris maxillæ totidemque in inferioribus lateribus. Haud satis expressa erat sexus distinctio, ita vt masne an fœmina id mõstrum esset, dignoscere nemo posset. Vnica enim sub cauda rima; singula quæque corporum posteriora fissa & aperta erant, eius vt hic appicta est monstri effigiem misit ad me Borgesius Med. Metensis clarissimus. A. Pareus operum suor. lib. 24. c. 2. p. 741. vbi loci consule Eiconem.

ARIETI PRÆCORDIA ET INTESTINA GEMINATA.

REferentem nõ semel audiui Andr. Matthęum summa fide, summaq; auctoritate virum, allatum sibi à Coco suo, in oppido suo Bitonto agenti, Arietem exenteratũ, cui & præcordia & intestina omnia essent geminata, cor vero vnum inesset tãtum. Io. Iov. Pontanus de reb. cœlestibus lib. 10. c. 6. p. 293.

Pontanus testem citat, qui affirmarit, allatum sibi arietem exenteratum, qui præcordia, & intestina geminatą habuerit, cor vnicum. Peucerus Teratosc. p. 440. fac. versa.

AGNVS CAPITE MONSTROSVS.

87.

ANno domini 1555. Halberstadii 18. Febr. accidit, vt agnus natus esset, prorsus rotundo capite, tribus oculis, trigemino ore, gemino naso, auribus in tergo pendulis instar caninarum; sed quod maxime prodigii loco habendum est, in tertio ore magnum oculum habuit, maiorem aliis, ibiq; linguam prolixam exeruit: vixit vnum diem continuo clamore. I. Fincelius de miraculis nostri temporis.

AGNVS SVILLO CAPITE.

FRusinonæ (anno m. 3766.) agnus cum suillo cap. natus. Liuius dec. 4. lib. 1.

AGNVS BICEPS.

ANno Mundi 3768. Suessæ agnus cum duobus capitibus natus. Lycosth. Chronic.

Anno

Anno m.3870. Agnus biceps natus. Idem.

AGNVS BICEPS, QVINQVE pedibus.

ANno mundi 3769. Asculo agnus biceps cum quinque pedibus natus. Lycost. ex Liuio.

AGNVS TRICEPS.

ANno dom. 1577. in pago Blandio tribus à Meloduna miliaribus natus est agnus triceps, medium caput reliquis crassius erat. Balante vno reliqua pariter balabant capita. Id monstrum sibi visum affirmauit Ioa. Bellangerius Chirurgus Melodunensis, sculpendumque, & cum monstro humano, quod capite ranali ante descripsimus excudendum curauit. Pareus op. suor. lib. 24. p. 753. & 754.

DVO AGNI EQVINIS PEDIbus, alter simiæ capite.

C. Mario & Q. Luctatio Coss. (Anno mundi 3861.) In Lucanis duo agni equinis pedibus nati, alter siminino capite. Obsequens.

AGNVS MONSTROSVS.

ANno domini 1573. in Sezanæ vrbis suburbio, loco qui dicitur Campus Benedictus, in ædibus Io. Poleti, salis mensoris, natus est agnus, editus in lucem mox interiit, nec vitæ nisi exiguo motu signa vlla dedit, sub auribus osculum ipsi visebatur, Lampetræ osculo simile. Pareus li. 24. operum suor. apud quem Eiconem consule.

OVIS LEONEM PARIENS.

LVdov. Celleius scribit se legisse in probato quodam auctore, Oue aliquando natum Leonem, disparis planæ & inimicæ conditionis ac naturæ animal. Pareus oper. suor. l. 24. p. 753.

LEPVS QVATVOR AVRIBVS, *cuius dorso alii quatuor leporini pedes eminebant.*

88.

ANno Domini 1533. Episcopizellæ Turgauiæ apud Heluetios oppidi, dum exenteraretur lepus iam grauidus, inuentus est lepusculus vno capite ac corpore, sed quatuor auribus, & octo pedibus, quorum quatuor suo loco erant, sed reliqui quatuor in dorso eminentes, alium quasi leporem referebant. Visus est à multis ibi, ac deinde Tigurum miraculi loco ad amicos missus est. Lycosth. Chron.

VVLPES HVMANIS PEDIBVS.

ANimalia quorum pars anterior vulpem, cephos vocant, posterior vero simiam repræsentat, nisi quod pedes effingant humanos, aures autem

autem noctuæ,& intra consuetam aluum, aliam habent instar crumenæ, in qua catuli delitescunt, donec vltro prodire in lucem queant, & absque tutela parentis cibum capere,&c. De quibus Arist. Philoponus, Ælianus, Plinius, Solinus, Alb. M. Conradus Gessnerus, Lycosth.

CANIS VNO TESTICVLO ET *sine oculis natus.*

Vidi canem, qui cum vno tamen teste fuit genitus, ita & sine oculis. Trincauella de rat. curand. partic. corporis aff. lib. II. c. 25

CATELLVS MONOCEPHALOS *bicorpor.*

89.

Anno 1552. Mense Februario in domo Ludouici Dheitæi felis domestica inter reliquos fœtus numerosos, enixa est catellum vivum, monocephalon, bicorporem, octipedem, vtriusque sexus, corporibus inuicem complexis, & in vnum caput, vt dixi coeuntibus, sic vt sese mutuo osculantium speciem referrent, quod sane plerique salutis, copiæ, & concordiæ præsagium esse crediderunt. Lycosth. opere Chronolog.

CATI TRES CIRCA VENTREM CONnati editi ſunt.

90.

LYcoſthenes in opere ſuo Chronologico ſic habet: Catus Baſileæ mihi domeſticus, cum quatuor vno partu catulos edidiſſet, poſtquã poſt octiduum in profluentem proiicere mandaſſem, inuenit ancilla vnum ex his pedibus horrendis, ac quaſi in ſpiram variis reflexibus conuerſis. Poſt biennium autem tres catulos vno partu edidit circa ventrem, non vmbilici vinculo coniunctos, ſed reuera in matris ventre vnitos, quos tamen partus dolore enecatos inuenimus. Fœcundiſſimum fuit animal, ſæpenumero vno anno ter grauidum, nunc quinque, aliquando ſex parturiens, ſed poſtquam ætatis annum octavum attigiſſet, plerumque monſtra protulit, ac etiam interdum contra naturam matrum, editos catulos, ad currendum aptos, nobis videntibus deuorauit. Ob quam potiſſimum crudelitatem demum in Rheno à familia ſubmerſus eſt.

FELIS

FELIS TRIPES.

Livius narrat natum Catum tribus pedibus, citante B. Porta mag. nat. l. 2. c. 17.

ANSERIS MONSTROSI HISTORIA.

91.

IN pago quodam, qui ad Argentinenſes ſpectat Epiſcopatum, cui Sugenheim nomen eſt, duobus ab Argentina milliaribus, anſer monſtroſæ plane formæ in ouo inuentus eſt, duobus capitibus, totidemq; linguis, collo vnico, quatuor pedibus, quorum duo eum locum occupabant, vbi in aliis alæ emergunt. Reliqui vero circa podicem (vbi duplex etiam ad eiicienda naturæ excrementa exitus erat) apparebant, alæ vero duę circa collum expanſæ. Lycoſt. an. dom. 1496.

ANSER BICEPS, BICORPOR, *quaternis alis, &c.*

VIdit Albertus Anſerem bicorporem, duobus in dorſo connexis corporibus, bicipitem, alis quaternis, ac totidem pedibus, quæ iuerit, in quamcunque partem conuertebatur. Citatur à M. Weinr. p. 58. de monſtr. ortu.

ANAS QVADRVPES MONſtroſa.

ANas quadrupes viſa eſt parua, lato roſtro, tenui, & priore parte nigra; extrema flaua, capite nigro, oculis cinereis, nigro circulo collum ambiente, nigris alis, tergo & cauda, pedibus flauis, & inter ſe non procul diſtantibus, quæ Torgæ aſſeruatur. B. Porta magn. naturalis lib. 2. c. 17.

ANAS VNO CRVRE CARENS.

ALlatæ ſunt anaticulæ, quarum vna, quæ crus alterum, nullis extantibus veſtigiis certo nunquam videretur habuiſſe. &c. Scalig. libr. 1. de planis Ariſtot.

GALLOPAVVS.

GAllopauum dico, ſiue indicam gallinam, qui videtur ex gallo & pauone compoſitus, etſi potius pauonis, quam gallinacei conſtet forma. Habet pauonis magnitudinem & corpus, gallinacei criſtam & ſubmẽtum, habet cum pauonibus communem vocem, caudæ explicationem, colorumque varietatem: carnis ſapor ex vtroque compoſitus, ob id non diſſimilis admodum miſtio vtriuſque generis. Sed quum ſimul domi cicuratæ eſſent, gallopavus fœmina, & pavo maſculus, nata ſunt oua fœcunda, ex quibus pulli omnium pulcherrimi excluſi ſunt, pennas habentes nitidiſſimo colore fulgentes, qui cum pauonibus denuo ſe commiſcentes, totus fere pauoninus fuit partus. B. Porta M.N. l. 2. c. 14.

GALLINACEI GEMELLI, VNICO capite, corpore connati.

COlmariæ anno domini 1538. 18. Apr. in domo Thomæ Eberlini, gallina aſſidue excubandis ovis intenta, producendiſque laborans pullis inter

inter reliquos talem quoque monstrosum exclusit, vnico quidem capite sed quatuor pedibus, quatuor alis, corpore ex duobus conflato, qui circa pectus iungebantur, duplicique erant naturæ exitu. Auctor.

PVLLI GALLINÆ DVPLICES.

92.

Anno Domini 1551. In Gallia duplices ex Gallina pulli inuenti sunt, quatuor videlicet alis, totidemque pedibus, sed capite vnico. Chron. Lycosthen.

GALLINÆ PVLLVS TERnis pedibus.

Anno Domini 1554. Basileæ apud nos in Cinerum suburbio, apud fabrum ex gallina pullum ternis pedibus, ac miræ in currendo velocitatis, vidimus. Lycosth. Chron. eiusd. anni.

PVLLVS GALLINÆ QVATVOR *pedibus.*

93.

BAsileæ Rauracorum gallinæ pullum quatuor pedibus Conradus Lycosth. vidit.

GALLINÆ PEDIBVS ANSE*rinis.*

94.

AVgustæ Rauracorum inter Basileam ac Reinfeldam oppida, gallinæ anserum pedibus inuentæ sunt. Lycosthe. opere suo Chronologico de prodigiis & ostentis.

EX

EX OVO VNICO MAS ET FOEmina iunctis corporibus nata.

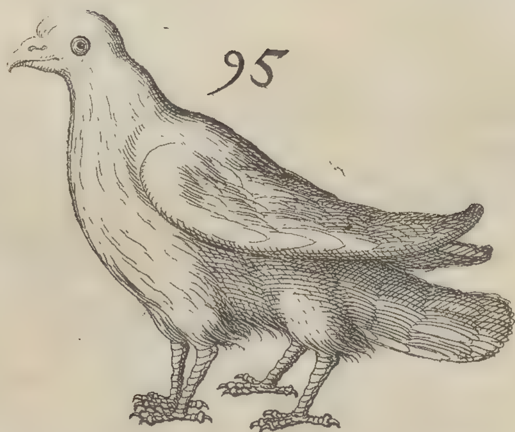
PRæfecunda oua reperias. Nam ex vnico ouo & marem & fœminam, combinatis tamen corporibus, exclusos nuper vidimus: vbi tamen facilis comparet ratio. Quæ sunt duo vitelli in vnica testa, propter duorum spermatum aggregationem, sine alicuius parietis distinctione enati. Nam si pariete vel corio diuidantur, duo pulli, sed corporibus inuicem separatis emergunt. Pictorius serm. Conuiu. l. 4. p. 84.

AVIS QVADRICEPS.

ÆLianus refert sub quodam Rege quadricipitem avem visam fuisse. Citante B. Porta in magn. natural. s l. 2. c. 17.

COLVMBA QVADRIPES, ET DVplici naturæ exitu.

95.

IN Germania circa pagum Rikenschouen, non procul à Landauia oppido, capta est columba, non tantum quatuor pedes, ſed duplicem etiã naturæ ad eiicienda excrementa exitum habens, quæ Auguſtam (vbi tum temporis Romani imperii comitia habebantur) miſſa, primum à Cæſ. Carolo, & principibus imperii, ac poſtea à reliqua hominum multitudine, miraculi loco conſpecta eſt. Lycoſth. lib. prodig. an. d. 1550.

GRVIS BICIPITIS HIST.

ÆLianus ex Apione refert, Oeneo in Meridie regnante, bicipitem gruem apparuiſſe. Citante B. Porta mag. naturalis lib. 2. c. 17.

PER-

PERDIX VVLTVRE MAIOR.

POrus Indorum Rex Augusto dona misit, viperas &c. perdicem vulture maiorem. Strabo l. 15.

BVFO CAVDATVS.

96.

IN villa quadam Thyringica, ad Vnstrum, à muliere bufo natus est caudatus. Lycosth.

VIPERA BICEPS, TRISVLca lingua.

VIsa est Neapoli, dum hæc scriberem, biceps vipera, & viua, quæ vtrũque caput mouebat, & trisulcas linguas. Porta mag. naturalis libr. 2. cap. 17.

SERPENS TRICEPS.

ASseritur Montibus Pyxaneis (forte Pyrenæis, vt legit Gesn.) serpens interfectus fuisse triceps, in cuius ventre miles invenit filios suos vivoratos, os spinæ cuius ostenditur in Areolio, grossitudinis capitis arietis, Arnoldus.

SERPENTES IMMENSI.

SErpentes in immensam magnitudinem crescere testantur eventus, cũ M. Attilius Regul. ad Bagradam fluuium, tormentis atq; balistis in Africa vnum longitudinis pedum 120. occiderit. Card. de subtil. l. 9. p. 633.

TESTVDO TRIVM CVBItorum.

POrus Indorum Rex Augusto dona misit, viperas ingentes, serpentem 10. cubitorum, testudinem trium cubitorum, &c. Strabo l. 15.

LACERTÆ CETACEÆ MAGNItudinis.

INterdum virides Lacerti in cetaceam magnit. excrescunt, qualem Lutetiæ advectum vidimus, Bodinus l. 3. p. 309. T. N.

LACER-

LACERTÆ BINIS ET TRI-nis caudis.

VIdi multas lacertas binas ternaſve caudas habentes, quas vulgus inſulſiſſime ludo fauorabiles dicit, nec alio modo natas poſſibile eſt eſſe, niſi ex dilecithis ouis. Porta magn. naturalis l.2.c.17.

CROCODILVS 20. CVBITOS longus.

VIdimus ipſi Crocodilum 20. cubitorum. Bodinus pag.394. Theatri nat.

MONSTRVM MARINVM.

INſuper conſtat allatum eſſe Ferrariam imaginem marini monſtri nuper in littore Dalmatico inuenti. Corpore erat humano vmbilicotenus. Deinceps piſcis ita, vt inferior pars, quæ in piſcem deſinebat, eſſet bifurcata: barba erat profuſa duobus tanquam cornibus ſuper auriculas eminentibus, groſſioribus mammis, ore lato, manibus tamen quatuor digitos habentibus, à manibus vſque ad aſcellam atque ad imum ventrem alæ piſcium protendebantur, quibus natabat, captum hoc pacto ferebant. Erant complures fœminæ iuxta littus, lauantes lineos pannos, ad vnam earum accedens piſcis, vt aiunt cibi cauſa mulierem manibus apprehendens ad ſe trahere conatus eſt, illa reluctans, & erat aqua modica, magno clamore auxilium cæterarum implorauit. Accurrentibus quæque numero monſtrum (neque enim in aquam regredi poterat) fuſtibus ac lapidibus perimunt. Erat corporis magnitudo paulo longior ampliorq; forma hominis. Poggius.

CAPVT BALENÆ STVPENDÆ MAGNI-tudinis.

ANno 1554. Genuæ caput balenæ extractum è mari ſtupendæ magnitudinis, vt à faucium imo ad os decem nouem paſſus numerarētur. Card.l.14.c.74.de Variet.

CYPRINVS HERMAPHRODITVS.

CYprinum captum hermaphroditum, cum notis vtriuſque ſexus geniture & ouorum Geſn. ſcribit. Citante M. Weinr.p.59. de mōſtris.

MONACHOPISCIS.

IN mari Balthico non procul ab Haffnia, piſcem humana facie, capite circumtonſo inſtar coronæ Monachorum, corpore ſquamis cucullæ ſpecie obſitis, captum an. 50. affirmant. Peucerus Teratoſc. p. 439. facie auerſa.

CASVS QVIDAM MONSTROSI, QVI CIRCA ANIMALIA, EORVMQVE PARTES & membra contigere.

VNICVS REN IN BOVE INuentus.

ANno ſal. hum. 1562. vacca exenterata vnicum tantum renem in medio ſpinæ exacte ſitum, eundemque maximum habebat. B. Ronſeius. Epiſt. 4. p. 13.

OVVM IN BOVIS VENTRIculo inveniri.

QVædam ſunt lapidibus ſimilia, quæ in animalibus inueniuntur, nec tamen ſunt lapides, vt ouum bouis. Hoc ſane in ventriculo illius inuenitur, magnitudine anſerini, ferrugineo colore, leuiſſimum ac leniſſimum. Cogitur ex cibi excrementis, & motu rotunditatem acquirit, pituita cogente. Vnde ſi frangatur, ex pilis conſtare videtur: durus eſt pro leuitate tanta. Ita natura ludit, vt etiam quandoque boues oua pariant. Cardanus de ſubtilit. l. 7. p. 485.

VACCÆ PROCERÆ.

IN Epiro, Ariſtotelis æuo, Vaccæ natiuæ adeo erant proceræ, vt à ſtantibus mulgerētur, adeoque lactis amphoram replerēt. Albertus in Phryſia nulla cura, ſed pinguium paſcuorum cauſa ad equorum magnitudinē excreſcere ſcribit.

VESICA DISRVPTA IN *Vacca.*

IN vacca parentis mei, quæ diu antequam mactabatur, in glacie gliscentibus pedibus, distentisque cruribus, in ventrem ceciderat, & ab eo tēpore involuntarie minxerat, vesicam confractam fuisse, & calculo adnato maximo, pugni magnitudine, denuo obliteratam, inuenimus. Platerus de Obseruat. propriis.

MVLÆ PEPERERVNT.

L. Scipione & C. Lælio Coss. Mula Reate peperit. I. Obsequens de prodig.

C. Valerio & M. Herennio Coss. in Apulia mula peperit. Idem Obsequens.

L. Paulo, & Gaio Marcello Coss. Mula pariens, discordiam ciuium, mutationem legum, turpes matronarum partus significauit, Idem.

M. Lepido, Munatio Planco Coss. Mula Romæ ad duodecim portas peperit. Idem.

Pro ostento habetur si mula parit, quod hoc anno, cū hæc scriberemus, Iulio Pontif. 2. in bello contra Ferrarienses & Gallor. Regē Ludouicū, mulam peperisse Ferrariæ dicunt. Alex. Bened. lib. 25. cap. 10. p. 467. practicæ.

LAPIS LITHARGILOS IN VENtriculo lupi.

QVod in aliis bestiis fieri posse, lapis lithargilos in ventriculo lupi inventus & à me asseruatus vndecim vncias pendens, gyris & plicis intortus satis ostendit, ex argilla quam inediæ tempore fame & rabie impulsi, vorant sine dubio genitus. Felix Platerus de Obseruat. prop.

VERVECVM CAVDÆ IMmensi ponderis.

IO. Leo vidisse se refert in Afroe Ægypti ciuitate, vnam (caudam) librarum 80. quasdam ad 150. creuisse referunt. Ad 15. aut 20. creuisse, vulgare est. Ego vnam vidi librarum circiter trium, vt æstimatione assequi non experientia potui. &c. Cardan. de subtil. l. 10. p. 685.

SVS 580. LIBRAS PENDENS.

IN nostra regione sues magis ouibus crescunt, quod sint calidiores, adeo vt vnus ad D L X X X. libras peruenerit, dumque veheretur in curru cum

aliis

aliis tribus, suffocatus est. Dum vero suspensus & adhuc calidus aperiretur, axungia prosiluit, & lanionem in vultu aspergens, repente ob impetũ prostrauit in terram: vnde tum ictu, tum timore ægrotauit plus quam per duos menses. Cardanus de Variet. l. 7. c. 31.

CANIS A TESTVDINIS INtentione misere eiulans.

IN Clariss. Med. Laur. Scholzii cane non semel admirati sumus, misere gemente, & cum vlulatu, quasi qui cruciatus sentiunt, & vapulant grauiter, si quando in testudine nerui fidesque intenduntur tantum ad concentum. At idem cum numerose sonant, non tacet tantum, sed gestit etiam quod eidem ad campanarum pulsus vehementiores accidit. Weinrichius Comm. de monstris p. 65. fac. auersa.

CANIS MONSTROSA FOEcunditas.

CAnem vidi, quæ simul vndeviginti catulos peperit, & alio partu octodecim, tertio tredecim: erat autem nigra, corpore magno, ex illorum genere, qui mastini dicuntur. Albertus.

LIGVLÆ IN CANIBVS, PISCIBVS, Cancris.

ITa canes longissimas quoque ligulas excernunt. In porcis quoque lanii frequenter depræhendunt. In piscibus sæpe inveniũtur. In cancris certo tempore obseruantur. In halecibus quoque ante annos aliquot passim inuentæ, ac si serpentibus scatereñt, cum magno mercatorum damno proscriptæ fuerunt. Felix Platerus de Obserua. propriis.

VESICVLAS AQVA TVRGENtes, plærisq; omnibus partibus agnatas in simia visas.

SImia quæ dissecabatur laborabat inflammatione splenis, vesicæ, fellis, pulmonis, & aliarum quarundam partium, in quibus vesicas innumeras aqua plenas, reperimus, eæ vero quæ in vesica fellis, erant flauiores. Res sane monstrosa. Casp. Wolphius de Observ. propriis.

MVRES IN VTERO PRÆgnantes.

MVres pręgnantes in vtero parentis repertas fuiſſe apud Senas auctor eſt Ariſtoteles. Mizuldus memorab. Cent. 9. numero 42.

LAPILLOS AB AVIBVS CONfici.

DVas aves lapillos quoq; cõficere (omiſſa Struthionis de ferri digeſtione incerta hiſtoria) ex eo liquet, q́ eos cũ indies deglutiãt, ipſorũq; ventriculi ſemper iis redundantes, cum exenterantur, inueniantur, tamen nullos excernant, nec in ipſorum excrementis vllis deprehẽdantur. Quod & globulus precarius ex onyche in gallinæ ſtomacho inuentus & à me aſſeruatus, cuius media pars abſumpta, foramenque quo perforatus erat, collapſum, occluſumque erat, ſimul comprobat. Felix Platerus de obſerv. Parenti miſſis.

IECVR ANSERINVM MAGNI PONderis.

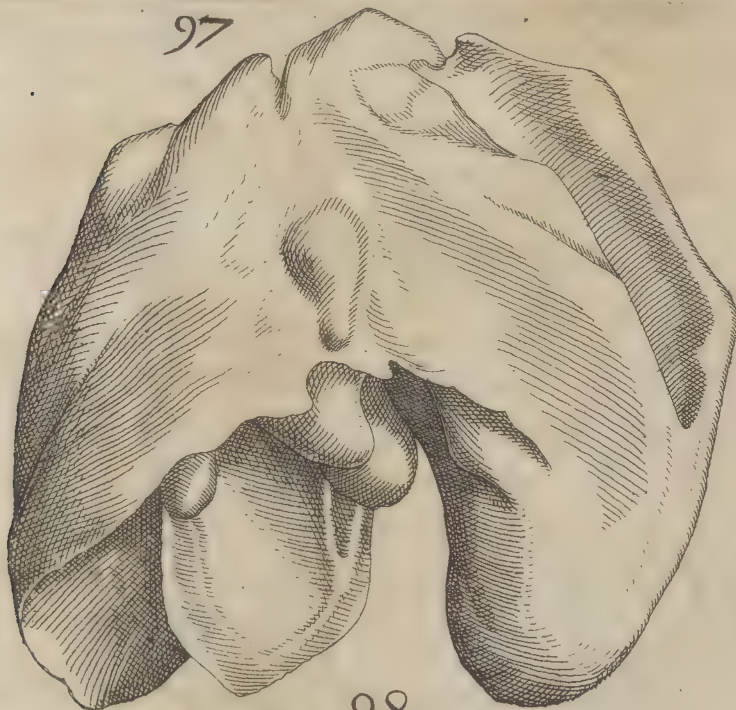
VIdimus iecur anſerinum vncias 48. pondere exceſſiſſe, ganeæ Iudęorum ſuavi guſtu. Alex. Bened. l. 23. p. 433. pract.

COR GALLINÆ APOSTEMATIbus ſteathomatibus refertum, quibus ipſum quoq; hepar affectum erat.

EGo vidi cor Gallinæ ab Iſabella Bononienſi vxore quõdam Mancini mactatæ, vt ex ipſa in die accepti pharmaci reficeretur, quę criſtam rubeam, & oua etſi pauca in vtero geſtabat. Quinque panis vel ſteathomatibus apoſtematibus refertum, & non tãtum cor, ſed hepar ſimilibus panis erat repletum, & bene viuebat, quæ Dominus Ventura Venturinus Piſanus egregius phyſicus & anatomicus; & Dominus Angelus Antoninus Elpidianus Chirurgus non ſine magna admiratione videre. Anto. Portus Firmanus l. 1. c. 12. p. 13. de peſte, in 4. Venetiis excuſ.

ICON EPATIS GRANDIORIS in tabida Gallina adinuenti.

97.

VIr Clarissimus Ioannes Fridericus Trauelmannus, Electoris Mogũtini Medicus, suis litteris ad Ioannem Schenckium Medicum, Parẽtem meum, sic habet: Dum anno octogesimo primo ad fratrem Archipræsulis moderni proficiscerer, à nobili quodam, Ioanne Hugone à Schẽbergk, nepote Principis ex fratre, oblatum fuit mihi epar Gallinæ tabidæ, cuius Eiconem tibi transmitto, pendens vncias quinquẹ cum dimidia.

Vnde contabuerit, tibi cogitandum relinquo, vel quia nimis calidum, vel quod ob magnitudinem omne alimentum in substantiam hepatis transierit, vnde & hectica vel suffocatio potuit oriri: non tamen huius occasione periit, sed destinata in vsum ægri, ob marcorem reiecta fuit, epate reseruato.

MONSTRVM IN OVO DEPRÆHENSum humani capitis effigie cum dependentibus anguium spiris.

98.

ANno post natum Christum millesimo quingentesimo sexagesimo nono, decimo quinto mensis Martii, in quadam villa Burgundiæ, Baucheron dicta, præsens monstrosum ouum adinuentum est, quo perfracto in mediis oui visceribus apparuit caput humanum, quod serpentino capillitio horribile visum est, cui etiam è mento barbæ loco tres angues seu serpenticuli penduli pronatique spectabantur. Cuius etiam meminit Pareus in opere Chirurgico.

OVVM PVRPVRSVM.

ANtonius Geta, qua hora Mediolani natus est, eodem momento gallinam ovum in aula purpureum peperisse, nunciatum est. Spartian⁹. Vide caput de Agno eiusdem natali vellere purpureo nati.

OVVM PORTENTOSVM.

HAbent & oua miracula sua. Vidisse se refert Albertus Ovum cũ duplici testa, atque inter primam & secundam solum album continebatur, similiter intra primum corticem solum album inerat: nihil autẽ mirum natura sic ludẽte: id solum difficile, quod sub molli durum cogatur:

tur: veruntamen exiſtimandum eſt, vtramque tunicam ſimul factam, vbi exierit, ovum indureſcere; tenacior autem pars, ex qua vitellus confici ſolet, in interiorem tunicam tranſierat: hæc atque ſimilia quandoque contingunt. Card. de Variet. libr. 7. capite 39.

***

FINIS.

